

ZDRAVKO VUČINIĆ

**MI I ELEN VAJT:
ZABORAVLJENO JEVANĐELJE**

POZIV ADVENTISTIMA

Naziv:

Mi i Elen Vajt: Zaboravljeno jevanđelje

Autor:

Zdravko Vučinić

Izdavač:

Hrišćanska mreža EX-YU

(www.hriscanskamreza.net)

Dizajn korice:

Đorđe Stanišić

Štampa:

„Ivpe“ Cetinje (office@ivpe.me)

Drugo izdanje, Podgorica 2022.

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње
ISBN 978-9940-726-21-8
COBISS.CG-ID 22229252

Sadržaj

Uvod	5
1. Istina o Bogu (Bog nije Trojstvo).....	9
2. Božanski čovjek - dvije prirode u Isusu Hristu (Hrist je utjelovljenjem postao Božansko-ljudsko biće da bi mogao spasiti čovjeka)	22
3. Razdvojen od Boga na Golgoti (Smrt koja otkriva Božju ljubav prema grešnicima)	40
4. Čovjekova grešnost (čovjek se rađa sa tjelesnom, grešnom ljudskom prirodom i ne može sam sebe spasiti)	45
5. Hrist u nama (Hrist živi u onima koji Ga prihvate vjerom - to je spasenje)	49
5.1. Hristov Duh u nama (Kako Hrist živi u onima koji Ga prihvate vjerom)	60
5.2. Sveti Duh u nama (Stvarni identitet Svetog Duha).....	65
5.3. Utješitelj u nama (Da li je to Hrist ili neko drugi)	70
5.4. Otac i Sin u nama (Rezultat spasenja)	75
6. Hrist u nama je pravednost vjerom (Hrist živi u onima koji Ga prihvate vjerom i čini ih pravednima)	77
6.1. Hrist u nama & pravednost vjerom - suština troanđeoske vijesti (Temeljna poruka posljednjeg vremena)	80
7. Božje obećanje - dar Svetog Duha i Pedesetnica (Koje je to obećanje i kakav je to dar Duha).....	81
7.1. Dar Svetog Duha danas dostupan kao i apostolima (Obećanje Duha nije ograničeno ni na jedno vrijeme)	87

8. Krštenje Svetim Duhom (Najveća potreba hrišćana).....	91
9. Sa Hristom je došlo Božje duhovno carstvo (Hrist, u Božje ime, od proslavljenja na Pedesetnici, vlada u onima koji Ga prihvate vjerom).....	102
10. Novorođenje (Vjerni primaju Hristov Božansko-ljudski život).....	107
10.1. Hristovo utjelovljenje, pobjednički život i proslavljenje omogućilo novorođenje vjernih (Hrist od Pedesetnice dodjeljuje Svoj život vjernima - nanovo ih rađa u Carstvu)	118
11. Hrist naš Prvosveštenik (Prvosveštenik onih koji su nanovo rođeni, kojima služi Svoj život)	132
12. Razlike između Starog i Novog saveza (Nije isto prije i poslije Hrista)	141
13. Gdje je Zakon ako je Hrist u nama (Ispunjenje Zakona moguće isključivo kroz Hrista u nama).....	153
14. Pobjednički život u Hristu - smrt sebi, smrt grijehu, ispunjenje Zakona (Pobjednici danas).....	162
15. Stav o Elen Vajt i savjet onima koji čitaju njene spise ..	175

UVOD

Elen Vajt (1827-1915) je tokom svog života napisala više od 5.000 članaka i 40 knjiga; danas, uključujući kompilacije sa njenih 50.000 stranica rukopisa, više od 100 naslova je dostupno na engleskom jeziku. Ona je najprevođenija spisateljica u cjelokupnoj istoriji književnosti, a najviše prevedeni američki autor. Tokom života je imala oko 2000 vizija i snova, na osnovu kojih su i nastali mnogi njeni spisi. Njeni spisi pokrivaju širok spektar tema, uključujući religiju, obrazovanje, društvene odnose, evangelizaciju, proročanstva, izdavaštvo, ishranu i upravljanje (menadžment).¹

Elen Vajt je bila uključena u razvoj Adventnog pokreta sredinom 19. vijeka u SAD. Iz ovog pokreta kasnije je nastala Adventistička crkva (Crkva Adventista sedmog dana).

Adventisti vjeruju da je Elen Vajt bila više od talentovanog pisca; oni vjeruju da je ona kao posebni glasnik i prorok bila pozvana od Boga da privuče pažnju svijeta ka Bibliji i pomogne da se ljudi pripreme za drugi Hristov dolazak.

Isto tako, veliki je broj onih koji sumnjaju u proročki dar Elen Vajt, onih koji je optužuju da je bila lažni prorok, onih koji sumnjaju u njene vizije...

Nijesam Adventista, niti sam ikada bio, i ne podržavam Adventističku crkvu na bilo koji način, ali vjerujem da je Adventni

¹ Djelovi iz opisa biografije Elen Vajt preuzeti su sa Internet stranice: <https://m.egwwritings.org/en/book/665.2#0>

pokret u ono vrijeme bio pokrenut od Boga i da je Elen Vajt bila Božji glasnik u ono vrijeme. Isto tako, po mom mišljenju, daleko od toga da je imala svu istinu ili da je bila nepogrešiva. Naprotiv.

Motiv za pisanje ove knjige je da dokažem da je suština jevanđeoske poruke koju iznosimo, u ime Hrišćanske mreže EX-YU, osim što vjerujem da je izvorno biblijska, i u saglasnosti sa onim što je Elen Vajt vjerovala i zapisala u njeno vrijeme, ali to nije u saglasnosti sa današnjom Adventističkom crkvom niti sa onim što su vjernici naučeni od crkve.

Naravno, vjerujem da je naše razumijevanje jevanđelja danas mnogo bolje i šire nego u vrijeme Elen Vajt, vjerujem da smo učinili korake dalje u odnosu na njeno vrijeme i vjerujem da smo ispravili neke greške u razumijevanju istine iz njihovog vremena.

Moj najdobronamjerniji poziv Adventistima, sadašnjim i bivšim, a naročito onima koji su prihvatili istinu o Bogu - istinu da Bog nije Trojstvo, jeste da se duboko preispitaju.

Poruka u koju vjerujete nije kompletna (ako se izuzme istina da Bog nije Trojstvo koju je prihvatio veoma mali broj Adventista). Poruka u koju vjerujete je mješavina dijela istine sa velikim dijelom zablude, a bez glavnog sastojka istine - da se trebate pokajati i nanovoroditi, to jest bukvalno primiti Sina Božjeg u vašem duhu, umu, srcu..., da se kroz novorođenje bukvalno sjeđinite sa Njegovim Božansko-ljudskim životom proživljenim prije oko 2000 godina, i da Sin Božji kao Utješitelj bukvalno živi u vama privlačeći grešnike Bogu i proslavljajući Boga.

To je spasonosno i silno jevanđelje koje proizvodi hrišćane pobjednike, a koje svijet treba da vidi prije Hristovog drugog dolaska.

Svakako, nije mi cilj da kroz ovu knjigu na bilo koji način uzvisim Elen Vajt jer bi to bilo pogrešno sa biblijske tačke gledišta.

Štaviše, vjerujem da se ne smijemo zadržavati na njenim spisima koji su, po mom mišljenju, bili za ono vrijeme i u kontekstu tadašnjeg vremena, već moramo ići naprijed nastavljajući na dobro postavljenim temeljima progresivno prihvatajući Božja otkrivenja i odgovornosti za sadašnje vrijeme. Oslanjanje na spise Elen Vajt, po mom mišljenju, predstavljalo bi ili zaostajanje ili korak unazad u duhovnom smislu, ali je ipak značajno istaknuti da mi danas gradimo na tada postavljenim jevanđeoskim temeljima za šta sam iznio dokaze u ovoj knjizi.

„Oni koji dopuštaju predrasudama da okrenu um protiv prihvatanja istine ne mogu primiti Božansko prosvjetljenje. Ipak, kada se predstavi pogled kroz Bibliju, mnogi ne upitaju da li je istinito - u harmoniji sa Božjom rječju? Već, ko je zagovara? I, ako ne dolazi kroz kanal koji ih zadovoljava, ne prihvataju. Oni su tako temeljno zadovoljni vlastitim idejama da neće ispitivati dokaze Svetog pisma sa željom da uče, već odbijaju da budu zainteresovani, samo zbog njihovih predrasuda“ (EGW, TM 105.3).

„Ljudi koji su se deklarirali kao pobožni, omalovažili su Hrista oličenog u Njegovim vjesnicima. Oni, kao i Jevreji, odbacuju

Božju vijest. Jevreji su pitali „Ko je ovaj? Zar nije Josipov sin?“ To nije bio Hrist kojeg su očekivali Jevreji. I danas, vjesnici koje Bog šalje, nijesu ono što ljudi očekuju. Ali Gospod neće nijednog čovjeka pitati koga da pošalje. Poslaće onoga koga On hoće. Ljudi možda neće moći da razumiju zašto Bog šalje ovu ili onu osobu i njen rad može biti praćen radoznalošću. Bog neće zadovoljiti ovu radoznalost; i Njegova riječ Mu se neće vratiti praznom“ (EGW, RH, August 17, 1897, par. 15).

Znam da Adventisti koriste različite citate Elen Vajt da bi nešto dokazali ili negirali, i znam da je nekima postalo iscrpljujuće i frustrirajuće da bilo šta dokazuju iz spisa Elen Vajt jer će se uvijek naći neko ko će iz istih tih spisa dokazivati nešto drugo. Zato i imamo ljude koji se deklariraju da vjeruju u Božansko nadahnuće Elen Vajt, ali međusobno imaju potpuno različito viđenje šta je ona naučavala.

U čemu je problem? Problem je, prije svega, u nerazumijevanju biblijskog jevanđelja, u nerazumijevanju osnovnih biblijskih istina. Ova knjiga obuhvata upravo osnovne biblijske istine - jevanđelje koje se proteže i u spisima Elen Vajt, iako vjerujem da su u njeno vrijeme imali skromnije razumijevanje svega toga.

„Ako očekujete da svjetlost dođe na način da sve zadovolji, uzalud čekate. Ako očekujete snažnije pozive ili bolje prilike, svjetlost će se povući i vi ćete biti ostavljeni u mraku. Prihvatite svaki zrak svjetlosti koji Bog šalje“ (EGW, 5T, p655-656, 1889).

1. ISTINA O BOGU

(Bog nije Trojstvo)

Elen Vajt je vjerovala da postoji jedan, jedini, apsolutni, samopostojeći Bog, Otac, koji ima stvarnog i bukvalnog jedinorođenog Sina Isusa Hrista.

Ova istina se danas naziva „istina o Ocu i Sinu“ i suprotstavljena je vodećem zvaničnom hrišćanskom i adventističkom učenju koje se naziva Trojstvo.

Trojstvo, kako ga interpretiraju oni koji u njega vjeruju uključujući i Adventiste, znači da postoji jedan Bog kojeg čine tri ličnosti Božanstva: Otac, Sin i Sveti Duh. Postoje razlike među crkvama po pitanju Trojstva u shvatanju i terminologiji iako je suština ustvari ista - svi oni vjeruju da je Bog jedna osoba koja se manifestuje kroz tri različite ličnosti.

Elen Vajt je, po mom mišljenju, bila jasna da postoje isključivo dva Božanska bića, Bog i Njegov Sin Isus Hrist koji je prije oko 2000 godina došao na Zemlju da bi spasio čovjeka, a da je Sveti Duh Božji i Hristov Duh, odnosno Božje i Hristovo lično prisustvo i sila.

Bog i Hrist su, prema Elen Vajt, dvije različite ličnosti. Sin Božji je Božansko biće zato što je rođen od Boga, i stoga posjeduje jednaku Božansku prirodu i osobine kao i Njegov Otac.

Otac i Sin

Elen Vajt je vjerovala da je Bog Otac vrhovni autoritet u sve-miru, a nakon Njega to je Njegov Sin.

„Bog je moralni upravitelj i Otac. On je Zakonodavac“ (EGW, 12MR 208.2).²

„Božji Sin je bio sljedeći po autoritetu pored velikog Zakono-davca. ...On je bio savršena slika svog Oca, ne samo po crtama lica i tijela, već i po savršenstvu karaktera“ (EGW, RH, Decembar 17, 1872, par. 1).

„Božji Sin je dijelio Očev presto, a slava vječnog, samoposto-jećeg Boga okruživala je obojicu. ...Pred okupljenim stanovni-cima Neba, Kralj je objavio da samo Hrist, Božji jedinorođeni Sin, može u cjelosti shvatiti njegove namjere te je Njemu bilo povje-reno da izvrši moćne naredbe njegove volje“ (EGW, PP, p36, 1890).

„Veliki Stvoritelj je okupio nebeske vojske, da bi mogao u pri-sutnosti svih anđela dodijeliti posebne počasti svom Sinu. Sin je

² Izvori ili reference za citate Elen Vajt koji su korišćeni u ovoj knjizi su na originalnom engleskom jeziku. Jedan broj citata je već bio preveden na jezicima naroda bivše Ju-goslavije, ali su za potrebe ove knjige njihovi izvori ili reference još jednom provjereni kao i sam prevod. Svi izvori ili reference za citate Elen Vajt su javno dostupni. Preporučujemo: <https://egwwritings.org>; <http://ellenwhite.org>; <https://m.egwwri-tings.org>

sjeo na presto sa Ocem i nebeska gomila svetih anđela se okupila oko njih. Tada je Otac obznanio da je Hrista, Svog Sina, izjednačio sa sobom; tako da gdje god je prisutan Njegov Sin, to je kao da je sam Bog prisutan. Sinovljeva riječ se imala poštovati kao i Očeva. On je predao autoritet na svog Sina da komanduje nebeskim vojskama. Naročito je bio važan zadatak da Sin sarađuje sa Njim u stvaranju Zemlje i svakog živog stvorenja koje će postojati na Zemlji. Njegov Sin će sprovoditi Njegovu volju i zamisli, ali ništa neće činiti sam od sebe. Očeva volja će se ispuniti u Njemu“ (EGW, SP, vol. 1, p17-18, 1870).

„Onaj koji negira ličnost Boga i Njegovog Sina Isusa Hrista, negira Boga i Hrista. “Ako ono što ste u početku čuli ostane u vama, i vi ćete ostati u Sinu i u Ocu.” Ako nastavite da vjerujete i budete poslušni istinama koje ste prvo prihvatili po pitanju ličnosti Oca i Sina, bićete sjedinjeni sa njima u ljubavi“ (EGW, RH, March 8, 1906, par.19).

„Bog je Otac Hristov; Hrist je Sin Božji. Hristu je dat uzvišeni položaj. On je izjednačen sa Ocem“ (EGW, 8T, p 268, 1904).

„Gospod Isus Hrist, jedinorođeni Sin Očev, je istinski Bog u beskonačnosti ali ne u ličnosti“ (EGW, Ms 116, December 19, 1905).

„Hrist je jedno s Ocem, ali Hrist i Bog su dvije različite ličnosti“ (EGW, RH, June 1, 1905, par. 14).

„Vječni Otac, nepromjenljivi, dao je svog jedinorođenog Sina, istrgnuo je iz svojih grudi onog koji je savršena slika Njegove ličnosti i poslao ga na Zemlju da otkrije koliko mnogo voli ljudski rod“ (EGW, RH, July 9, 1895, par 13).

„Posvećivanje prvorođenog ima svoje porijeklo u najranijim vremenima. Bog je obećao da će dati Prvorođenog nebesa da spasi grešnika“ (EGW, DA, p 51).

„Vidjela sam presto i na njemu su sjedeli Otac i Sin“ (EGW, Broadside1, April 6, 1846 par. 7).

„Otac i Sin su jedini koje treba veličati“ (EGW, YI, July 7, 1898, par. 2).

„Otac i Sin su bili uključeni u silan i čudesan posao koji su zamislili, stvaranje svijeta“ (EGW, SP, vol. 1, p24, 1870).

„Poslije stvaranja Zemlje i zvjeri na njoj, Otac i Sin su sproveli svoje namjere u djelo, koje su osmišljene prije pada Sotone, da načine čovjeka po sopstvenom obličju. Zajedno su skovali plan stvaranja Zemlje i svakog živog bića na njoj. I tada Bog reče svom Sinu, „Načinimo čovjeka po našem obličju“ (EGW, SP, vol. 1, p24-25, 1870).

„Bog je na savjetu sa svojim Sinom napravio plan da stvore čovjeka po svom obličju“ (EGW, RH, February 24, 1874, par. 3).

„Bog je poslao svog vlastitog Sina u obličju grešnog tijela, podložnog fizičkim nedostacima, kušanog u svim tačkama kao što smo mi. On je bio Sin živog Boga. Njegova ličnost nije otpočela sa Njegovim utjelovljenjem u tijelu“ (EGW, 9LtMs, Lt77, 1894, par. 9).

„Sotona je imao simpatizere na nebesima, i poveo je veliki broj anđela sa sobom. Bog, Hrist i nebeski anđeli su bili sa jedne strane, a Sotona na drugoj. I pored neograničene moći i slave Boga i Hrista, anđeli su postali nezadovoljni. Sotonine insinuačije su imale efekta i radije su vjerovali da su Otac i Sin njihovi neprijatelji a Sotona njihov dobročinitelj“ (EGW, 3T, p328, 1873).

„Jer Bog je toliko volio svijet, da je dao svog jedinorođenog Sina - ne sina stvaranjem, kao što su bili anđeli, niti sina usvojenjem, kao što je grešnik kome je oprosteno, već Sina rođenog po savršenom obličju Očeve osobe, i u blistavosti svog veličanstva i slave, On, jednak sa Bogom u vlasti, dostojanstvu i Božanskom savršenstvu. U njemu je sva punina Božanstva tjelesno“ (EGW, ST, May 30, 1895, par. 3).

„Sotona je vodio rat protiv Božje vladavine, jer je bio ambiciozan da se uzdigne i nije želio da se pokori autoritetu Božjeg Sina, velikog nebeskog zapovjednika“ (EGW, SGC, vol. 3, p37, 1864).

„Tada je bio rat na nebesima. Božji Sin, princ nebesa i njegovi lojalni anđeli, upustili su se u borbu sa prvim pobunjenikom i onima koji su se ujedinili sa njim” (EGW, SP, vol. 1, p23, 1870).

„Onaj koji je mogao da utiče na anđele da se pobune protiv Boga, njihovog Vrhovnog Vladara, i protiv Njegovog Sina, njihovog voljenog zapovjednika, i preusmjeri njihove simpatije na sebe, bio je sposoban za prevare svake vrste” (EGW, RH, August 18, 1874, par. 10).

„On je bio više od učitelja koji je došao od Boga; On je bio jedinorođeni Sin Oca, onaj koji je poslat na svijet da se spasu svi koji ga budu uzvjerovali” (EGW, ST, Novembar 23, 1891, par. 3).

„Ko je Hrist? On je jedinorođeni Sin živog Boga. On je Ocu kao misao koju izražava reč, kao misao koja se čuje. Hrist je Riječ Božja” (EGW, YI, Jun 28, 1894, par. 9).

„On je jedinorođeni Božji Sin, koji je bio jedno sa Ocem od početka. Kroz njega su stvoreni svjetovi” (EGW, ST, May 28, 1894, par. 1).

„Ali u prestupu čovjeka i Otac i Sin su bili obeščaćeni” (EGW, ST, December 12, 1895, par. 7).

„Božji plan, koji je donio na savjetu sa svojim jedinorođenim Sinom, je ostavljao ljudima vrijeme probe za neki određeni period“ (EGW, RH, Decembar 21, 1897, par. 4).

„Iako se grijeh akumulirao godinama, Božja ljubav nikada nije prestala da teče ka Zemlji. Bila je samo uzdržata dok se nije pronašao kanal za nju. Hrist, jedinorođeni Božji Sin, je napustio nebeske dvore i došao na ovaj svijet, i kroz njega je Bog izlio iscjeljujuću bujicu svoje blagodati“ (EGW, YI, March 30, 1899, par. 8).

„Veliki dar spasenja je dat na domak ruke po beskonačnoj cijeni za Oca i Sina“ (EGW, RH, March 10, 1891, par. 2).

„Ni jedan čovjek, ni najviši od anđela, ne može procijeniti taj dar; poznat je jedino Ocu i Sinu“ (EGW, BEcho, October 28, 1895, par. 4).

„U planu da spasu izgubljeni svijet, savjet su držali njih dvojica; zavjet mira je bio između Oca i Sina“ (EGW, ST, December 23, 1897, par. 2).

„Ljudski rod je Oca i Njegovog Sina Isusa Hrista koštao beskonačno mnogo“ (EGW, SpTEd, p21, 1896).

„Otac i Sin su se zavjetovali da ispune sve uslove svog vječnog zavjeta“ (EGW, YI, June 14, 1900, par. 5).

„U Hristu je ispunjen Božji plan. Ovo je bilo dogovoreno na savjetu Božanstva. Otac se dogovarao sa Sinom da ljudski rod mora biti iskušan da se vidi da li će biti zavedeni Sotoninim iskušenjima, ili će načiniti Hrista svojom pravednošću, držeći Božje zapovjesti, i živjeti. Bog je dao svom Sinu sve koji će biti ispravni i lojalni. Hrist se zavjetovao da ih otkupi iz Sotoninih ruku, po cijenu sopstvenog života” (EGW, MR vol. 21, p54, 1898).

„Nebo i Zemlja će se ujediniti u molitvi, jer će se od "subote do subote" (Isa. 66:23) nacije spašenih pokloniti u radosnoj službi Bogu i Jagnjetu“ (EGW, DA, p770).

Sveti Duh je Božji Duh

Elen Vajt je vjerovala da je Sveti Duh - Božji Duh, odnosno Božja lična prisutnost i Božja lična sila, a ne bilo kakvo posebno treće biće Božanstva.

„U davanju svog Duha, Bog nam daje Sebe, čineći Sebe izvorom Božanskog uticaja, da bi dao zdravlje i život svijetu“ (EGW, 7T 273.1, 1902).

„Božanski Duh koji nam je Otkupitelj svijeta obećao poslati je prisutnost i sila Božja“ (EGW, ST, November 23, 1891, par. 1).

„Veličina Božja je nama nepojmljiva. “Božji presto je na nebesima” (Psalam 11:4); ali je svojim Duhom On svuda prisutan.

On ima intimno znanje, i lični interes u svim djelima Njegovih ruku“ (EGW, Ed 132.2).

„Bogu je bilo drago da preko ljudskih posrednika saopšti svijetu svoju istinu, a On je svojim Svetim Duhom osposobio ljude i omogućio im da rade ovo djelo“ (EGW, GC, vi.3).

„Jedina sila koja može oživjeti srce u aktivnost je sila koja će dati život mrtvima - Sveti Duh Božji“ (EGW, 2MR 24.4).

Otac i Sin su sjedinjeni Svetim Duhom, i zato je Sveti Duh i Hristov Duh

Elen Vajt je vjerovala da su Otac i Sin sjedinjeni u Duhu, odnosno Božji Duh koji se naziva Sveti Duh je sjedinjen sa Duhom Sina Božjeg. Ona je vjerovala da je Bog Hristu dao Svetog Duha bez ograničenja nakon što je Hrist završio zemaljsku misiju spašenja, kako bi se Hrist kroz Svetog Duha sjedinio sa vjernima (duhovno) i spasio ih.

Na ovaj način, kroz Svetog Duha, Bog i Hrist su sjedinjeni u duhu sa vjernima, i zato se i za Hristov Duh kaže Sveti Duh.³ Sveti Duh je u tom smislu Božji i Hristov Duh.

³ Više informacija o Svetom Duhu u 5. poglavlju - Hrist u nama, Hristov Duh u nama, Sveti Duh u nama, Utješitelj u nama i Otac i Sin u nama.

Hrist sada, kao i Bog, ima silu, odnosno Svetog Duha u punini, da može lično biti prisutan na svakom mjestu u svemiru kao i u životu vjernih kako bi ih spasio.

„Od vječnosti je postojala kompletna unija između Oca i Sina. Bili su dvoje, a ipak skoro identični; dvoje u ličnosti, a ipak jedno u Duhu, srcu i karakteru“ (EGW, YI, december 16, 1897, par. 5).

„Otac je dao svog Duha bez mjere svom Sinu“ (EGW, RH, November 5, 1908).

„Putem Duha Otac i Sin će doći i načiniti svoje prebivalište s vama“ (EGW, Bible Echo, January 15, 1893, par. 8).

„Grešnik tada stoji pred Bogom kao opravdana osoba; nebesa ga primaju, i kroz Duha ima zajednicu sa Ocem i Sinom“ (EGW, ST, November 3, 1890, par. 1).

„Oni imaju jednog Boga i jednog Spasitelja, i jednog Duha - Duha Hristovog“ (EGW, 9T 189.3, 1905).

„Prožeti Božjim Duhom, oni su trebali ići dalje naprijed, proповedajući zasluge Spasitelja koji oprašta grijehe; i imali su sigurnost da je cijelo Nebo zainteresovano za njihov rad i da će ono što su oni učinili na Zemlji, u Hristovom Duhu i sili, biti potvrđeno na Nebu“ (EGW, 3SP 244.2).

Elen Vajt nije vjerovala u Trojstvo?

Postoje pojedinačne izjave Elen Vajt koje se koriste u prilog tome da je ona vjerovala u Trojstvo,⁴ isto kao što se koriste i druge njene izjave u vezi drugih tema kako bi se prilagodile različitim mišljenjima, ali ona je, po mom mišljenju, kroz svoje spise bila jasna da postoje dva Božanska bića - Bog Otac i jedinorođeni Sin Božji Isus Hrist, a da je Sveti Duh Božji i Hristov Duh.

Elen Vajt nikada u svojim spisima nije pomenula ključne izraze koji se koriste u objašnjavanju Trojstva:

- Trojstvo
- Trojedini Bog
- Bog Sin
- Bog Sveti Duh
- Bog Duh
- Bog u tri ličnosti

Muž Elen Vajt je govorio protiv Trojstva

Muž Elen Vajt, Džejms Vajt, je bio veoma jasan i direktan kada je u pitanju Trojstvo.⁵

⁴ Za više informacija pogledati 2 istraživanja: „Božanstvo crno na bijelo“ i „Sklapanje mozaika“, koja se mogu preuzeti na engleskom jeziku i jezicima naroda bivše Jugoslavije na Internet prezentacijama: www.revelation1412.org i www.hriscanskamreza.net

⁵ Za više informacija pogledati istraživanje „Živi glas Gospodnjih svjedoka“, koje se može preuzeti na engleskom jeziku i jeziku naroda bivše Jugoslavije na Internet prezentacijama: www.revelation1412.org i www.hriscanskamreza.net

„Kao fundamentalne greške možemo ubrojati i lažnu Subotu i ostale greške koje su protestanti donijeli iz Katoličke crkve, kao što je prskanje za krštenje, Trojstvo, svjesnost mrtvih i vječni život u patnji. Mnoštvo koje je držalo ove fundamentalne greške, su bez sumnje to činili u neznanju; ali možemo li pretpostaviti da će crkva Hristova nositi sa sobom ove greške dok sudnji dan ne dođe na svijet? Mi mislimo da ne” (James White, ARSH, September 12, 1854, page 36.7).

„Neobjašnjivost Trojstva da je Božanstvo tri u jednom i jedan u troje, je dovoljno loše; ali taj ultra unitarijanizam koji Hrista čini inferiornim u odnosu na Oca je gori. Da li je Bog rekao inferiornom, „Načinimo čoveka po našem obličju?” (James White, RH, Novembar 29, 1877, p172).

„Isus se molio da i Njegovi učenici budu jedno kao što je On jedno sa Ocem. Ova molitva se nije odnosila na jednog učenika sa dvanaest glava, već na dvanaest učenika, koji su jedno u svrsi i u trudu u radu za svog Gospodara. Niti su Otac i Sin djelovi tri u jednog Boga. Oni su dva posebna bića, a ipak jedno u dizajnu i dostignućima u spasenju. Otkupljeni, od prvog do poslednjeg koji imaju udio u velikom spasenju, pripisuju čast, slavu i hvalu za svoje spasenje i Bogu i Jagnjetu” (James White, Life Incidents, 343.2).

„(Juda 1:3-4) U četvrtom stihu nam daje razlog zašto se trebamo boriti za vjeru, posebnu vjeru; „jer se uvukoše neki bezbožni ljudi,“ ili određena vrsta ljudi koji se odriču jedinog Gospoda Boga i našeg Gospoda Isusa Hrista... Način na koji se spiritisti odriču i poriču jedinog Gospoda Boga i našeg Gospoda Isusa Hrista je korišćenjem nebiblijskog Trojstva...“ (James White, The Day Star, January 24, 1846).

„Ovdje možemo spomenuti i Trojstvo, koje oduzima ličnost Bogu i Njegovom Sinu Isusu Hristu...“ (James White, RH, December 11, 1855).

2. BOŽANSKI ČOVJEK

(Hrist je utjelovljenjem dobio novu prirodu kojom je mogao spasiti čovjeka - postao je Božansko-ljudsko biće)

Elen Vajt je vjerovala da su u Sinu Božjem Isusu Hristu, utjelovljenjem, bile kombinovane dvije prirode, Božanska i ljudska. Ona je vjerovala da je Hrist bio čovjek sa savršenom Božanskom duhovnom prirodom koju je naslijedio od Oca rođenjem u utrobi Marije, i zato je bio Sin Božji i Sin čovječiji.

Elen Vajt je ovo smatrala čudom i tajnom utjelovljenja - da jedno biće, po prirodi, istovremeno bude i Bog i čovjek, odnosno Božansko-ljudsko biće.

Elen Vajt je vjerovala da je Hrist, na Sebe, na Svoju Božansku prirodu - duhovnu, uzeo ljudsku prirodu - tijelo, i zato je bio Božansko-ljudsko biće. Hrist je, kako je ona vjerovala, na Sebe uzeo ljudsku prirodu da bi bio iskušán kao i svi drugi ljudi i pobijedio grijeh i Sotonu, kako bi onda i mi mogli pobijediti kad primimo Njega (Njegov život) kroz vjeru.

„U svojoj ljudskosti, On je bio učesnik u Božanskoj prirodi. U svom utjelovljenju stekao je titulu Sina Božjeg u novom smislu. Reče anđeo Mariji: Sila najvišega zasjenice te; zato i ono što će se roditi biće sveto, i nazvaće se Sin Božji (Luka 1:35). Dok je bio Sin ljudskog bića, postao je Božji Sin u novom smislu. Takav je bio na našem svijetu - Sin Božji, a ipak saveznik ljudskog roda rođenjem” (EGW, ST, August 2, 1905, par. 2).

„Da li se ljudska priroda Sina Marijinog promijenila u Božansku prirodu Sina Božjeg? Ne; te dvije prirode su bile misteriozno izmiješane u jednoj osobi - čovjeku Hristu Isusu. U Njemu je prebivala sva punina Božanstva tjelesno...“ (EGW, 7ABC 444.3).

„Božanska priroda u Hristovoj ličnosti se nije preobrazila u ljudsku prirodu, niti se ljudska priroda Sina čovječijega promijenila u Božansku prirodu, nego su one misteriozno promiješane u Spasitelja ljudi. On nije bio Otac, ali u Njemu je prebivala sva punina Božanstva tjelesno...“ (EGW, Lt8a-1890.9).

Hrist je u čovječanstvo unio elemenat Božanstva - Njegov Božanski Duh je utjelovljen

Hrist je na Zemlji rođen po prirodi savršen, bezgrešan i dobar, jer Mu je takav i Otac od koga je dobio život. Hrist je na taj način u čovječanstvo unio elemenat Božanstva koji je bio potreban za čovjekovo spasenje, a taj elemenat je Njegov Božanski Duh koji je utjelovljen, odnosno Njegova Božanska duhovna priroda dobrote i ljubavi.

„Čovjek se zbog grijeha razdvojio od Boga. Hrist je donio svoju Božansku prirodu na Zemlji prekrivenu ljudskom prirodom, kako bi spasio čovjeka iz njegovog izgubljenog stanja“ (EGW, 2SP 133.1).

„Hrist nas poziva da imamo udjela u Njegovom Božanskom životu, da budemo radnici zajedno sa Bogom, pozvani od Boga i izabrani da zauzmemo mjesto u ovom Božanskom životu i učestvujemo u Njegovom djelu“ (EGW, 13LtMs, Ms 201, 1898, par. 7).

„Ostavljajući na stranu svoju kraljevsku odoru i vladarsku krunu, Hrist je zaodjenuo svoje Božanstvo ljudskošću, da bi ljudska bića mogla biti uzdignuta iz njihovog poniženja i postavljena na povoljno tlo. ...On je prikrio svoje Božanstvo ljudskom haljinom, ali se nije rastao sa Svojim Božanstvom“ (EGW, RH, June 15, 1905, par. 12).

„On je ujedinio čovječanstvo sa Božanstvom: Božanski Duh se nastanio u hramu od mesa. On je ujedinio Sebe sa hramom“ (EGW, YI Decembar 20, 1900, par. 7).

U Hristu su kombinovane Božanska i ljudska priroda

Na ovaj način, u Hristu je sjedinjena ili kombinovana Božanska i ljudska priroda. Hrist kao čovjek nije imao Božansku silu sam po sebi, već je za silu zavisio od Oca, ali je, iako čovjek, imao Božansku duhovnu prirodu dobrote i ljubavi identičnu kao i Otac, i to Ga je činilo Sinom Božjim na sliku Očevu.

„Oni koji u Hristu ne vide Božanski lik, nalaze se u sjenci Sotoninog pogrešnog predstavljanja Božanstva“ (EGW, ST, December 12, 1895, par. 4).

„Potpuna žrtva je položena; Jer Bogu toliko omilje svijet da i sina svojega jednorodjenog daje, - ne sina stvaranjem, kao što su to bili anđeli, niti sina usvojenjem, kao što je grešnik kome je oprošteno, već Sina rođenjem, koji ima identičan karakter kao Otac, i u svoj svjetlosti njegove slave i veličanstva, jednak je Bogu po autoritetu, dostojanstvu i nebeskoj savršenosti. U njemu je utjelovljena sva punina Božanstva“ (EGW, ST, May 30, 1895, par. 3).

„Božanstvo i čovječanstvo je bilo misteriozno spojeno, i čovjek i Bog su postali jedno. Upravo u ovom jedinstvu nalazimo nadu za našu palu rasu. Gledajući Hrista u ljudskosti, gledamo na Boga i vidimo u Njemu svjetlost Njegove slave, izražajnu sliku Njegove osobe“ (EGW, ST, July 30, 1896, par. 3).

„U Hristu je sjedinjena sva Očeva slava. U njemu je sva punina Božanstva. On je svjetlost Očeve slave i savršena slika Njegove ličnosti. Slava Božjih atributa je prikazana u Njegovom karakteru“ (EGW, ST, November 24, 1898, par. 1).

„Njegova Božanska priroda bila je obavijena ljudskom prirodom - nevidljiva slava bila je u vidljivom ljudskom obliku“ (EGW, DA, p23).

„Duh je onaj koji oživljava, tijelo ništa ne doprinosi; ove riječi koje vam govorim, one su Duh i život - Hrist se ovdje ne odnosi na svoju doktrinu, već na svoju ličnost, na Božanstvo Njegovog karaktera“ (EGW, RH, April 5, 1906, par. 12).

„Hrist je otkrio Sebe njihovoj duši. Vidjeli su ono što sveštenici i poglavari nijesu željeli da vide - ljudsku prirodu preplavljenu slavom Božanske prirode. Oni su se vratili tako ispunjeni ovom mišlju, tako ganuti Njegovim riječima da su na pitanje: Zašto ga ne dovedoste? mogli samo odgovoriti: Nikad čovjek nije tako govorio kao ovaj čovjek“ (EGW, DA, p459).

„Posmatrajući Hrista, vidjeli su Božanstvo koje je bljesnulo kroz ljudsku odjeću“ (EGW, DA p158).

„Odbacili su Ga sveštenici i rabini, pa čak i ljudi koji su tvrdili da su Njegovi učenici nijesu uspjeli shvatiti Njegov Božanski karakter“ (EGW, DA p194).

„Božanska priroda iz Njegove unutrašnjosti bljesnula je kroz ljudsku prirodu...“ (EGW, DA p421).

„Spasitelj je duboko želio da Njegovi učenici shvate razlog zbog kojeg je svoju Božansku prirodu ujedinio s ljudskom“ (EGW, DA, p664).

„Posmatrajući Ga u Njegovom poniženju, dok je išao kao čovjek među ljudima, nijesu shvatali tajnu Njegovog utjelovljenja, dvojaki karakter Njegove prirode. Njihove oči bile su zatvorene, tako da nijesu shvatili Božansku prirodu u ljudskoj“ (EGW, DA p507).

„Pali ljudi, u jednom smislu, nijesu mogli biti Hristovi sljedbenici, jer nijesu mogli postići saosjećanje sa Njegovom Božanskom prirodom, i nijesu mogli imati zajednicu sa Otkupiteljem svijeta“ (EGW, ST, Decembar 11, 1879 par. 3).

Hrist nije bio u svemu kao drugi ljudi - bio je Božansko biće u tijelu

Kao Božansko-ljudsko biće Hrist nije bio u svemu kao drugi ljudi. Istina, bio je čovjek kao i svi drugi ljudi, ali istovremeno i Božansko biće, ono što drugi ljudi nijesu.

„Želimo da shvatimo što je više moguće istinsku ljudsku prirodu našeg Gospoda. Božansko i ljudsko su bili povezani u Hristu i jedno i drugo je bilo kompletno“ (EGW, 3SM 135.3).

„Ljudska priroda Sina Božjega nama znači sve. Ona predstavlja zlatni lanac koji našu dušu spaja sa Hristom, a preko Njega sa Bogom. Ovo treba da bude predmet našeg proučavanja. Hrist je bio pravi čovjek; dao je dokaz svoje poniznosti u tome što je postao čovjek. Ipak, On je bio Bog u tijelu. Kada pridemo toj

temi, dobro bi učinili da pazimo na riječi koje je Hrist rekao Mojsiju iz gorećeg grma: Skini obuću sa svojih nogu, jer je mjesto na kojem stojiš sveta zemlja. Trebali bi prići ovom proučavanju sa poniznošću učenika, sa pokajničkim srcem“ (EGW, YI, October 13, 1898, par. 6).

„Izbjegavajte svako pitanje u vezi sa Hristovom ljudskošću koje je podložno pogrešnom shvatanju. Istina leži blizu staze pretpostavke. U odnosu prema Hristovoj ljudskosti treba da strogo pazite na svaku tvrdnju da vaše riječi ne bi značile više nego što to podrazumijevaju, i tako gubite ili zamaglitate jasno opažanje Njegove ljudskosti spojene sa Božanstvom. Njegovo rođenje bilo je Božje čudo ...Nikada, na bilo koji način, ne ostavljajte ni najmanji utisak na ljudske umove da je mrlja ili sklonost ka zlu počivala na Hristu, ili da je On na bilo koji način popustio zlu. ...On je bio kušan u svim tačkama kao što je čovjek kušan, ali On je nazvan "ta sveta stvar." To je tajna koja je smrtnicima ostavljena neobjašnjena da je Hrist mogao biti iskušan u svim tačkama kao što smo mi, a ipak bio bez grijeha. Hristovo utjelovljenje je oduvijek bilo i ostaće tajna zauvijek. Ono što je otkriveno, je za nas i za našu djecu, ali neka svako ljudsko biće bude upozoreno da ne pokušava učiniti Hrista potpuno ljudskim, takvim kao što smo mi; jer to ne može biti“ (EGW, The S.D.A Bible Commentary, 5:1128, 1129) (7ABC 448.2).

„Hrist nije prestao da bude Bogom kad je postao čovjekom. Iako se ponizio uzevši ljudsku prirodu, Božanstvo Mu je još uvek

pripadalo. Samo Hrist može ljudskom rodu predstaviti Oca, a učenici su imali tu prednost da ovo predstavljanje posmatraju više od tri godine“ (EGW, DA, p663-664).

„Božji anđeli su gledali zadivljeno na Hrista, koji je uzeo na Sebe ljudski oblik i ponizno spojio svoje Božanstvo sa ljudskošću da bi mogao služiti palim ljudima. Ovo je bilo čudo među nebeskim anđelima. Bog nam je rekao da je to uradio i naše je da prihvatimo Riječ Božju kao takvu i da je prihvatimo tačno kako piše“ (EGW, The S.D.A Bible Commentary vol. 7, p 919, 1888).

„Svojom ljudskom rukom Hrist je okružio rasu, dok je svojom Božanskom rukom uhvatio prijesto Beskonačnog, ujedinjujući ograničenog čovjeka sa beskonačnim Bogom. Premostio je jaz koji je napravio grijeh i povezao Zemlju s Nebom. U Njegovoj ljudskoj prirodi On je održao čistotu svog Božanskog karaktera“ (EGW, YI, June 2, 1898) (7ABC).

Hrist nije imao iskvarenu prirodu niti sklonosti ka zlu kao drugi ljudi

Elen Vajt je bila jasna da Hrist nije kao drugi ljudi imao iskvarenu prirodu niti sklonosti ka zlu, ali je mogao da bude iskušán i da doživi i osjeti sve što i drugi ljudi upravo zato jer je posjedovao ljudsku prirodu.

„Budite oprezni, veoma oprezni kako se zadržavate u Hristovoj ljudskoj prirodi. Ne postavljajte ga pred ljude kao čovjeka sa sklonostima ka grijehu“ (EGW, 5BC 1128.4).

„Rođen je bez prljavštine grijeha, ali je na svijet došao na isti način kao svi članovi ljudske porodice“ (EGW, Letter 97, 1898) (7ABC 453.2).

„Kada je došlo vrijeme On je trebao biti otkriven u ljudskom obliku. On je trebalo da zauzme svoju poziciju na čelu čovječanstva uzimajući prirodu, ali ne i grešnost čovjeka. Na Nebu se čuo glas: Otkupitelj će doći u Sion i onima koji se okrenu od bezakonja u Jakovu, kaže Gospod“ (EGW, ST, May 29, 1901, par. 11) (7ABC 447.1).

„Preuzimajući na Sebe čovjekovu prirodu u svom palom stanju, Hrist nije ni najmanje učestvovao u njenom grijehu. On je bio podložan nemoćima i slabostima kojima je čovjek bio obuhvaćen, da se ispuni ono što je rekao prorok Isaija, govoreći: A On bolesti naše nosi i patnje naše uze na se. On je bio dirnut osjećajem naših slabosti, i bio je u svim tačkama kušan kao što smo i mi. Pa ipak, On nije znao za grijeh. On je bio Jagnje bez mane i bez mrlje“ (EGW, The S.D.A. Bible Commentary 5:1131) (7ABC 447.3).

„Hrist nije imao istu grešnu, pokvarenu, palu nevjernost koju mi posjedujemo, jer u tom slučaju ne bi mogao biti savršena žrtva“ (EGW, Manuscript 94, 1893) (3SM 131.1).

„On je brat u našim slabostima, ali ne u posjedovanju istih strasti“ (EGW, 2T 202).

„Hrist je bio slobodan od svake mrlje sebičnosti“ (EGW, RH 28. marta 1893.)

„Hristova ljudska priroda je nalik sa našom, i On je patnju mnogo snažnije osjećao; jer je Njegova duhovna priroda bila slobodna od svake pokvarenosti grijeha. Zato je Njegova želja za uklanjanjem patnje bila jača nego što ljudska bića mogu iskusiti...“ (EGW, 7ABC 449.7).

„Isus nije bio neosjetljiv na sramotu. Osjetio je ruglo grijeha mnogo bliže nego što ljudi mogu osjetiti, dok je Njegova Božanska i bezgrešna priroda bila uzdignuta iznad prirode čovjeka“ (EGW, ST, January 6, 1881, par. 7).

„Isus je u svemu bio načinjen kao Njegova braća. On je postao tijelo, kao što smo i mi. On je bio gladan, žedan i umoran. Svoj život održavao je hranom i osvježavao snom. Dijelio je čovjekovu sudbinu, iako je bio bezgrešni Božji Sin. Bio je Bog u tijelu. Njegov karakter treba postati naš“ (EGW, DA, p311).

„On je naš uzor u svemu i brat u našim slabostima, mada nije bio podložan našim strastima. Kao bezgrešan, Njegova priroda se užasavala zla. U ovom grešnom svijetu uspješno je podnosio duševne borbe i muke“ (EGW, 2T, 201.2).

Hrist je postao čovjek da bi došao u položaj grešnika i bio iskušan, a Svojim Božanstvom je nadvladao

Hrist je postao čovjek da bi mogao doći u realan položaj čovjeka/grešnika i spasi ga, ali je istovremeno bio i Božansko biće po prirodi da bi mogao da obavi to spasenje - da pobijedi sva iskušenja u koja se grešnik može naći kako bi onda mogao grešniku da prenese pobjedničko iskustvo spasenja.⁶

„On je uzeo čovjekovu prirodu da bi mogao da shvati čovjekove potrebe... Iako je uvijek čuvao svoje Božansko dostojanstvo, saginjao se sa najnježnijom pažnjom nad svakim pripadnikom Božje porodice. U svakom čovjeku gledao je posrnulu dušu zbog čijeg spasenja je došao. Takav karakter Hrist je otkrio u svom životu. Bio je to Božji karakter“ (EGW, SC 12.1).

„Ali znao je takođe da im je u raspetom Hristu ponuđena snaga dovoljna za preobražaj duše i Božanska sposobnost da im omogućí da se odupru svim iskušenjima zla“ (EGW, AA 307.1).

⁶ Za više informacija u poglavlju 10.1 - Hristovo utjelovljenje, pobjednički život i proslavljenje omogućilo novorođenje vjernih.

„Svojom ljudskom prirodom Hrist je dodirnuo čovječanstvo; svojom Božanskom prirodom bio je povezan s Božjim prestolom. Kao Sin čovječiji dao nam je primjer poslušnosti; kao Sin Božji daje nam silu da poslušamo“ (EGW, DA, p24).

„Poznavanje bogatstva ove blagodati oplemeniće i uzdignuti ljudsku dušu, a kroz vezu sa Hristom postaće učesnik Božanske prirode i steći moć da se odupre napredovanju Sotone“ (EGW, CE 27.1).

„Uzevši na Sebe ljudsku prirodu, naš Spasitelj je sjedinio svoje interese sa interesima palih Adamovih sinova i kćeri, dok se svojom Božanskom prirodom držao Božjega prestola. Na taj način Hrist je posrednik u vezi ljudi s Bogom i Boga s ljudima“ (EGW, DA p143).

„Ljubav koju je Hrist pokazao ne može se uporediti sa smrtnim čovjekom. To je tajna toliko duboka da bi je ljudski um mogao dokučiti. Hrist je u stvarnosti ujedinio čovjekovu oštećenu prirodu sa svojom bezgrešnom prirodom, i ovim činom učinio mogućim izlivanje svojih blagoslova ljudskoj paloj rasi. Tako nam je omogućio da budemo učesnici u Njegovoj prirodi. Učiniвши Sebe prinosom za grijeh, otvorio je put da ljudska bića mogu postati jedno sa Njim. Stavio je Sebe na poziciju čovjeka, postavši učesnik u patnji“ (EGW, RH, July 17, 1900, par. 8).

„On je na svoju bezgrešnu prirodu uzeo našu grešnu prirodu, da bi mogao da zna kako da pomogne onima koji su u iskušenju“ (EGW, Medical Ministry, 181) (7ABC 450.5).

„Ne možemo objasniti veliku tajnu plana otkupljenja. Isus je uzeo na Sebe ljudskost da bi mogao dosegnuti čovječanstvo; ali ne možemo objasniti kako je Božanstvo obučeno u čovječanstvo. Anđeo ne bi znao kako da saosjeća s palim čovjekom, ali je Hrist došao na svijet i pretrpio sva naša iskušenja i ponio sve naše tuge“ (EGW, RH, October 1, 1889, par. 9).

„Tako je Hrist postavio svoj šator usred našeg ljudskog tabora. On je razapeo svoj šator kraj naših šatora, da bi mogao prebivati među nama i da bi nas upoznao sa svojim Božanskim karakterom i životom. I Riječ postade tijelo i useli se u nas puno blagodati i istine; i vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao jedinorođenoga od Oca, punu blagodati i istine (Jovan 1:14)“ (EGW, DA, p23).

„Ostavljajući na stranu svoju kraljevsku odoru i vladarsku krunu, Hrist je zaodjenuo svoje Božanstvo ljudskošću, da bi ljudska bića mogla biti uzdignuta iz njihovog poniženja i postavljena na povoljno tlo. ...On je prikrio svoje Božanstvo ljudskom haljinom, ali se nije rastao sa Svojim Božanstvom. Božansko-ljudski Spasitelj, On je došao da stane na čelu pale rase, da podijeli njihovo iskustvo od djetinjstva do muškosti. Da bi ljudska bića mogla biti učesnici Božanske prirode, On je došao na ovu Zemlju

i živio životom savršene poslušnosti“ (EGW, RH, June 15, 1905, par. 12).

Spasenje je u Hristovom Božanstvu koje se utjelovilo

U Hristovom Božanstvu koje je donio na Zemlji, u Božanstvu koje se utjelovilo, leži čovjekovo spasenje.

„Hrist je u stvarnosti ujedinio grešnu prirodu čovjeka sa svojom bezgrešnom prirodom, jer je tim plemenitim i poniznim djelom dobio mogućenost da izlije svoje blagoslove u ime palog roda. Na taj način on nam je omogućio učestvovanje u Njegovoj prirodi“ (EGW, RH July 17. 1900. par. 8).

„Sveti Duh, koji proizilazi od jedinorođenog Sina Božjeg, vezuje ljudske odlike, tijelo, i duh, sa savršenom Božansko-ljudskom Hristovom prirodom. Ovo jedinstvo je predstavljeno jedinstvom vinove loze i grana. Ograničeni čovjek je ujedinjen sa Hristovom hrabrošću. Kroz vjeru ljudska priroda je stopljena sa Hristovom prirodom. Mi smo učinjeni jedno sa Bogom u Hristu“ (EGW, RH, April 5, 1906, par. 16).

„Hrist je donio muškarcima i ženama silu da nadvladaju. On je došao na ovaj svijet u ljudskom obličju, da kao čovjek živi među ljudima. Preuzeo je odgovornosti ljudske prirode, da bi bile dokazane i isprobane. U Svojoj ljudskosti bio je učesnik Bo-

žanske prirode. U svom utjelovljenju On je u novom smislu ste-
kao titulu Sina Božjeg“ (EGW, ST, August 2, 1905, par. 2) (7ABC
449.3).

*„Kad je Hrist, naš Otkupitelj, došao u naš svijet, Njegova mi-
sija je bila da učini ljude učesnicima u svojoj Božanskoj prirodi,
dovodeći sve ljude koji bi primili i vjerovali i sprovodili u djelo
Hristovu poslušnost. Oni bi postali jedno sa Hristom i tako bi bili
u savršenoj, potpunoj harmoniji sa principima nebeskog za-
kona“ (EGW, 10MR 9.3).*

*„Kroz savršenstvo svog karaktera bio je prihvaćen od Oca kao
posrednik za grešnog čovjeka. Mogao je da spase čovjeka jedino
dajući mu svoju pravednost. Njegova bezgrešna Božanska pri-
roda ujedinila ga je sa Bogom, dok ga je Njegova ljudska priroda
dovela u saosjećanje sa slabostima i patnjama čovječanstva.
“Jer nemamo Prvosveštenika koji ne može biti dirnut sa osjeća-
njima naših slabosti; nego je i poput nas iskušan u svemu, ali
nije zgriješio.” Zapovjednik našeg spasenja je usavršen kroz pat-
nje, i to je kvalifikacija da pomogne palom čovjeku tamo gdje
mu je potrebna pomoć“ (EGW, YI January 1, 1874, par. 10).*

*„Hrist je uzeo ljudsku prirodu da bi mogao dosegnuti čovje-
čanstvo. Bio je potreban Božansko-ljudski Spasitelj da donese
spasenje svijetu“ (EGW, ChS 7.1).*

„Hrist nas poziva da imamo udjela u Njegovom Božanskom životu, da budemo radnici zajedno sa Bogom, pozvani od Boga i izabrani da zauzmemo mjesto u ovom Božanskom životu i učestvujemo u Njegovom djelu. Tako pravi duhovni život počinje novim rođenjem“ (EGW, 13LtMs, Ms 201, 1898, par. 7).

„Hrist je uzeo na Sebe ljudsku prirodu, da bi mogao dosegnuti čovječanstvo. Božanskoj prirodi je bila potrebna ljudska priroda; jer zahtijevalo je da budu obje, Božanska i ljudska, da bi se spasenje donijelo čovječanstvo. Božanskoj prirodi je bila potrebna ljudska priroda, da bi čovječanstvo moglo dobiti kanal za vezu između Boga i čovjeka“ (EGW, CHs 8.4).

„Ljubav prema palom svijetu pokazivala se svakog dana, u svakom djelu Njegovog života. Oni koji su prožeti Njegovim Duhom će raditi u istoj liniji u kojoj je Hrist radio. U Hristu su se svjetlost i ljubav Božja manifestovali u ljudskoj prirodi. Nijedno ljudsko biće nikada nije posjedovalo tako osećajnu prirodu kao bezgrešni, Sveti od Boga, koji je stajao kao glava i predstavnik onoga što ljudski rod može postati primanjem Božanske prirode“ (EGW, Y1, August 16, 1894, par. 3).

„Hristov posao je bio da privuče umove u harmoniju sa svojim Božanskim umom“ (EGW, RH, Septembar 29, 1891 par. 14).

„Bog seže za rukom vjere u nama, kako bi je usmjerio da se čvrsto uhvati za Hristovo Božanstvo, da bismo mogli doći do savršenstva karaktera“ (EGW, DA p 123).

„Sotona je likovao što je u ljudskom rodu uspio da unizi Božji lik. Tada je Isus došao da obnovi u čovjeku Tvorčev lik. Niko drugi do Hrist nije mogao ponovo da oblikuje karakter koji je upropašćen grijehom. On je došao da istjera demone koji su gospodarili voljom. On je došao da nas podigne iz prašine, da ponovo oblikuje uništeni karakter prema uzoru svog Božanskog karaktera i da ga uljepša svojom slavom“ (EGW, DA, p37-38).

Hristova Božanska priroda ključ pobjede nad grijehom i Sotonom

Elen Vajt je vjerovala da je Hristova Božanska priroda ključ Hristove pobjede nad grijehom i Sotonom.

„Sve što je bilo moguće da čovek izdrži u sukobu sa Sotonom, Hrist je izdržao u Svojoj kombinovanoj ljudskoj i Božanskoj prirodi“ (EGW, 1SM 342.2).

„Umiranjem pružio je svjedočanstvo o svojoj Božanskoj prirodi i Očevoj slavi“ (EGW, DA, p751).

„Sve što su ovi zli, iskvareni vojnici, potpomognuti Irodom i jevrejskim dostojanstvenicima, mogli smisliti učinili su Spasitelju. Ali Njegovo božansko strpljenje nije malaksalo“ (EGW, DA, p731).

„Spasiteljevo Božansko strpljenje i Njegova iznenadna smrt s uzvikom pobjede na usnama, ostavili su dubok utisak na ovog neznaoša“ (EGW, DA, p770).

„U Hristu, Božanstvo i ljudskost su bili spojeni. Božanstvo nije degradirano ljudskošću; Božanstvo je zadržalo svoje mjesto, ali je ljudskost, ujedinjena sa Božanstvom, izdržala najžešći test kušanja u pustinji“ (EGW, RH, February 18, 1890, par. 7).

„Kao bezgrešan, Njegova priroda se užasavala zla. U ovom grešnom svijetu uspješno je podnosio duševne borbe i muke“ (EGW, 2T, 201.2).

3. RAZDVOJEN OD BOGA NA GOLGOTI

(Smrt koja otkriva Božju ljubav prema grešnicima)

Elen Vajt je vjerovala da je Hrist na krstu Golgote bio razdvojen od Boga, bez nade u vaskrsenje, što je vječna smrt.

Ova smrt je smrt koja je trebala zadesi svakog grešnika da Hrist nije postao Spasitelj čovjeka.

„Hristov zadatak mogao je da se ostvari samo stradanjem. Pred Njim se nalazio život žalosti, nevolja, borbe i sramne smrti. On je morao podnijeti grijehe cijelog svijeta. Morao je podnijeti odvajanje od ljubavi svog Oca“ (EGW, DA, p129).

„Kad bi smrtnici mogli da vide čuđenje anđeoskih četa koje u tihoj boli posmatraju kako Otac uskraćuje zrake svjetlosti, ljubavi i slave svom ljubljenom Sinu, bolje bi shvatili koliko je grijeh odvratn u Njegovim očima“ (EGW, DA, p693).

„O, da li je ikada bilo patnji i bola kakve je Spasitelj podnio umirući na krstu? Svijest o Očevom negodovanju učinila je čašu naročito gorkom. Nijesu to tjelesne patnje tako brzo okončale Hristov život na krstu, već strašan teret ljudskih grijeha i osjećanje da je izložen Očevom gnjevu“ (EGW, 2T p189, 1871).

„Zemlja se zatresla. Sunce nije htjelo da gleda ovaj prizor. Nebo se zavilo u crno. Anđeli su najprije posmatrali Hristovo

stradanje, a kad više nijesu mogli da izdrže, odvrtili su pogled od strašnog prizora. Hrist umire! On očajava! Na Njemu ne počiva više ohrabrujući osmjeh Njegovog Oca, a anđelima nije dozvoljeno da osvjetle tamu strašnog časa“ (EGW, 2T p189, 1871).

„Crni oblak ljudskih prestupa ispriječio se između Oca i Sina. Prekidanje veze između Oca i Sina izazvalo je u nebeskim dvorovima takvo stanje koje se ljudskim jezikom ne može opisati...“ (EGW, Letter 139, 1898) (5BC 1108.3).

„Očeva slava i podržavajuća prisutnost su ga napustili, a očaj je svojom ubitačnom mračnom težinom natjerao njegove bližnje i drhtave usne na izmučen krik: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?“ (EGW, 2T p189, 1871).

„Povlačenje Božanskog lica od Spasitelja u ovom času najveće patnje probolo je njegovo srce takvom boli koju čovjek nikada ne može u cjelosti razumjeti. Njegova duševna patnja bila je tako velika da je jedva osjećao svoje tjelesne bolove“ (EGW, DA, p753).

„Spasitelj nije mogao da vidi preko groba. Nada mu nije pokazivala da će izaći iz groba kao pobjednik niti govorila o tome da je Otac prihvatio Njegovu žrtvu. Bojao se da je grijeh tako odvratn Bogu da će njihovo razdvajanje da bude vječno. Hrist je osjećao patnju koju će osjećati grešnik kada se milost ne bude

više zauzimala za grešni ljudski rod. Osjećaj grijeha, koji je privukao Očev gnjev na Njega kao na čovjekovu zamjenu, zagorčao je čašu koju je pio, i to je slomilo srce Božjeg Sina“ (EGW, DA, p753).

Pobjeda kroz smrt

Elen Vajt je vjerovala da je Hrist kroz smrt na Golgoti obezbijedio pobjedu nad grijehom koju će dati vjernima.⁷

„Bog je dao svog voljenog Sina da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, već da ima vječni život. Hrist je Spasitelj grešnika. Njegova smrt oslobađa grešnika. Ovo je jedina nada. Ako potpuno predamo sebe i negujemo Hristove vrline, požnjećemo vječni život“ (EGW, BTS March 1, 1906, par. 5).

„Oduprijeti se Sotoninim zavođenjima nije lak zadatak. On zahtijeva čvrsto stajanje Božanske prirode od početka do kraja, ili se, u suprotnom, ne može oduprijeti. Hrist je, u svojoj pobjedi svojom smrću na krstu Golgote, jasno otvorio put za čovjeka, i tako mu omogućio da može da drži Zakon Božji kroz Put, Istinu i Život. Ne postoji drugi put“ (EGW, 1SM 342.3).

⁷ Više informacija o spasenju kroz Hrista u narednim poglavljima.

Privlačenje grešnika

Prema Elen Vajt, Hristova smrt je velika istina u Bibliji oko koje treba da se okreću druge istine, a koja otkriva Božji i Hristov karakter i privlači grešnike Bogu.

„Isus je rekao: I kad budem podignut od zemlje, sve ću privući k sebi. (Jovan 12,32) Hrist mora da se otkrije grešniku kao Spasitelj koji umire za grijeh svijeta; i dok gledamo Božje Jagnje na krstu na Golgoti, tajna otkupljenja počinje da se otkriva našem umu i Božja dobrota počinje da nas vodi na pokajanje. Umirući za grešnike, Hrist je pokazao nepojmljivu ljubav; i dok grešnik posmatra tu ljubav, ona omekšava njegovo srce, utiče na um i čini ga krotkim“ (EGW, SC 26.4).

„Hristova žrtva kao pomirenje za grijeh je velika istina oko koje se nižu sve druge istine. Da bi se ispravno razumjela i cijevala, svaka istina u Riječi Božjoj, od 1. Mojsijeve do Otkrivenja, mora se proučavati u svijetlu koje dolazi sa krsta Golgote i u vezi se čudesnom, centralnom istinom Spasiteljevog pomirenja. Oni koji proučavaju Otkupiteljevu zadivljujuću žrtvu će rasti u blagodati i znanju“ (EGW OFC 34.3).

„Riječ je postala tijelo i prebivala među nama... puna blagodati i istine.“ „U Njemu je bio život; i život je bio svjetlost ljudima.“ (Jovan 1:14; 1:4) Život i smrt Hristova, cijena našeg otkupljenja, nijesu za nas samo obećanje i zalag života, nijesu

samo sredstvo kojim nam se ponovo otvaraju blaga mudrosti: oni su šire, veće otkrivenje Njegovog karaktera nego što su i sveti u Edenu znali“ (EGW, Ed 28.2).

4. ČOVJEKOVA GREŠNOST

(Čovjek se rađa sa grešnom, tjelesnom ljudskom prirodom i ne može sam sebe spasiti)

Elen Vajt je vjerovala da svaki čovjek od rođenja posjeduje grešnu, tjelesnu, iskvarenu ljudsku prirodu, i da se ta priroda jedino može promijeniti ili preobraziti sjedinjavanjem sa Hristovom Božansko-ljudskom prirodom kroz novorođenje.

Novorođenje je primanje Hristovog života, odnosno Hristovog Duha, kroz vjeru, u čemu je spasenje.⁸

„Nama je nemoguće da se sami izbavimo iz ponora grijeha u koji smo pali. Naša srca su zla i mi ih ne možemo promijeniti. Ko će čisto izvaditi iz nečista? Niko! Jer tjelesan um neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božjem niti može! (O Jovu 14,4; Rimljanima 8,7) Obrazovanje, kultura, služenje voljom, ljudski napori, sve to ima svoju oblast djelovanja, ali je tu bespomoćno. Možda se time može postići formalna pravilnost u ponašanju, ali se ne može promijeniti srce; ne mogu se očistiti izvori života. Postoji sila koja djeluje iznutra, novi život odozgo, da bi čovjek mogao da se promijeni, ostavi grijeh i postane svet. Ta sila je Hrist. Samo Njegova milost može da pokrene zamrle sposobnosti duše i privuče ih Bogu, svetosti“ (EGW, SC 18.1).

⁸ U narednim poglavljima detaljnije je objašnjeno kako vjerni primaju Hrista, odnosno Hristov Božansko-ljudski život kroz novorođenje.

„Pre pada Adam je mogao poslušnošću Božjem zakonu da oblikuje pravedan karakter. Ali on to nije ostvario, pa je zbog njegovog grijeha i naša priroda postala grešna, i mi nijesmo u stanju da sebe učinimo pravednim“ (EGW, SC 62.2).

„Ali kroz neposlušnost, njegove sposobnosti su se izopačile, i umjesto ljubavi pojavila se sebičnost. Njegova priroda je postala toliko slaba kroz prestup da je postalo nemoguće za njega, u svojoj sili, da se odupre sili zla“ (EGW, SC 17.1).

„Po prirodi srce je zlo. (Jov 14:4) Ni jedan ljudski izum ne može pronaći lijek za grešnu dušu“ (EGW, HLv 107.4).

„Pošto smo grešni, nesveti, ne možem savršeno držati sveti zakon“ (EGW, SC 62.2).

„Naši karakteri su po prirodi izvitopereni i izopačeni“ (EGW, RH, April 12, 1892, par. 2).

„Ali Bog razumije sklonosti zle ljudske prirode“ (EGW, PP 688.2)

„Stara priroda, rođena od krvi i tjelesne volje, ne može naslijediti carstvo Božje“ (EGW, RH, April 12, 1892, par. 2).

„Ljudska priroda je zla, i čovjekov karakter se mora promijeniti prije nego što se može uskladiti sa čistotom i svetošću u

*Božjem besmrtnom carstvu. Ova transformacija je novorođe-
nje“ (EGW, 2SP 133.1).*

„Preporadajući uticaj Svetog Duha obnovio je njegovo srce. Sila Hristove ljubavi preobrazila je njegov karakter. To je sigurna posljedica sjedinjenja sa Isusom. Kada Hrist boravi u srcu, cijela priroda se mijenja. Hristov Duh, Njegova Ljubav, omekšava srce, obuzdava dušu, uzdiže misli i želje prema Bogu i Nebu“ (EGW, SC, 73.1).

„Svaka pojedinačna duša bi trebalo da ponizi sebe pred Bogom, tražeći oprostaj za svoje prestupe i grijehе i prihvati opravdavajuću Hristovu blagodat, posvećujući svoju dušu djelovanjem Svetog Duha, primajući novu prirodu i uzimajući Hristovu pravednost; tako tjelesna priroda biva promijenjena, obnovljena u svetosti po slici Hristove pravednosti i prave svetosti“ (EGW, 7LtMs, Lt22, 1892, par. 11).

„Hrišćaninov život nije modifikacija starog, već transformacija prirode, smrt sebi i grijehu i novi život u cjelosti. Ova promjena se može dogoditi jedino pomoću Svetog Duha“ (EGW, HLv 107.4).

„Hrišćanski život nije preinačavanje ili poboljšavanje staroga, već preobražaj prirode. To znači umiranje svome 'ja' i grijehu i potpuno novi život. Ovu promjenu može donijeti samo efektivan rad Svetog Duha“ (EGW, DA p72).

Sebičnost iz koje proističu grešna djela

Prema Elen Vajt, grešna ljudska priroda ustvari znači sebična ljudska priroda iz koje proističu grešna djela.

„Sebičnost stoji kao temelj svih grijeha“ (EGW, ST, April 11, 1900, par. 7).

„Gospod želi da Njegov narod shvati da je sebičnost veliki grijeh svijeta i da je takođe postao dominantan u crkvi“ (EGW, RH, December 3, 1901, par. 1).

„Sebičnost je u suprotnosti sa duhom hrišćanstva. Ona je Sotonska u svojoj prirodi i manifestaciji“ (EGW, PH100 43,1).

„Sebičnost je veliki zakon naše degenerisane prirode. Sebičnost zauzima mjesto u duši gdje bi Hrist trebalo da vlada“ (EGW, ST, December 8, 1881, par. 5).

5. HRIST U NAMA

(Hrist živi u onima koji Ga prihvate vjerom - to je spasenje)

Elen Vajt je vjerovala u istinu „Hrist u nama“, a to je da Hrist živi u vjernima (u njihovom duhu, umu, srcu, zavisno od konteksta). Prema Elen Vajt, Hrist dolazi Svojim Duhom⁹ da živi u onima koji su Ga prihvatili vjerom i koji su novorođeni¹⁰ primivši Hristov život.

„Isus je volio ljude i omogućio je u potpunosti da krvlju otkupljena duša ima novo rođenje, novi život proizašao iz Hristovog sopstvenog života, kao što grana crpi svoj život iz roditeljskog stabla“ (EGW, YI, January 10, 1895, par. 6).

„Ne možemo to da razumijemo; možemo samo vjerovati, kako to Pismo iznosi, da je „Hrist u vama, nada slave“. Poznanje ove tajne otključava nam sve ostale. Otvara duši blago svemira, mogućnosti beskonačnog razvoja“ (EGW, Ed 172).

„Ponašaju se kao da nepoznavanje Božanskih stvari nije opasno i čak kobno za dušu. Oni se rugaju onima koji poučavaju i vjeruju u tajnu pobožnosti - Hrist u vama, nada slave. Osnovna načela ovih stvari su im nepoznata; i oni nastavljaju život u

⁹ Više informacija o Hristovom Duhu u nama, u poglavlju 5.1 - Hristov Duh u nama.

¹⁰ Više informacija o novorođenju, u poglavlju 10 - Novorođenje.

pogrešnim stvarima, ostavljajući Sotoni otvorena vrata svoje duše“ (EGW, 4BC 1138).

„Promjena koju je izvršila Riječ, jedna je od najdubljih tajni Riječi. Mi to ne možemo razumjeti; možemo samo da vjerujemo, kao što je u Pismu objavljeno, to je Hrist u vama, nada slave“ (EGW, AA 476.1).

„Ako je Hrist zaista formiran iznutra, nada slave, u domu će biti jedinstvo i ljubav“ (EGW, AH 120.1).

„Uklonite svaku sumnju. Odbacite svoje strahove, steknite iskustvo koje je Pavle imao, uzvikujući: „Sa Hristom se razapeh. Ne živim više ja, nego Hrist živi u meni. Jer život koji sada živim u tijelu, živim vjerom Sina Božjeg, koji me je volio i predao sebe za mene.“ (Galatima 2:20) Predajte sve Hristu, i neka vaš život bude sakriven sa Hristom u Bogu. Tada ćete postati sila za dobro“ (EGW, GW92 371.1).

„Isus Hrist je nama sve - prvi, posljednji, najbolji u svemu. Isus Hrist, Njegov Duh, Njegov karakter, daje boju svemu; to je osnova i suština, istinska tekstura cijelog našeg bića. Riječi Hristove su Duh i život. Tada svoje misli ne možemo usredsrediti na sebe; više nijesmo mi oni koji žive, nego Hrist živi u nama i On je nada slave. 'Ja' je mrtvo, ali Hrist je živi Spasitelj“ (EGW FLB 150.3).

„Mi nemamo šest obrazaca koje treba slijediti, niti pet, imamo samo jedan, a to je Hrist Isus. Ako braća iz Italije, Francuske i Nemačke pokušavaju da budu kao On, zasadiće svoje noge na isti temelj istine; isti Duh koji prebiva u jednom prebivaće i u drugom - Hrist u njima, nada slave“ (EGW, CCh 288.3).

„Mi moramo živjeti u Hristu i Hrist mora živjeti u nama, inače ćemo uzalud propovijedati i raditi“ (EGW, VSS 305.4).

„Niko ne može istinski priznati Hrista pred svijetom osim ako um i Duh Hristov žive u njemu“ (EGW, CCh 81.2).

„Mnogi od vas su potpuni stranci za Hrista kao da nikad niste čuli Njegovo ime. Nemate Hristov mir; jer nemate istinsku podlogu za mir. Nemate povezanost sa Bogom jer niste sjedinjeni sa Hristom. Naš Spasitelj je rekao: „Niko ne dolazi k Ocu, osim kroz mene.“ Nijeste korisni u Hristovoj stvari. Ako ne ostanete u Meni, kaže Isus, ne možete činiti ništa - ništa u Božjim očima, ništa što će Hrist prihvatiti iz vaših ruku. Bez Hrista ne možete imati ništa drugo osim varljive nade, jer On sam izjavljuje: „Ako neko ne ostane u meni, izbaciće se napolje kao grana i osušiće se; i skupiće je, i u oganj baciti, i spaliti“ (EGW, 5T 49.1).

Hrist dolazi u naše tijelo

Elen Vajt je bila jasna da Hrist dolazi u naše tijelo,¹¹ u nama.

„Božji život je taj koji mi treba da živimo. Bog želi da nastavimo da idemo dalje zajedno sa Njim. Kada Ga primimo, oslobođeni smo i više ne griješimo. A zašto griješimo? Mi ne razumijemo Božju dovoljnost. On će se otkriti u našim srcima. U našoj subotnjoj školi proučavali smo da kada priznajemo da Isus Hrist dolazi u tijelo, treba da priznamo da je On došao u naše tijelo. Ostavili smo svoje grijehe i živimo na slavu Božju“ (EGW, 9LtMs, Ms 15, 1894, par. 23).

¹¹*„...Svaki duh koji ne priznaje da Isus Hrist dolazi - ne da je On došao, već da sada dolazi u moje tijelo - Hrist u vama nada slave, Hrist boravi u vama, Bog vlada u Božjem carstvu koje je u vama - to je ono što ovo označava. Svaki duh koji ne priznaje da Isus Hrist dolazi u tijelo, nije od Boga. I to je taj duh antihrista. I pobijedili ste ih, djeco, jer je veći Onaj koji je u vama, u vama, u vama, nego onaj koji je na svijetu. (A.T. Jones, GCB/GCDB 1895, 132.6)*

„...Da li je Hristov Duh taj koji djeluje u nama kada kažemo da ćemo pobijediti ako nam Hrist pruži malu pomoć? Kada to kažemo, mi pokušavamo da dosegneмо nebo svojim sopstvenim djelima, barem djelimično; odričemo se Hrista i poričemo da On dolazi u tijelo. Taj duh je duh antihrista koji djeluje u nama. ...Antihrista pobjeđujemo samo ako imamo Hrista u sebi“ (E.J. Waggoner, GCDB March 25, 1891, page 245.5-7).

„1. Jovanova 4:1-3. Pažljivo obratite pažnju na prethodni tekst iz Pisma. Ne kaže se da svako ko prizna da je Isus Hrist „došao u tijelo“, već „dolazi u tijelo,“ to je da On sada dolazi Njegovim Duhom i prebiva u nama, kao odgovor na našu vjeru. To je ustvari centralna istina jevanđelja, „Hrist u vama, nada slave“ Efescima 3:17; Kološanima 1:27 (J.N. Loughborough, The True and False Prophet, HEVI 39.1-2).

„Trebalo reći sa Jovanom: „Ljubazni! Ne vjerujte svakom duhu, nego provjeravajte duhove jesu li od Boga; jer mnogi lažni proroci iziđoše na svijet. Po ovom prepoznajte Duha Božjeg: svaki duh koji priznaje da Isus Hrist dolazi u tijelo, od Boga je; a svaki duh koji ne priznaje da Isus Hrist dolazi u tijelo, nije od Boga: i to je duh antihrista, za kog čujete da dolazi, i sad je već na svijetu“ (1 Jovan 4:1-3). Kakvu je jasnu svjetlost Bog dao u ovom poglavlju. Svaka duša postaje sigurna da je u njoj formiran Hrist, nada slave“ (EGW, 20 LtM, Lt 335, 1905, par. 8-9).

Hrist treba da živi u nama i kroz nas - da budemo jedno, naš udio je vjera i predaja

Hrist u nama, prema Elen Vajt, je spasonosna istina. U praktičnom smislu to znači da Hrist treba da živi u nama i kroz nas, kao i da je naš udio u tome vjera i predaja Hristu. U Hristu u nama je sila za pobjedu nad iskušenjima i proslavljanje Boga.

„Hrist je postao jedno tijelo s nama, da bismo mi mogli postati jedan duh s Njim. Posredstvom ovog jedinstva ustaćemo iz groba - ne samo kao izraz Hristove sile nego zato što je Njegov život vjerom postao našim životom. Oni koji sagledavaju Hrista u Njegovom pravom karakteru i primaju Ga u srce, imaju vječni život“ (EGW, DA, p388).

„Hrist mora živjeti u tebi i biti u tebi izvor vode koja teče u vječni život“ (EGW, 2T 88.1).

„Hrist mora živjeti u vama i otkrivati se u vama, inače obeščašćujete Boga i istinu“ (EGW, 13MR 310.3).

„Gdje god da odemo, imamo postojano prisustvo Jednog koji nam je tako drag; jer živimo u Hristu živom vjerom. On živi u našem srcu tako što ga prisvajamo našem ličnom vjerom. Imamo zajedništvo s Božanskim Isusom, i kada shvatimo Njegovo prisustvo, naše misli se dovode njemu u pokornost. Naše iskustvo u Božanskim stvarima biće u srazmjeri sa jasnoćom našeg osećaja za njegovu prisutnost“ (EGW, HL 301).

„Kada sebe potčinimo Hristu, srce se ujedinjuje sa Njegovim srcem, volja uranja u Njegovu volju, um postaje jedno sa Njegovim umom, misli se dovode Njemu u pokornost; mi živimo Njegov život“ (EGW, COL 311.4).

„Moramo živjeti za Hrista iz minuta u minut, iz sata u sat, i iz dana u dan; tada će Hrist prebivati u nama, a kada se sastanemo, Njegova ljubav će biti u našim srcima, izbijajući kao izvor u pustinji, osvježavajući sve, i čineći da duše koje propadaju postaju željne da piju vodu života“ (EGW, ChS, 211.5).

„Hrist u nama susrešće Hrista u našoj braći, a Sveti Duh će dati ono jedinstvo srca i djela koja svijetu svjedoče da smo djeca Božja. Neka nam Gospod pomogne da umremo sebi i da se ponovo rodimo, da bi Hrist živio u nama, živo, aktivno načelo, snaga koja će nas održati svetim“ (EGW, 9T 188.2).

„Najveći posao koji može biti urađen u našem svijetu je proslaviti Boga živjeći Hristovim karakterom. Bog će učiniti savršenim samo one koji će umrijeti sebi. Oni koji su voljni da ovo učine mogu reći: Živim; ali ne ja, već Hrist živi u meni“ (EGW, Manuscript 16, 1900) (6BC 1109.2).

„Sve što je Hrist bio učenicima, On želi biti Njegovoj djeci danas. Mi možemo biti snažni u Gospodu u sili Njegove snage. Primajući Hrista, mi se oblačimo u silu. Prebivajući Spasitelj čini Njegovu silu našim vlasništvom. Hristova prisutnost u srcu je oživljavajuća sila, osnažujući cijelokupno biće. Nikada nemoj pomišljati da je Hrist daleko. On je uvijek blizu. Njegova voljena prisutnost te okružuje“ (EGW, FLB, 62.5-8).

„Sjedinjenje vjernika sa Hristom kao prirodni rezultat imaće jedinstvo jednih sa drugim, a to je najjače jedinstvo na Zemlji. Mi smo jedno u Hristu, kao što je Hrist jedno sa Ocem. Hrišćani su grane i samo grane na živoj lozi. Jedna grana ne treba da pozajmljuje životodavni sok od druge. Naš život mora poticati od roditeljske loze. Samo ličnim jedinstvom sa Hristom, zajedništvom sa Njim svakodnevno, svakoga sata, možemo donijeti rodove Svetog Duha“ (EGW, 5T 47.3).

„Kada smo ujedinjeni sa Hristom, duša je spojena sa dušom, slabo i ograničeno sa svetim i beskrajnim, i čovjek postaje jedno sa Hristom.“ ...Da li prebivamo u Hristu? I jesmo li jedno s Njim?“ (EGW, 5T 591.1-2).

„Kada duša primi Hrista, ona prima silu da živi Hristov život“ (EGW, OFC 14.6).

„Kao što je Bog čist u Njegovoj sferi, tako i čovjek treba biti čist u svojoj. I biće čist ako je Hrist formiran u njemu, nada slave, jer će imitirati Hristov život i reflektovati Njegov karakter“ (EGW, OFC 13.5).

„Kada se duša preda Hristu, nova sila zaposijeda novo srce. Događa se promjena koju čovjek ne može nikada sam da postigne. To je natprirodno djelo koje uvodi natprirodni element u ljudsku prirodu. Duša se oslanja na Hrista koji je njena jedina tvrđava, za koju se drži u pobunjenom svijetu i ne poznaje nijedan drugi autoritet sem Njegovog. Duša koju drže nebeske snage neprobajna je za Sotonine napade“ (EGW, OFC 16.2).

„Takvim ljudima je potrebno postojano prisustvo Hrista u duši. Samo u njegovoj snazi mogu sačuvati stražu nad riječima i postupcima“ (EGW, 3BC, 1157).

„Jedino ličnim spajanjem sa Hristom, svakodnevnim zajedništvom sa Njim, možemo roditi plodove Svetoga Duha“ (EGW, 5T 47.3).

„Bez Hristovog života u nama, ne možemo se oduprijeti burama iskušenja“ (EGW, DA, p600).

„Nema sile u vama odvojeno od Hrista, ali je vaša privilegija da Hrist prebiva u vašem srcu vjerom, i On može pobijediti grijeh u vama, kada sarađujete sa Njegovim naporima“ (EGW, OHC, 76.5).

„Kada Hrist boravi u srcu, duša će biti tako ispunjena Njegovom ljubavlju...“ (EGW, SC, 44.2).

„Volja Božja prema svom narodu jasno je izražena u šestom, trinaestom, četrnaestom, petnaestom, šesnaestom i sedamnaestom poglavlju Jovanovog jevanđelja. Božanski protivotrov za grijeh cijelog svijeta sadržan je u jevanđelju po Jovanu. „Ko jede moje meso i pije moju krv“, objavio je Hrist, „ima vječni život; i ja ću ga vaskrsnuti u posljednji dan.“ On može umrijeti, kao i Hrist što je umro, ali život Spasitelja je u njemu. Njegov život je sakriven sa Hristom u Bogu. „Ja sam došao da mogu imati život“, rekao je Isus, „i da ga imaju u izobilju.“ On nastavlja veliki proces spasenja po kome su vjernici ujedinjeni sa Njim u ovom sadašnjem životu, da budu jedno sa Njim kroz cijelu vječnost“ (EGW, RH, June 18, 1901, par. 3).

„Mi koji podučavamo ljude moramo imati životnu vezu sa Bogom. U duhu i djelu ljudima moramo biti izvor; zato što je Hrist u nama izvor vode koja teče u vječni život“ (EGW, 2MR 37.1).

„Mogu li oni koji su tako sjedinjeni sa Hristom kao grane sa lozom, razgovarati o bilo kome osim o Isusu“ (EGW, 5T 48.2).

Naše 'ja' mora umrijeti da bi Hrist živio

„Naše 'ja' mora umrijeti, i Hrist mora živjeti u tebi i biti u tebi izvor vode koja teče u vječni život“ (EGW, 2T 88.1).

„Gdje god da idete, na bilo koje mjesto, u bilo koju državu, naše 'ja' mora da umire dnevno, i Hrist mora živjeti u vama i otkrivati se u vama, inače obeščašćujete Boga i istinu“ (EGW, 13MR 310.3).

„U svakom glasniku koga Gospod upotrebljava mora biti poniznosti, blagosti i skromnosti uma... Naše 'ja' ne smije da traži uvažavanje. Ne bi smjelo biti stremljenja da se bude prvi. 'Ja' mora biti sakriveno sa Hristom u Bogu. 'Ja' mora umrijeti i Hrist mora živjeti u duši“ (EGW, 1NL 128.3).

„Molite se, molite se i vjerujte! Živite svoje molitve. Odgovorite na Hristov poziv: Uzmite moj jaram i naučite se od Mene; jer sam ja krotak i smjeran u srcu i naći ćete mir za svoje duše. Jer moj jaram je blag i moje breme je lako. (Matej 11,29-30) Nad njihovom službom se nadvija oblak. Potrebna im je svjetlost sa Neba da bi mogli ispravno da rasuđuju. 'Ja' mora umrijeti i Hrist mora živjeti u nama. Onda ćemo biti poučeni od Boga da volimo jedan drugog“ (EGW, Lt175-1902.16).

„'Ja' mora umrijeti i Hrist mora živjeti u nama. Onda ćemo biti poučeni od Boga da volimo jedan drugog“ (EGW, Lt175-1902.16).

„Naše 'ja' ne smije da traži uvažavanje. Ne bi smjelo biti stremljenja da se bude prvi. 'Ja' mora biti sakriveno sa Hristom u Bogu. 'Ja' mora umrijeti i Hrist mora živjeti u duši“ (EGW, 1NL 128.3).

„Najveći posao koji može biti urađen u našem svijetu je proslaviti Boga živjeći Hristovim karakterom. Bog će učiniti savršenim samo one koji će umrijeti sebi. Oni koji su voljni da ovo učine mogu reći: Živim; ali ne ja, već Hrist živi u meni“ (EGW, Manuscript 16, 1900)(6BC 1109.2).

Ko nema Hrista...

Elen Vajt je smatrala da će čovjek koji nema Hristov Duh, u kome Hrist ne prebiva, biti izgubljen za vječnost.

„Ali ako neko nema Hristov Duh, taj nije Njegov. (Rimljanima 8:9) Takav čovjek je otuđen od Boga, i njemu preostaje da bude vječno razdvojen od Njega“ (EGW, COL 251.1).

5.1. HRISTOV DUH U NAMA

(Kako Hrist živi u onima koji Ga prihvate vjerom)

Elen Vajt je vjerovala da Hrist Svojim Duhom živi ili prebiva u vjernima (u njihovom duhu, umu, srcu, zavisno od konteksta).

Primanje Duha, prema Elen Vajt, znači primanje Hrista ili Hristovog života.

„Ako koji čovjek nema Duha Hristovog, on nije Njegov.“ Ovo je veoma jasno. Ko može izdržati ovaj test? Riječ Božja je za nas slika uma Boga i Hrista, a takođe i palog čovjeka i obnovljenog čovjeka po slici Hristovoj, koji posjeduje Božanski um” (EGW, RH, June 22, 1886, par. 4).

„Davanje Duha je davanje Hristovog života. On ispunjava primaoca Hristovim osobinama“ (EGW, DA, p805).

„Hrist im daje dah svoga Duha, život svoga života“ (EGW, DA, p 827).

„Gospod Isus voli svoj narod, i kad se oni pouzdaju u Njega, potpuno zaviseći od Njega, On ih tada jača. On će živjeti kroz njih, dajući im nadahnuće svog posvećujućeg Duha i prenoseći u dušu životnu transfuziju Sebe“ (EGW, Sabbath School Worker, 1. february 1896) (PctS 305.6).

„Njihova volja mora biti podređena Njegovoj volji, moraju raditi u skladu sa njegovim Duhom, da ne bude više da oni žive, već da Hrist živi kroz njih” (EGW, ST, October 3, 1892 par. 4).

„Kada je Hrist uzašao na Nebo, osjećaj Njegove prisutnosti još je uvijek bio sa Njegovim sljedbenicima. Bila je to lična prisutnost, puna ljubavi i svjetlosti... Od sada kroz Duha, Hrist će konstantno prebivati u srcima djece. Njihovo jedinstvo sa Njim je bilo bliskije nego kada je On lično bio s njima. Svjetlost, i ljubav, i sila prebivajućeg Hrista isijavala je kroz njih, tako da, kada su ih ljudi posmatrali, “čudili su se; i prepoznaše ih da su bili s Isusom.” Djela 4:13. (EGW, FLB, 62.5-8).

„Gospod sarađuje sa samo-odricajućim ljudskim radnicima. Njegov vlastiti um, Njegov vlastiti Duh im je prenesen” (EGW, Lt122-1899.16).

„Hrist je formiran u nama i svojim Duhom On ispunjava obećanje, 'Nikada vas neću ostaviti, niti odbaciti'” (EGW, ST, September 27, 1899 par. 9).

„...Hrist prebiva u nama Duhom, a Božji Duh, primljen vjerom u srca, začetak je vječnog života“ (EGW, DA, p388).

„Isus čeka da udahne svoj Duh u učenike i da im da inspiraciju svog posvećujućeg Duha i da prenese vitalni uticaj od Sebe na svoj narod. On želi da oni razumiju da od sada ne mogu služiti

dva gospodara. Njihovi životi ne mogu biti podijeljeni. Hrist će živjeti kroz svoje ljudske zastupnike i da radi kroz njihove sposobnosti i da djeluje kroz njihove mogućnosti. Njihova volja mora biti podređena Njegovoj volji, moraju raditi u skladu sa njegovim Duhom, da ne bude više da oni žive, već da Hrist živi kroz njih” (EGW, ST, October 3, 1892 par. 4).

„Posredstvom Duha vjernik postaje učesnikom u Božanskoj prirodi. Hrist je podario svog Duha kao božansku silu u savlađivanju svih naslijeđenih i stečenih sklonosti ka zlu i da Crkva primi pečat Njegovog karaktera“ (EGW, DA 671.2).

„Isus je uskoro trebao da se ukloni od učenika; ali On ih je uvjeravao da iako će se uspeti k Ocu, Njegov Duh i uticaj biće uvijek s njima i sa njihovim nasljednicima sve do kraja svijeta“ (EGW, 3SP, 238.1).

„Hrist je obezbijedio svima da prime Njegov Duh“ (EGW, ST, August 7, 1901, par. 2).

„Želimo da čujemo pobjedničke usklike onih koji su pobijedili. Želimo da među nas slobodno dođe Hristov slatki Duh“ (EGW, RH, August 17, 1869 par. 9).

„Onaj ko je prožet Hristovim Duhom počiva u Hristu. Udarac koji je upućen na nas pada na našeg Spasitelja koji nas okružuje

svojom prisutnošću. Šta god dobijamo, dobijamo od Hrista. Nemamo potrebe da se opiremo zlu, jer Hrist je naša odbrana. Ništa nas ne može dodirnuti bez Božje dozvole i „sve stvari“ koje su dozvoljene „rade skupa na dobrobit onih koji vole Boga. Rimljanina 8:28“ (EGW, MB, 71.2).

„Jedini temelj naše nade jeste Hristova pravednost koja nam je data, i ono što Njegov Duh čini u nama i preko nas“ (EGW, SC, 63.1).

„Svi koji su ispunjeni Njegovim Duhom, voljeće onako kako je On volio. Istim načelom koje je pokretalo Hrista, biće i oni nadahnuti u svim svojim međusobnim odnosima“ (EGW, DA, p678).

„Prožet Duhom svoga Otkupitelja, on je spreman da se odrekne sebe, spreman da uzme svoj krst, spreman na svaku žrtvu za svoga Učitelja. On ne može više da bude nezainteresovan za duše koje propadaju oko njega“ (EGW, 7T 9.2).

„Neka Gospod radi Svojom vlastitom silom i Svojim vlastitim Duhom na umove ovih istraživajućih mladih ljudi“ (EGW, Ms3-1894.7).

„Prožimajući ih Svojim vlastitim Duhom, Hrist veliki Učitelj ih osposobljava da čine veliki i važan posao“ (EGW, Lt122-1899.10).

„Isus je pokazao svojim učenicima da će samo oni koji bi imali udjela u njegovom Duhu, i biti usredsređeni na njegov milosrdni karakter, biti obdareni duhovnom pronicljivošću i čudesnom snagom. Sva njihova snaga i mudrost moraju poticati od Njega“ (EGW, 3SP 246.1).

„Moramo znati da je Isus zaista naš, da njegov Duh pročišćava i oplemenjuje naša srca“ (EGW, 5T 228.3).

5.2. SVETI DUH U NAMA

(Stvarni identitet Svetog Duha)

Elen Vajt je vjerovala da je primanje Svetog Duha primanje Hrista zato što se Hrist kroz Svetog Duha, koji je dobio od Boga u punini, sjedinjuje sa vjernicima. Ovo sjedinjenje znači da se Hristov Duh i duh ili srce vjernika sjedinjuju kroz Svetog Duha, jer je u Svetom Duhu sila Božja kojom se Hrist može sjединiti sa vjernicima u duhu. U tom smislu, Sveti Duh je Hristov Duh, Hrist lično.

„Mi želimo Svetog Duha, koji je Isus Hrist” (EGW, Lt66, April 10, 1894).

„Neiscrpne zalihe Neba su im na raspolaganju. Hrist im daje dah Svoga Duha, život Svog života. Sveti Duh ulaže svoje najveće energije da radi na srcu i umu” (EGW, Lt382-1907.11).

„Gospod ohrabruje sve one koje Ga traže cijelim svojim srcem. On im daje Svog Svetog Duha, manifestaciju Njegove prisutnosti i naklonjenosti” (EGW 9T, p230, 1909).

„Oh, neka se vidi, braćo moja, da Isus prebiva u srcu, podržava, okrepljuje, tješi. Vaša je privilegija da budete obdareni iz dana u dan bogatom mjerom Njegovog Svetog Duha i da imate

proširene poglede o važnosti i obimu poruke koju objavljujemo svijetu“ (EGW, 2SM 399.3).

„Obećanje Svetog Duha nije ograničeno na godine ni rasu. Hrist je izjavio da će božanski uticaj Njegovog Duha biti sa njegovim sljedbenicima do kraja. Od dana Pedesetnice do današnjeg vremena, Utješitelj se šalje svima koji su potpuno pokorili sebe Gospodu i njegovoj službi. Svima koji su prihvatili Hrista kao svog ličnog Spasitelja, Sveti Duh dolazi kao savjetnik, posvetitelj, vodič i svjedok“ (EGW, AA 49.2).

„Sveti Duh je Duh Hrista; On je Njegov predstavnik. Ovdje je Božanski posrednik koji osvjeđava srca. Kada se sila Njegovog Duha otkrije kroz Božje sluge, mi gledamo Božanstvo koje isijava iz ljudskog“ (EGW, 13MR 313.3, 1895).

„Spriječen ljudskošću, Hrist nije mogao biti lično na svakom mjestu; stoga je skupa bilo njihovo preimućstvo ako ih On napusti, ode svom Ocu i pošalje Svetog Duha da bude Njegov nasljednik na Zemlji. Sveti Duh je On sam, lišen ljudske ličnosti, i otuda nezavisan. On se mogao tako reprezentovati kao prisutan na svim mjestima svojim Svetim Duhom, kao Sveprisutan“ (EGW, 14MR 23.3, 1895).

„Sveti Duh je Hristov predstavnik, ali ne u ljudskom obličju, pa je i od tog obličja nezavisan. Zato što je nosio ljudsku prirodu, Hrist nije mogao da bude lično na svakom mjestu. Zato je za njih

bilo bolje da ode Ocu i pošalje Duha da bude Njegov nasljednik na Zemlji. Tada niko neće imati nikakvu prednost koju mu donosi prebivalište ili lični dodir sa Hristom. Posredstvom Duha svi će moći pristupiti Spasitelju. U ovom smislu On će im biti bliži nego da se nije vazneo na Nebo“ (EGW, DA 669.2).

„Hrist je izvor svakog pravog rasta, održavatelj sveg života. Svojim Svetim Duhom On prenosi nebeske principe i opskrbljuje duhovni život“ (EGW, MR, vol. 20, p143).

„On nam danas dolazi Svojim Svetim Duhom. Prepoznamo Ga sada; tada ćemo Ga prepoznati kada bude dolazio na oblacima nebeskim, sa silom i velikom slavom“ (EGW, RH, April 30, 1901 par. 8).

„Kada se Sveti Duh izlio na ranu crkvu, 'čitavo mnoštvo onih koji su vjerovali bilo je jednog srca i jedne duše.' Hristov Duh je učinio da budu jedno. Ovo je rod prebivanja u Hristu“ (EGW, GCDB, February 6, 1893, par 14).

„Obilnije davanje Duha uslijedilo je tek nakon Hristovog vaznesenja. Sve dok ovo nijesu primili učenici nijesu mogli ispuniti nalog da propovijedaju jevanđelje svijetu. Sad su primili Duha s naročitim ciljem. Učenici nijesu mogli ispunjavati povjerene dužnosti u Crkvi, sve dok ih Hrist nije nadahnuo svojim Duhom. Povjerio im je najsvetije zavještanje i želio da uvide činjenicu kako se ovo djelo bez Svetog Duha ne može izvršiti. Sveti Duh

je dah duhovnog života u duši. Davanje Duha je davanje Hristovog života. On ispunjava primaoca Hristovim osobinama. Samo oni koji su tako poučeni od Boga, u kojima djeluje Sveti Duh i u čijem životu se pokazuje Hristov život, treba da stoje kao predstavnici ljudi i da služe za dobrobit Crkve“ (EGW, DA, p 805).

„Isus vam dolazi kao Duh istine; proučavajte um Duha, konsultujte vašeg Gospoda, slijedite Njegov put“ (EGW, 2MR, 337.1).

„Sveti Duh je Duh Hristov koji je poslat svim ljudima da im bude dovoljnost da kroz Njegovu blagodat možemo biti kompletni u Njemu“ (EGW, 14 MR, 84.3).

„Dok upućuje cijelom svijetu Svoj poziv da dođu k Njemu i budu spašeni, On zapovijeda Svojim anđelima da pruže Božansku pomoć svakoj duši koja mu dolazi u pokajanju i poniznosti, i On lično dolazi svojim Svetim Duhom usred Svoje crkve“ (EGW, Lt2d-1892, December 23, 1892, par. 7).

„Ne možemo biti sa Hristom lično, kao što su bili Njegovi učenici, ali je zato On poslao svog Svetog Duha da nas vodi u svaku istinu i kroz silu mi takođe možemo biti svjedoci za našeg Spasitelja“ (EGW, 15, LtMs, Ms30, June 18, 1900, par. 15).

„Hrist je došao na naš svijet ali svijet nije mogao da podnese Njegovu čistoću. Otišao je svom Ocu, ali je poslao svog Svetog

Duha da ga predstavlja u svijetu sve dok ponovo ne dođe“
(EGW, Ms1, January 11, 1897).

„Hrist je postavio svog Svetog Duha da bude Njegov predstavnik u svijetu, da bude nebeska pomoć u svakoj gladi i žeđi duše“ (EGW, 10LtMs, Lt84, October 22, 1895, par. 17).

„Kada iskušenja opterete dušu, sjetite se Hristovih riječi, sjetite se da je On nevidljivo prisutan u ličnosti Svetoga Duha, i on će biti mir i utjeha koji vam je dat da vam pokaže da je On sa vama, Sunce pravednosti, koje raznosi vašu tamu“ (EGW, DG 185.2).

5.3. UTJEŠITELJ U NAMA

(Da li je to Hrist ili neko drugi)

Elen Vajt je vjerovala da je Hrist - Utješitelj, kojeg primamo i sa kojim se sjedinjujemo. Ona je za Utješitelja naizmjenično govorila da je to Hrist, Hristov Duh, Sveti Duh i Duh istine.

„Spasitelj je Utješitelj. Osvjedočena sam da jeste“ (EGW, 8MR, p. 49).

„Noći su duge i bolne, ali Isus je moj Utješitelj i moja Nada“ (EGW, 19MR, p. 296).

„Ne postoji Utješitelj kao Hrist, tako osjećajan i istiniti. On je dirnut osjećajem naše slabosti. Njegov Duh govori srcu... Uticaj Svetog Duha je Hristov život u duši“ (EGW, RH, October 26, 1897).

„Razlozi zašto su crkve slabe i bolesne i gotove da umru su što je neprijatelj unio uticaje obeshrabrujuće prirode i nametnuo ih dušama koje strijepe. On je nastojao da zakloni Isusa iz njihovog pogleda kao Utješitelja, kao onoga što ih ukorava, upozorava, onoga što ih opominje, govoreći: „Ovo je put, njime hodite“ (EGW, RH, August 26, 1890, par. 10).

„Pošto vjerom gledamo u Isusa, naša vjera probija sjenku, i mi se divimo Bogu za Njegovu čudesnu ljubav u davanju Isusa Utješitelja“ (EGW, 19 MR, 297.3).

„Hrist mora biti upoznat po blagoslovenom imenu Utješitelj. 'Utješitelj', rekao je Hrist svojim učenicima, Sveti Duh, kojeg će Otac poslati u Moje ime, naučiće vas sve i povratiti vam sve u sjećanje što sam vam govorio. Mir svoj dajem vam, ne kao svijet što ga daje, dajem vam. Neka se vaša srca ne uznemiravaju i ne plaše'“ (EGW, Manuscript 7, 1902.10).

„Mi smo spremni primiti Utješitelja; mi otvaramo vrata našeg srca i pozivamo unutra Spasitelja“ (EGW, GCB, April 2, 1903, Art.C, par. 7).

„'Ako Duh onoga koji je digao Isusa iz smrti, počiva u vama, Onaj koji je digao Hrista iz mrtvih će takođe oživjeti vaša smrtna tijela Svojim Duhom koji počiva u vama.' O kako je ovo dragocjena poruka svakoj ožalošćenoj duši! Hrist je naš vođa i Utješitelj, koji nas tješi u svim našim nevoljama“ (EGW, 2SM, 270.3).

„Molim se da će ti Gospod objaviti samoga Sebe kao ličnog Utješitelja. Oči duše moraju biti otvorene, kako bi prepoznale velike milosti našega nebeskoga Oca. Isus je sjajna i blistava svjetlost. Dopusti Mu reflektovati Svoje sjajne zrake u srce i um“ (EGW, Lt322-1906.3).

„Hrist je sve onima koji ga prime. On je njihov Utješitelj, njihova sigurnost, njihova srčanost. Mimo Hrista nema nikakve svjetlosti“ (EGW, 21 MR, p372).

„Neka proučavaju 17. poglavlje jevanđelja po Jovanu i nauče kako moliti i kako živjeti molitvu Hristovu. On je Utješitelj. On će nastaviti u njihovim srcima, čineći im radost potpunom“ (EGW, RH, January 27, 1903).

„Rad Svetog Duha je nemjerljivo velik. Iz ovog izvora dolazi Božjem radniku sila i efikasnost; i Sveti Duh je Utješitelj, kao lična prisutnost Hrista u duši“ (EGW, RH, Novembar 29, 1892 par. 3).

„Hrist dolazi kao Utješitelj svima koji vjeruju. On vas poziva da mu vjerujete“ (EGW, MR vol. 8, p57, 1898).

„Za nas nije bitno da definišemo šta je tačno Sveti Duh. Hrist nam govori da je Sveti Duh Utješitelj, a da je Utješitelj Sveti Duh, 'Duh istine, koji će Otac poslati u moje ime. 'I ja ću umoliti oca, i daće vam drugoga utješitelja da bude s vama vavijek: Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji i u vama će biti.' (Jovan 14:16,17) Ovo se odnosi na sveprisutnost Hristovog Duha, koji se zove Utješitelj“ (EGW, MR vol. 14, p179, 1891).

„Hrist je objavio da će, nakon svog uznesenja, poslati svojoj crkvi kao krunski poklon, Utješitelja, koji će zauzeti Njegovo mjesto. Ovaj Utješitelj je Sveti Duh, - duša njegovog života, efikasnost njegove crkve, svjetlost i život svijeta. Sa svojim Duhom Hrist šalje uticaj pomirenja i silu koja oduzima grijeh“ (EGW, RH, May 19, 1904. par 1).

„Da će se Hrist manifestovati njima, a ostati nevidljiv svijetu, učenicima je bila tajna. Nisu mogli razumjeti Hristove riječi u njihovom duhovnom značenju. Oni su razmišljali o spoljašnjosti, vidljivoj manifestaciji. Nijesu mogli uzeti u obzir činjenicu da oni mogu imati Hristovu prisutnost sa njima, a da On ne bude viđen od svijeta. Nijesu razumjeli značenje duhovne manifestacije“ (EGW, SW, September 13, 1898 par. 2).

„Isus dolazi k tebi kao Duh isitne; proučavaj um Duha, savjetuj se sa svojim Gospodom, slijedi Njegov put“ (EGW, Ms8c-1891.14).

„O, kakve li privilegije za nas da budemo saradnici sa Isusom Hristom! On dolazi tebi kao Duh Istine. Proučavaj um Duha. Savjetuj Njegove naloge kao svojeg sigurnog i ne pogrešivog Savjetnika“ (EGW, Lt144-1896.9).

„Naša je dužnost govoriti istinu u jednostavnosti; živite istinu; sačuvajte istinu; i ostavite utjehu da uslijedi. Sveti Duh prebiva u srcu kao Duh istine, i kroz istinu, prebiva u srcu kao

Utješitelj. "Neću vas ostaviti neutješene." Neću vas ostaviti siročad, nego "Ja ću doći k vama." Najbolji dokaz koji možemo imati da dokažemo svoju ljubav Bogu je pokoravati se Njemu" (EGW, Lt10-1896.7).

5.4. OTAC I SIN U NAMA

(Rezultat spasenja)

Elen Vajt je vjerovala da se vjernici kroz primanje Hrista sjedinjuju i sa Ocem. Sjedinjeni Duh Oca i Duh Sina (Sveti Duh) sjedinjuje se sa vjericima koji na ovaj način primaju Svetog Duha, odnosno i Oca i Sina. Zato se Sveti Duh označava i kao Božji Duh i Hristov Duh, odnosno kao Božje i Hristovo lično prisustvo.

„Hrist dovodi sve istinske vjernike u potpuno jedinstvo sa Sobom, čak i u jedinstvo koje postoji između Njega i Oca. Prava Božja deca povezana su i međusobno i sa svojim Spasiteljem. Oni su jedno s Hristom u Bogu“ (EGW, SD 293.5).

„Putem Duha Otac i Sin će doći i načiniti svoje prebivalište s vama“ (EGW, Bible Echo, January 15, 1893, par. 8).

„Grešnik tada stoji pred Bogom kao opravdana osoba; nebesa ga primaju, i kroz Duha ima zajednicu sa Ocem i Sinom“ (EGW, ST, November 3, 1890 par. 1).

„Jedinstvo koje postoji između Hrista i Njegovih učenika ne uništava ničiju ličnost. Oni su jedno u namjeri, u umu, u karakteru, ali ne u ličnosti. Tako su Bog i Hrist jedno“ (EGW, 8T 269.4).

„Isus pokušava da im prenese da u davanju svog Svetog Duha on njima daje slavu koju mu je Otac dao, da On i njegov narod mogu biti jedno sa Bogom“ (EGW, ST, October 3, 1892 par. 4).

„Oni imaju jednog Boga i jednog Spasitelja, i jednog Duha - Duha Hristovog“ (EGW, 9T 189.3).

„Sveti Duh, koji proizilazi od jedinorođenog Sina Božjeg, vezuje ljudske odlike, tijelo, i duh, sa savršenom Božansko-ljudskom Hristovom prirodom. Ovo jedinstvo je predstavljeno jedinstvom vinove loze i grana. Ograničeni čovjek je ujedinjen sa Hristovom hrabrošću. Kroz vjeru ljudska priroda je stopljena sa Hristovom prirodom. Mi smo učinjeni jedno sa Bogom u Hristu“ (EGW, RH, April 5, 1906, par. 16).

„Prožeti Božjim Duhom, oni su trebali ići dalje naprijed, povijedajući zasluge Spasitelja koji oprašta grijeh; i imali su sigurnost da je cijelo Nebo zainteresovano za njihov rad i da će ono što su oni učinili na Zemlji, u Hristovom Duhu i sili, biti potvrđeno na Nebu“ (EGW, 3SP 244.2).

6. HRIST U NAMA JE PRAVEDNOST VJEROM

(Hrist živi u onima koji Ga prihvate vjerom
i čini ih pravednima)

Istina „Hrist u nama“ je ustvari pravednost vjerom, jer vjerni dobijaju realnu pravednost na način što se nanovo rađaju, odnosno primaju Hrista koji je pravedan (primaju Hristovog Duha, Svetog Duha, Utješitelja, sjedinjuju se sa Ocem i Sinom).

Hrist u nama, odnosno pravednost vjerom, je biblijsko jevanđelje koje se temelji na istini da je Hrist Sin Božji.

„Oni koji prime Spasitelja postaju sinovi Božji. Oni su Njegova duhovna djeca, nanovo rođeni, obnovljeni u pravednosti i pravoj svetosti“ (EGW, 6BC 1117.13).

„Svaka pojedinačna duša sada treba da se ponizi pred Bogom, tražeći oprostjenje za svoje prestupe i grijehe, i prihvati opravdavajuću Hristovu blagodati, posvećenje duše djelovanjem Svetog Duha, usađivanje nove prirode i oblačenje Hristove pravednosti; tako se tjelesna priroda transformiše, obnavlja u svetosti prema slici Hristove pravednosti i istinske svetosti“ (EGW, Lt22-1892.11).

„Ako smo obučeni u Hristovu pravednost i ako smo ispunjeni radošću Njegovog Duha koji prebiva u nama, nećemo moći da ostanemo mirni“ (EGW, SC, 78.2).

„Jedini temelj naše nade jeste Hristova pravednost koja nam je data, i ono što Njegov Duh čini u nama i preko nas“ (EGW, SC, 63.1).

„Onaj ko se drži Hristove pravednosti, može postati savršen čovjek u Hristu Isusu“ (EGW, TM 150.1).

„Svaka naslijeđena slabost i mana, može se prevazići vjerom i pripisanom Hristovom pravednošću, što je novorođenje“ (EGW, 8LtM, Ms 78, 1893, par. 17).

„Mogao je da spase čovjeka jedino dajući mu svoju pravednost“ (EGW, YI, January 1, 1874, par. 10).

„Žrtva koju je Hrist učinio da bi nam mogao dati svoju pravednost - to je tema o kojoj možemo duboko razmišljati i još uvijek je željeti. Naše ja je ništa: Isus je sve...“ (EGW OFC 26.3).

„Božji narod se opravdava pod vladavinom „boljeg saveza“, kroz Hristovu pravednost“ (EGW, 1MR 110.2).

„Svojom savršenom poslušnošću, On je omogućio svakom ljudskom biću da može držati Božje zapovijesti. Kada sebe potčinimo Hristu, srce se ujedinjuje sa Njegovim srcem, volja uranja u Njegovu volju, um postaje jedno sa Njegovim umom, misli se dovode Njemu u pokornost; mi živimo Njegov život. To znači biti obučeni u odjeću Njegove pravednosti. I onda kada Gospod

*pogleda na nas On vidi, ne odjeću od smokvinog lišća, ne golo-
tinju i deformaciju grijeha, već Svoju sopstvenu haljinu praved-
nosti, što je savršena poslušnost Božjem zakonu“ (EGW, COL
311.4).*

*„Oni koji u potpunosti vjeruju u Hristovu pravednost, gle-
dajući u Njega živom vjerom, poznaju Hristov Duh i Hrist poznaje
njih“ (EGW, FV 91.1).*

*„Kroz Hristove zasluge, kroz Njegovu pravednost, koja nam
se vjerom pripisuje, treba da dostignemo savršenstvo
hrišćanskog karaktera“ (EGW, 2MCP 495.2).*

*„Da biste opstali u vrijeme nevolje, morate poznavati Hrista
i prihvatiti dar Njegove pravednosti, koji On pripisuje pokaja-
nom grešniku. ...Nikakva slava ne koristi čovjeku; sva ljudska po-
moć i slava leže u prašini; jer je istina kakva je u Isusu jedino
sredstvo kojim čovjek može biti spašen. Čovjek je privilegovan
da se poveže sa Hristom, a onda se Božansko i ljudsko spajaju; i
u ovom jedinstvu počiva jedina čovjekova nada; jer kada Duh
Božji dodiruje dušu njene sposobnosti oživljavaju, i čovjek
postaje novo stvorenje u Hristu Isusu“ (EGW, RH, November 22,
1892, par. 8).*

6.1. HRIST U NAMA & PRAVEDNOST VJEROM - SUŠTINA TROANĐEOSKE VIJESTI

(Temeljna poruka posljednjeg vremena)

Prema Elen Vajt, poruka o pravednosti vjerom je poruka trećeg anđela iz Otkrivenja, suština ili temelj troanđeoske vijesti.

„Neki su mi pisali, pitajući me da li je poruka opravdanja vjerom poruka trećeg anđela, a ja sam im odgovorila: Da, to je istinska poruka trećeg anđela“ (EGW, RH, April 1, 1890, par. 8).

„Poruka o Hristovoj pravednosti treba da se čuje po cijeloj Zemlji, s kraja na kraj, da bi se pripremio put Gospodnji. Ovo je slava Božja, koja završava djelo trećeg anđela“ (EGW, 6T, p22, 1901).

„Mnogi su Isusa izgubili iz vida. Oni treba da usmjere svoj pogled ka Njegovoj Božanskoj ličnosti, ka Njegovim zaslugama, ka Njegovoj nepromjenljivoj ljubavi prema ljudskom rodu. Sva sila je data Njemu u ruke kako bi On mogao da daruje bogate darove ljudima, dajući neprocjenjivi dar Svoje sopstvene pravednosti bespomoćnom ljudskom činiocu. Ovo je poruka za koju je Bog naredio da bude data svijetu. To je tro-anđeoska poruka koja treba da bude objavljena glasnom vikom i praćena izlivanjem Njegovog Duha u velikoj mjeri“ (EGW, TM 91.2).

7. BOŽJE OBEĆANJE - DAR SVETOG DUHA I PEDESETNICA

(Koje je to obećanje i kakav je to dar Duha)

Elen Vajt je vjerovala da je Bog na praznik Pedesetnica ispunio obećanje - na vjerne je izlio dar Svetog Duha, i da kroz dar Duha vjerni primaju Hristov život.

Božje obećanje vjernima je ustvari Hristov spasonosni život koji je proživljen prije oko 2000 godina nadvladajući grijeh i Sotonu, i to je dar Duha. Elen Vajt je vjerovala da je vjernima na Pedesetnici kroz Duha došao Utješitelj, a to je Hrist.

Prema Elen Vajt, Hrist je na Pedesetnici prethodno proslavljen na Nebu - primio je svu vlast na Nebu i Zemlji, primio je Svetog Duha u punini da bi kroz Duha mogao izliti svoj život na vjerne, da bi došao kao Utješitelj, i to je taj dar Duha kroz koji je uspostavio Svoje duhovno Carstvo¹² na Zemlji i postao Prvosveštenik¹³ Svom narodu.

„Izlivanje na Pedesetnici bila je Nebeska objava da je Otkupiteljeva inauguracija izvršena. Prema svom obećanju, poslao je Svetog Duha sa Neba Svojim sljedbenicima u znak da je On, kao Sveštenik i Car, primio svu vlast na Nebu i na Zemlji i da je Pomazanik svog naroda“ (EGW, AA, p39, 1911).

¹² Za više informacija u poglavlju 9 - Sa Hristom je došlo Božje carstvo.

¹³ Za više informacija u poglavlju 11 - Hrist naš Prvosveštenik.

„Prije nego što se rastao sa svojim učenicima, Hrist je „dunuo i rekao im: „Primate Sveti Duh“. Jovan 20:22. I ponovo je rekao: „Evo, šaljem vam ono što je obećao moj Otac.“ Luka 24:49. Ali, dar je primljen u svoj punini tek nakon Hristovog vaznesenja“ (EGW, COL 327.2).

„Hristovo djelo kojim je udahnuo svojim učenicima Svetog Duha i darujući im svoj mir bilo je samo nekoliko kapi prije obilnog pljuska koji je bio dat na dan Pedesetnice“ (EGW, 3SP, 243.1).

„U poslušnosti Hristovoj zapovjesti, čekali su u Jerusalimu Očovo obećanje - izlivanje Svetog Duha“ (EGW, LDE 184.1).

„On je umro na krstu kao žrtva za svijet, i kroz ovu žrtvu dolazi najveći blagoslov koji je Bog mogao darovati - dar Svetog Duha. Ovaj blagoslov se daje svima koji će primiti Hrista. „A onima koji su ga primili dao je pravo da postanu djeca Božja, jer vjeruju u njegovo ime.“ Hrist je bio ovlašćen da udahne dah života palom čovječanstvu. Oni koji ga prime nikad neće gladovati, nikada neće ožednjeti; jer veće radosti od one koja je pronađena u Hristu ne može biti“ (EGW, 2MR 13.1-13.2).

„Hrist je visoko uzvišen da zauzme svoj položaj kao naš Zastupnik u nebeskim dvorovima. Došavši na svoj presto, poslao je svog Svetog Duha, kao što je obećao, kao odgovor na molitve svojih učenika“ (EGW, 10MR 98.1, 1899).

„Na dan Pedesetnice Hrist je dao Svojim učenicima Svetog Duha kao njihovog Utješitelja. On je zauvijek trebao prebivati sa Njegovom crkvom. Tokom cijele jevrejske vladavine uticaj ovog Duha je često bio otkriven na upadljiv način, ali ne u potpunosti. Duh je čekao na raspeće, vaskrsenje i vaznesenje Hristovo. Vjekovima su molitve prinošene za ispunjenje obećanja, za dodjeljivanje Duha; i ni jedna od ovih usrdnih molitvi nije bila zaboravljena. Sada su deset dana učenici uzdizali svoje molbe, i Hrist je na Nebu dodao Svoje posredovanje. Zatražio je dar Duha kako bi ga mogao izliti na Svoj narod. Uzašavši na visinu, odveo je roblje i dao darove ljudima. Nakon što je dosegao do Svog prestola, Duh je bio dat kao što je On obećao, i kao užurbani, snažan vjetar, spustio se na okupljene, ispunjavajući cijelu kuću. Došao je sa puninom i silom, kao da je vjekovim zadržavan, ali je sada bio izliven na crkvu, kako bi bio otkriven svijetu” (EGW, Ms44, 1898.12).

„I ovo rekavši, dunuo je na njih i rekao im, primite Sveti Duh: Ako nekome oprostite grijeha, oprosteno mu je, a ako ih nekome zadržite, biće zadržani.” Sveti Duh se nije još potpuno ispoljio jer Hrist još nije bio proslavljen. Obilnije davanje Duha desilo se tek nakon Hristovog vaznesenja. Sve dok ovo nisu primili učenici nisu mogli ispuniti zapovijest da propovedaju jevanđelje svijetu. Ali sada je Duh bio dat s naročitim ciljem. Prije nego što bi učenici mogli ispunjavati povjerene dužnosti u crkvi, Hrist ih je nadahnuo svojim Duhom” (EGW, DA, p805).

„Na Dan Pedesetnice, Hrist je dao svojim učenicima Svetog Duha kao njihovog Utješitelja. ...Jedina ambicija vjernika bila je da vide ko najbolje može izraziti sličnost Hristovom karakteru, ko može najviše učiniti za proširenje Njegovog carstva. ...Hristov Duh oživio je cjelokupnu zajednicu koja je pronašla skupocjeni biser“ (EGW, 13 LtMs, Ms 44, 1898, par. 12-14).

„U poučavanju Svojih učenika Hrist se osvrnuo na veliki dar Duha, izjavljujući da od dolaska božanskog Duha ništa ne treba da bude preveliko za očekivati. Čeznuo je da ubrza i proširi shvaćanja svojih učenika prenoseći im svoje potpuno poštovanje Božje ljubavi, da bi mogli da shvate vrijednost najvećeg od svih darova koji je Bog dao sa darom Svoga Ijubljenog Sina - dar Svetoga Duha“ (EGW, ST, August 7, 1901, par. 2).

„Kad je Hrist svojim učenicima dao obećanje o daru Duha, bio je blizu završetka svoje zemaljske službe. Stajao je u sjenci krsta, sa potpunom spoznajom o teretu krivice koja je trebalo da počiva na njemu kao Onome koji na sebe uzima grijehе svijeta. Prije nego što je ponudio sebe kao žrtveno jagnje, uputio je svoje učenike na najvažniji i najcjelovitiji dar koji je trebao dati svojim sljedbenicima - dar koji bi u njihove ruke donio bezgranična bogatstva Njegove blagodati. "I ja ću zamoliti Oca i on će vam dati drugog utješitelja da bude s vama uvijek, Duha istine, koga svijet ne može primiti, jer ga ne vidi i ne poznaje. A vi ga poznajete, jer stoji i biće u vama." Jovan 14:16, 17. Spasitelj je ukazivao na vrijeme kada će Sveti Duh doći kao Njegov predstavnik da učini

veliko djelo. Zlu koje se nagomilavalo vijekovima trebalo je oduprijeti se Božanskom snagom Svetoga Duha“ (EGW, AA, p47-48, 1911).

„U djelu koji je obavljeno na dan Pedesetnice, možemo vidjeti šta se može učiniti upotrebom vjere. Oni koji su vjerovali u Hrista bili su zapečaćeni Svetim Duhom“ (EGW, 6BC 1055.7).

„Obećanje Svetog Duha nije ograničeno ni na jedno vrijeme ni rasu. Hrist je objavio da će Božanski uticaj Njegovog Duha biti s Njegovim sljedbenicima do kraja. Od dana Pedesetnice do današnjeg vremena, Utješitelj se šalje svima koji su potpuno pokorili sebe Gospodu i njegovoj službi. Svima koji su prihvatili Hrista kao svog ličnog Spasitelja, Sveti Duh dolazi kao savjetnik, posvetitelj, vodič i svjedok“ (EGW, AA, p49, 1911).

„Rekao im je, takođe, o Hristovom obećanju da će poslati Utješitelja, čija sila će biti prikazana u znacima i čudesima, i objasnio im kako je slavno ovo obećanje ispunjeno na dan Pedesetnice“ (EGW, AA, p282-283, 1911).

„Kako je obilan dar Svetog Duha našem svijetu. Nemoguće je izraziti jezikom blagoslove koje donosi Božjim ljudima. Ako bude primljen i poštovan, Sveti Duh će nas učiniti svetim, hristolikim. Kroz njegovu djelatnost ujedinjeni smo sa Hristom, učesnici u Božanskoj prirodi. Prihvatanje Svetog Duha u njegovoj punini je

velika potreba crkve danas“ (EGW, 22LtMs, Lt178, 1907, par. 12).

„Apostoli nijesu poslani da budu svjedoci za Hrista dok nijesu dobili duhovni dar koji im je potreban da izvrše svoj veliki zadatak. Sve hrišćanske radnje su samo beživotni izrazi vjere sve dok Isus ne prožme vjernika svojim duhovnim životom, koji je Sveti Duh. Jevanđelista nije spreman da uči druge istini i da bude Hristov predstavnik, sve dok ne primi ovaj nebeski dar“ (EGW, 3SP 242.2).

7.1. DAR SVETOG DUHA DANAS DOSTUPAN KAO I APOSTOLIMA

(Obećanje Svetog Duha nije ograničeno
ni na jedno vrijeme)

Prema Elen Vajt, primanje Svetog Duha nije određeno samo za period apostola i za period neposredno prije Hristovog drugog dolaska, nego je dostupno u svakom vremenu.

„Obećanje Svetog Duha nije ograničeno ni na jedno vrijeme ni rasu. Hrist je objavio da će Božanski uticaj Njegovog Duha biti s Njegovim sljedbenicima do kraja. Od dana Pedesetnice do današnjeg vremena, Utješitelj se šalje svima koji su potpuno pokorili sebe Gospodu i njegovoj službi“ (EGW, AA, p49, 1911).

„Sila Svetog Duha nije umanjena od dana Pedesetnice. Daće se danas svakoj duši koja je traži“ (EGW, 1SAT, 393.5).

„Gospod nije zaključao riznice Neba nakon što je Svoj Duh izlio na rane apostole. I mi takođe možemo primiti puninu Njegovih blagoslova. Nebo je puno blaga Njegove blagodati, i oni koji vjerom dolaze Bogu mogu tražiti sve što je On obećao. Ako nemamo Njegovu silu, to je zbog našeg duhovnog mrtvila, naše ravnodušnosti, naše lijenosti. Izađimo iz ovog formalizma i mrtvila“ (EGW, 6BC 1055.4).

„Nijesmo dovoljno voljni da uznemiravamo Gospoda našim molbama i da ga molimo za dar Svetoga Duha... ..Gospod želi da uđemo u skladnu zajednicu sa Njim. Ako to učinimo, njegov Duh može da vlada našim umovima“ (EGW, FE 537.4, 538.1).

„Gospod zahtijeva da svi koji se predstavljaju hrišćanima budu ispunjeni Svetim Duhom, a zatim da svoja sredstva i snage posvete u Njegovo djelo“ (EGW, RH, March 22, 1898, par. 8).

„Kao što su učenici, ispunjeni snagom Duha, napredovali u objavljivanju jevanđelja, tako će i Božije sluge danas napredovati“ (EGW, 7T, p34, 1902).

Dodatna mjera Duha (kasna kiša) biće data sa svrhom neposredno prije Hristovog dolaska

Elen Vajt je vjerovala da će dodatna mjera Duha biti data sa svrhom (kasna kiša) prije Hristovog drugog dolaska, slično kao u vrijeme apostola (rana kiša).

„Istina je da će u posljednje vrijeme, kako se Božje djelo na Zemlji bude približavalo kraju, ozbiljni naponi koje će uložiti posvećeni vjernici pod vođstvom Svetog Duha, biti popraćeni posebnim znacima Božanske naklonosti. Slikom rane i kasne kiše, koja u istočnim zemljama pada u vrijeme sjetve i žetve, Jevrejski proroci su prorekli izlivanje duhovne milosti u posebnoj mjeri na Božju crkvu. Izlivanje Duha na apostole bio je

početak te rane kiše, a rezultati su bili slavni. Prisustvo Duha će ostati sa pravom crkvom do kraja vremena. Ali pri kraju zemaljske žetve obećano je posebno izlivanje duhovne blagodati da pripremi crkvu za dolazak Sina čovječjega. Ovo izlivanje Duha upoređeno je sa poznom kišom, i hrišćani trebaju moliti Gospodara od žetve za ovu dodatnu silu "u vrijeme pozne kiše". A kao odgovor „Gospod stvara oblake i daje im kišu”. On će dati “kišu u pravoj mjeri... ranu i poznu kišu”. (Zaharija 10,1; Joel 2,23) No ako vjernici Božje crkve danas nemaju živu vezu s Izvorom svakog duhovnog rasta, oni neće biti spremni za vrijeme žetve. Ako svoje svjetiljke ne drže opremljene i upaljene, neće primiti dodatnu blagodat u vrijeme posebne potrebe. Samo oni koji stalno primaju svježe zalihe blagodati imaće snagu koja odgovara njihovim svakodnevnim potrebama i sposobnost da je upotrijebe. Umjesto da očekuju neko buduće vrijeme kada će posebnim izlivanjem duhovne snage biti čudom osposobljeni za zadobijanje duša, oni se svakodnevno pokoravaju Bogu da od njih načini posude za svoju upotrebu. Oni svakodnevno koriste prilike za službu koja im je nadohvat ruke. Svakodnevno svjedoče za Učitelja gdje god se nalazili, bilo nekim skromnim radom kod kuće, bilo na poslu. Za posvećenog radnika predivna je utjeha spoznaja da je čak i Hrist tokom svog života na Zemlji svakodnevno molio Oca za svježe zalihe potrebne blagodati i da je iz te zajednice sa Bogom odlazio jačati i blagosloviti druge. Posmatrajmo Sina Božjeg pognutog u molitvi svom Ocu! Premda je Sin Božji, svoju vjeru je jačao molitvom i vezom sa Nebom prikupljajući snagu da se odupre zlu i služi potrebama ljudi. Kao stariji

Brat našeg roda, On zna potrebe onih koji Mu, sputani slabošću i živjeći u svijetu grijeha i kušnji, još uvijek žele služiti. On zna da su vjesnici koje smatra sposobnima da ih pošalje slabi, pogrješivi ljudi; ali svima koji se potpuno predaju službi Njemu, On obećava božansku pomoć. Njegov vlastiti primjer dokaz je da će ozbiljne, ustrajne molbe Bogu u vjeri - vjeri koja vodi do potpune zavisnosti od Boga i bezrezervnog posvećenja Njegovom djelu, donijeti ljudima pomoć Svetog Duha u borbi protiv grijeha. Svaki radnik koji slijedi Hristov primjer biće pripravljen da primi i upotrijebi snagu koju je Bog obećao svojoj crkvi za sazrijevanje zemaljske žetve. Iz jutra u jutro, kad vjesnici jevanđelja kleknu pred Gospodom i obnove svoj zavjet posvećenja, On će im garantovati prisutnost svog Duha i Njegove oživljujuće i posvećujuće snage. I kad krenu u obavljanje svakodnevnih dužnosti, oni imaju sigurnost da ih nevidljiva sila Svetog Duha osposobljava da budu Božji saradnici“ (EGW, AA, p54-56, 1911).

8. KRŠTENJE SVETIM DUHOM

(Najveća potreba hrišćana)

Elen Vajt je govorila o krštenju Svetim Duhom kao najvećoj potrebi hrišćana i razumjela je da se to odnosi na primanje ili ispunjavanje Svetim Duhom što se naziva i dar Svetog Duha

Elen Vajt je u daru i krštenju Svetim Duhom vidjela primanje Hristovog spasonosnog života i sile za pobjedu nad iskušenjima i obavljanja dužnosti propovijedanja, što se uklapa sa svime što je govorila o Hristu u nama, Hristovom Duhu u nama, Svetom Duhu u nama, Utješitelju u nama, Ocu i Sinu u nama.

„Učitelj mora biti kršten Svetim Duhom. Tada će um i Duh Hristov biti u njemu i on će ispovijedati Hrista u duhovnom i svetom životu“ (EGW, RH, February 9, 1892, par. 21).

„Duh Božji, kako dolazi u srce vjerom, početak je vječnog života. Kada se učitelj istine krsti Svetim Duhom, on može govoriti o Hristu i to raspetom, jezikom koji nosi ukus Neba. Um i Duh Hristov biće u njemu i on može predstaviti Božju volju čovjeku jer je njegovo srce dovedeno u pokornost i proslavljeno Božjim Duhom. Sunce Pravednosti se rodilo u njemu da bi mogao odražavati svjetlost svijetom i on će svetim životom svjedočiti da je istina koju je primio posvećujući princip, a ne samo puka teorija“ (EGW, BEcho, March 1, 1892, par. 6).

„Proslaviće me, jer će uzeti od moga i vama objaviti.“ (Jovan 16:14) Ovim riječima Hrist objavljuje krunski rad Svetog Duha. Duh proslavlja Hrista čineći ga objektom najvišeg poštovanja, a Spasitelj postaje ushićenje, radost ljudskog predstavnika u čijem je srcu izvršeno ovo preobraženje. ...Djelo hrišćaninovog života bi trebalo da bude da se obuče u Hrista i dovede sebe u što savršeniju sličnost Hristu... O, kada bi krštenje Svetim Duhom došlo na vas, da budete prožeti Duhom Božjim! Tada ćete iz dana u dan postajati sve više i više u skladu sa Hristovim likom, a u svakom djelu vašeg života pitali bi ste se: „Hoće li ovo proslaviti moga Gospodara?“ Strpljivim kontinuitetom u dobročinstvima, tražili biste slavu i čast, i primili bi dar besmrtnosti“ (EGW, OFC 46.2 - 46.6).

„Tražite ih, čuvajte ih i dovedite Hristu. Neka se Njegova ljubav ulije u njihova srca. Pustite ih na svjetlost Sunca Pravednosti. Učitelji u našim školama, da li ste je primili? Možete hodati u svjetlosti, kao što je Hrist u svjetlosti, svako od vas. Da li ste primili krštenje Svetim Duhom? Ovo je pitanje koje je postavljeno nekim koji su bili radnici u doba apostola, a oni su odgovorili: „Nismo ni čuli da postoji Sveti Duh“ (Djela 19:2). Ovo se tačno odnosi na neke od današnjih radnika. Ni oni isto tako nisu čuli za Svetog Duha“ (EGW, 9MR 61.3).

„Savjetujem vam da ostanete u Jerusalimu, kao što su to učinili i prvi učenici, sve dok, poput njih, ne primite krštenje Svetim Duhom. Nikada nemojte osjećati slobodu da uđete u djelo sve

dok vjerom niste uhvatili Hristovu ruku koji je vaša snaga. ...Ako imamo Hristov Duh, radićemo kao što je On radio; shvatićemo istinske ideje Čovjeka iz Nazareta i predstaviti ih ljudima“ (EGW, 5T 159.1-159.2).

„Nikakva spoljašnja forma nas ne može očistiti; nijedna uredba, vođena i najsvetijim ljudima, ne može zauzeti mjesto krštenja Svetim Duhom. Duh Božji mora da uradi svoje djelo na srcu. Svi koji nisu iskusili njegovu preporučujuću snagu, su kukolj među pšenicom. ...Hristov Duh biće otkriven u svima koji su rođeni od Boga“ (EGW 5T 227.2-227.3).

„Strpljivo je Isus otkrio Nikodimu plan spasenja, pokazujući mu kako Sveti Duh donosi svjetlost i preobražujuću silu svakoj duši koja je rođena od Duha. Poput vjetra, koji je nevidljiv - a čiji efekti koje se jasno vide i osjećaju - takvo je i krštenje Duhom Božjim u srcu, otkrivajući se u svakom djelu onoga ko iskusi njegovu spasilačku snagu“ (EGW 2SP 130.2).

„Gospod djeluje; hvalite Njegovo sveto ime. Ali duboko osjećam potrebu naših ljudi da im Gospod priskoči u pomoć. Naša svjedočanstva su uopšte previše otrcana i beživotna. Moramo imati krštenje Svetim Duhom Božjim. Na nama je da očistimo stazu za Cara“ (EGW, 13LtMs, Lt132, 1898, par. 4).

„Želimo da imamo upravo takvo djelo kojim ćemo slijediti Hristov primjer. To je naša potreba. Potrebno nam je mnogo

više krštenja Svetim Duhom Božjim nego što ga sada manifestujemo i naša je privilegija da ga imamo“ (EGW, LLM 533.8, April 5, 1910).

„Vidim da svi moramo imati krštenje Svetim Duhom. Članovi crkve su u dubokoj uspavanosti. Postoji potreba za probuđenjem. ...Obećanje Svetog Duha nije zaista ozbiljno traženo i smatra se da je to pitanje koje treba zanemariti, radi razmatranja u nekoj povoljnijoj prilici. Ovaj dar Svetoga Duha namijenjen je crkvi koja je imala svjetlost, i ako bude usrdno tražen - uz odbacivanje svake druge bespotrebne stvari koja vas ometa - on će teći u dušu bogatim strujama i donijeće sve druge blagoslove sa sobom“ (EGW, 14LtMs, Ms192, 1899, par. 18).

„Moramo imati živu vezu sa Bogom. Moramo se obući u silu odozgo krštenjem Svetim Duhom da bismo dostigli viši standard; jer za nas nema pomoći ni na koji drugi način“ (EGW, RH, April 5, 1892, par. 9).

„Božje djelo treba silno da napreduje. Potrebno nam je krštenje Svetim Duhom“ (EGW, Ev 66.3).

„Kako silno je radnicima potrebno krštenje Svetim Duhom, da bi postali pravi misionari za Boga“ (EGW, CSV 155.2).

„Svakom od radnika potrebno je krštenje Svetim Duhom. Sebično “ja” mora biti potopljeno u Hristu“ (EGW, 14LtMs, Lt6,

1899, par. 5).

„Oh, kako nam je potrebno Božansko prisustvo. Za krštenje Svetim Duhom svaki radnik bi trebao iznositi iz svoje duše molitve Bogu. Zajednice bi se trebale okupiti da traže posebnu Božju pomoć, za nebesku mudrost, kako bi Božji narod mogao znati kako da planira, osmisli i izvrši djelo. Ljudi bi se naročito trebali moliti da Gospod izabere svoje predstavnike i krsti svoje misio-nare Svetim Duhom“ (EGW, IRP 151.2).

„Upravo je ovo krštenje Svetim Duhom danas potrebno crkvama. Postoje članovi i službenici crkve, ponovo pali u grijeh, kojima je potrebno ponovno obraćenje, kojima je potreban blagi, potčinjavajući uticaj krštenja Duhom da bi se mogli uzdići u novinu života i temeljito raditi za vječnost. Vidjela sam kako se nereligioznost i samodovoljnost njeguju i čula sam izgovorene riječi: „Ako se ne pokajete i obratite se, nikada nećete vidjeti nebesko carstvo.“ Mnogo je onih kojima će trebati ponovno krštenje, ali neka se nikada ne zagnjure u vodu sve dok nijesu mrtvi grijehu, izliječeni od sebičnosti i samo-uzvisivanja dok ne mogu izaći iz vode da žive novi život Bogu. Vjera i pokajanje su uslovi, ključni za oprostjenje grijeha“ (EGW, BTS April 1, 1906, par. 7).

„Oni koji ne mogu nepristrasno da ispituju dokaze o položaju koji se razlikuje od njihovog, nijesu u stanju da uče druge ni u jednom odsjeku Božje stvari. Potrebno nam je krštenje Svetim

Duhom. Bez toga nijesmo sposobni da krenemo u svijet više nego što su to bili učenici posle raspeća svog Gospoda. Isus je znao za njihov nedostatak i rekao im da ostanu u Jerusalimu dok im se ne daruje sila odozgo. Svaki učitelj mora biti učenik, da bi mu mogle biti pomazane oči kako bi vidio dokaze napredovanja Božje istine. Zraci Sunca Pravednosti moraju zasjati u njegovom sopstvenom srcu da bi tu svjetlost prenosio drugima“ (EGW, 1SM 411.2).

„Atmosfera u crkvi je tako hladna, njen duh je takav, da muškarci i žene ne mogu pretrpjeti ili izdržati primjer originalne i nebeske pobožnosti. Toplina njihove prve ljubavi je zamrznuta, i ukoliko ne budu preplavljeni krštenjem Svetim Duhom, njihov svjećenjak će biti uklonjen sa mjesta, osim ako se ne pokaju i čine svoja prva djela. Prva djela crkve vidjela su se kada su vjernici tragali za prijateljima, rođacima i poznanicima, i srca preplavljenih ljubavlju pričali šta je Isus njima i šta su oni Isusu“ (EGW, PaM 133.3).

„Oživljavanje istinske pobožnosti među nama je najveće i najvažnije od svih naših potreba. Moramo imati sveto pomazanje od Boga, krštenje Njegovim Duhom; jer je ovo jedino efikasno sredstvo u objavljivanju svete istine. Duh Božji oživljava zamrle sposobnosti duše da cijeni nebeske stvari i privlači privrženost prema Bogu i istini“ (EGW, GW92, 370.1).

„Da li ćemo u djelu napredovati na Gospodnji način? Da li smo voljni da budemo podučeni od Boga? Da li ćemo se boriti sa Bogom u molitvi? Da li ćemo primiti krštenje Svetim Duhom? To je ono što nam je potrebno u ovom trenutku i moramo ga imati“ (EGW, FE 532.5).

„Hrist je izjavio da će Božanski uticaj Duha do kraja biti sa Njegovim sljedbenicima. Ali to obećanje se ne cijeni kao što bi trebalo, i zbog toga se njegovo ispunjenje ne vidi onako kako bi moglo biti. Obećanje Duha je stvar o kojoj se malo razmišlja; a rezultat je samo ono što se moglo i očekivati - duhovna suša, duhovna tama, duhovni pad i smrt. Manje važna pitanja zaukupljaju pažnju, a Božanska snaga koja je neophodna za rast i napredak crkve i koja bi donijela sve druge blagoslove sa sobom nedostaje, mada je ponuđena u svom beskonačnom izobilju. Odsustvo Duha čini službu jevanđelja tako nemoćnom. Učenje, talent, rječitost, sva prirodna ili stečena sredstva mogu biti posjedovana; ali bez prisustva Božjeg Duha, srce neće biti dotaknuto, nijedan grešnik neće pobijediti u Hristu. S druge strane, ako su povezani sa Hristom, ako su darovi Duha njihovi, i najneukiji njegovi učenici će imati moć koja će govoriti srcima. Bog ih čini kanalima za odliv najvećeg uticaja u univerzumu. Zašto nismo gladni i žedni za darivanjem Duha, jer je to sredstvo pomoću kojeg primamo silu? Zašto o tome ne razgovaramo, ne molimo se za to, ne propovedamo o tome? Gospod je spremniji da nam podari Svetog Duha nego što roditelji daju dobre poklone svojoj djeci. Za krštenje Duhom svaki radnik treba da se

moli Bogu. Zajednice bi trebalo da se okupe i zatraže posebnu pomoć, za nebesku mudrost, kako bi znale mudro da planiraju i izvrše djelo. Naročito bi se ljudi trebali moliti da Bog krsti svoje misionare Svetim Duhom. Prisustvo Duha u Božjim radnicima će predstaviti istinu snagom koju joj ne bi mogle dati sve počasti ili slave svijeta. Duh daje snagu koja podržava težnju, borbu duša u svim vanrednim situacijama, usred neprijateljskih oslabljivanja, mržnje svijeta i spoznaje sopstvenih nesavršenosti i grešaka“ (EGW, 3TT 211.4 - 212.3).

„Povremeno je Božanstvo bljesnulo kroz ljudskost - slava se javila kroz tijelo i prouzrokovala je izraze divljenja njegovih učenika. Ali tek kada se Hrist vaznio do svog Oca, tek nakon silaska Svetoga Duha, učenici su u potpunosti uvidjeli Hristov karakter i misiju. Nakon krštenja Svetim Duhom počeli su da shvataju da su bili u ličnom prisustvu samog Gospodara života i slave. Dok je Sveti Duh vraćao Hristove riječi u njihovo sjećanje, njihov razum je bio otvoren za razumijevanje proročanstava, za razumijevanje silnih čuda koja je On činio... Nakon shvatanja činjenice da je Hrist bio među njima, u sopstvenim očima izgledali su mnogo manje važni“ (EGW, FH 170.2).

„Krštenje Svetim Duhom otkloniće ljudske maštarije, srušiće samo-podignute barijere i prouzrokovaće nestanak osjećaja da sam „svetiji od tebe.“ Ponizan duh biće sa svima, više vjere i ljubavi; “ja” neće biti uzvišeno... Hristov Duh, Hristov primjer, biće poštovan u Njegovom narodu. Pažljivije ćemo pratiti puteve i

djela Isusova... Hristova ljubav prožimaće naša srca“ (EGW, TMK 114.6).

„Oh, kada dođemo do bisernih kapija i uđemo u grad Božji, da li će se ijedan koji uđe tamo požaliti što je svoj život bezrezervno posvetio Isusu? Volimo Ga sada s nepodijeljenom naklonošću i sarađujemo s nebeskim silama, kako bismo zajedno s Bogom bili radnici i, učestvujući u Božanskoj prirodi, mogli otkrivati Hrista drugima. Oh, za krštenje Svetim Duhom! Oh, neka blistavi zraci Sunca Pravednosti zasijaju u odajama uma i srca, da bi se svaki idol mogao svrgnuti i istjerati iz hrama duše“ (EGW, YRP 163.3).

„Kada primite krštenje Svetim Duhom, tada ćete razumjeti radost spasenja više nego što ste je poznavali cijelog dotadašnjeg života“ (EGW, 5MR 231.2).

Podrivanje istine o djelovanju Svetog Duha

Prema Elen Vajt, postoje navodni vjernici koji će podrivati istinu o djelovanju Svetog Duha.

„Kada Gospod bude radio sa ljudima kao u vrijeme i nakon Pedesetnice, mnogi koji sada tvrde da vjeruju u istinu znaće tako malo o djelovanju Svetog Duha da će povikati: Čuvajte se fanatizma. O onima koji budu ispunjeni Svetim Duhom govoriće: Ovi ljudi su se napili vinom“ (Djela 2:13) (EGW 9LtMs, Lt27, 1894,

par. 30).

„Najveći grijeh onih koji se izjašnjavaju kao hrišćani jeste što ne otvaraju srce da prime Svetog Duha. Kada duše čeznu za Hristom, i teže da budu jedno sa Njim, onda oni koji su zadovoljni obličjem pobožnosti, uzvikuju: Pazite, nemojte iću u krajnosti” (EGW, 9LtMs, Lt27, 1894, par. 31).

„Sada braćo, budite oprezni i ne idite i ne pokušavajte da stvarate ljudska uzbuđenja. Ali dok trebamo biti oprezni da ne padamo u ljudska uzbuđenja, ne trebamo biti među onima koji će pokretati pitanja i njegovati sumnje u pogledu djelovanja Duha Božjeg, jer biće onih koji će dovoditi u pitanje i kritikovati kada Duh Božji ispuni ljude i žene, zato što njihova srca nije su pokrenuta, nego su hladna i neosjetljiva” (EGW 9LtMs, Lt27, 1894, par. 32).

Vrijeme Svetog Duha

Prema Elen Vajt, vrijeme u koje sada živi Božji narod, novo-savezno vrijeme, je vrijeme Svetog Duha, ali uzimajući u obzir sve što je Elen Vajt vjerovala i govorila o Svetom Duhu jasno je da je u pitanju Isus Hrist, Utješitelj, koji Duhom živi u Svom narodu i upravlja životima vjernih. To je ustvari Hrist u nama.

„Dispencijacija u kojoj sada živimo, za one koji pitaju, je dispencijacija Svetog Duha” (EGW, TM 511.3).

*„Moramo imati razumijevanje da živimo pod dispencijom
Duha” (RH, June 28, 1898 par. 13).*

9. SA HRISTOM JE DOŠLO BOŽJE DUHOVNO CARSTVO

(Hrist, u Božje ime, od proslavljenja na Pedesetnici,
vlada u onima koji Ga prihvate vjerom)

Elen Vajt je vjerovala da je Božje carstvo, odnosno Hristovo carstvo ili Carstvo blagodati, utemeljeno Hristovom smrću, a vjernima došlo od Pedesetnice kroz obećani dar Svetog Duha, odnosno kroz primanje Hristovog spasonosnog života, što je novorođenje.

Vjernik koji se nanovo rodi, odnosno primi Hristov život, pripada Božjem duhovnom carstvu u kojem Hrist vlada u ime Božje, i zato se ono zove Božje carstvo ili Hristovo carstvo ili Carstvo blagodati.

„Izlivanje na Pedesetnicu bila je nebeska objava da je Otkupiteljeva inauguracija izvršena. Prema svom obećanju, poslao je Svetog Duha sa Neba Svojim sljedbenicima u znak da je On, kao Sveštenik i Car, primio svu vlast na Nebu i na Zemlji i da je Pomazanik svog naroda“ (EGW, AA, p39, 1911).

„Nakon Hristovog vaznesenja na Nebo, Njegovo ustoličenje u Njegovom posredničkom Carstvu bilo je obilježeno izlivanjem Svetoga Duha. Na dan Pedesetnice Duh je dat. ...Hrist je bio uzdizan i proslavljen silom Svetog Duha koji je počivao na ljudima“ (EGW, COL 118.3).

„Hristovo carstvo nije uspostavljeno odlukama sudova, savjeta, zakonodavnih skupština ni pokroviteljstvom velikih ljudi ovoga svijeta, već usađivanjem Hristove prirode u ljudsku prirodu djelovanjem Svetoga Duha“ (EGW, DA, p509).

„Vladavina Hristovog carstva nije slična nijednoj zemaljskoj vlasti. To je prikaz karaktera onih koji čine carstvo... U njegovom dvoru vlada sveta ljubav, a službe i imenovanja ukrašene su djelima milosrđa. On obavezuje svoje sluge da u svakodnevne poslove unesu sažaljenje i ljubaznost, Njegove sopstvene osobine... Lično Hristova sila može izvršiti preobraženje u srcu i umu koju moraju iskusiti svi koji će sa Njim učestvovati u novom životu u carstvu Božjem... Da bismo mu služili ispravno, moramo se roditi od Božanskog Duha. Ovo će pročistiti srce i obnoviti um i pružiti nam novu sposobnost da upoznajemo i volimo Boga, i daće nam voljnu pokornost svim Njegovim zahtevima. Ovo je pravo obožavanje“ (EGW, HP 372.2-372.3).

„Da li je carstvo Božje ustoličeno u tvom srcu kroz Hristovo prebivanje tamo“ (EGW. 2MR 33.1).

„Svakoj duši rođenoj u Hristovom carstvu data je svečana obaveza“ (EGW, OFC 127.2).

„...Od trenutka kada smo nanovo rođeni u carstvu nebeskom, mi smo u Božjoj službi“ (EGW, SpM 240.5).

„Svaki pravi učenik rođen je u carstvu Božjem kao misionar. Onaj koji pije živu vodu postaje izvor života. Primalac postaje davalac. Hristova blagodat u duši je poput izvora u pustinji, koji osvježava sve i čini one koji su blizu propasti željnim da piju vodu života“ (EGW, ChS 9.6).

„Oni uključuju sve one koji su nedavno došli do vjere, koji su mala djeca u iskustvu, novorođeni u carstvu Božjem“ (EGW, RH, May 17, 1898, par. 3).

„Na dan Pedesetnice, Hristovi svjedoci oglašavali su istinu, javljajući ljudima predivnu vijest o spasenju kroz Hrista. ...Jedina ambicija vjernika bila je da vide ko može najbolje izraziti sličnost Hristovom karakteru, ko može najviše učiniti za proširenje Njegovog carstva. ...Hristov Duh oživio je cjelokupnu zajednicu; jer su pronašli skupocjeni biser“ (EGW, ST December 1, 1898, par. 8).

„Navršilo se vrijeme i približilo se Carstvo Božje“, bila je njihova poruka. Po isteku vremena - šezdeset devet sedmica iz Danila 9, koje su trebalo da se ukažu na Mesiju - Pomazanik, Hrist, je primio pomazanje Duhom nakon svog krštenja u Jordanu. A Carstvo Božje, za koje su objavljivali da se približilo, uspostavljeno je Hristovom smrću. Ovo Carstvo nije bilo, kako su učeni da vjeruju, zemaljsko carstvo. Niti je to bilo buduće, besmrtno Carstvo... U Bibliji, izraz Carstvo Božje koristi se da označi i Carstvo blagodati kao i Carstvo slave. ...Ovo Carstvo je još u budućnosti,

i neće se uspostaviti sve do drugog Hristovog dolaska“ (EGW, CIHS 107.1 - 108.2).

„Carstvo blagodati, koje je prije toga postojalo u Božjem obećanju, sada je bilo uspostavljeno“ (EGW, GC, p 297, 1911).

„Carstvo blagodati osnovano je odmah posle čovjekovog pada u grijeh... Ipak, ono je stvarno uspostavljeno tek prilikom Hristove smrti. Čak i posle početka svoje zemaljske misije, Spasitelj... je mogao odustati od svoje žrtve na Golgoti... ...Ali, kada je Spasitelj dao svoj život, i pošto je posljednjim dahom uzviknuo: „Svrši se“, tada je ispunjenje plana spasenja bilo osigurano. Obećanje o spasenju, upućeno grešnom paru u Edemu, bilo je potvrđeno. Carstvo blagodati, koje je prije toga postojalo u Božjem obećanju, sada je bilo uspostavljeno“ (EGW, GC, p 297, 1911).

„Spasiteljeva misija na Zemlji brzo se privodila kraju. Preostalo mu je samo još nekoliko mjeseci da dovrši ono zbog čega je i došao, da uspostavi Carstvo svoje blagodati“ (EGW, COL 253.3).

„Sada je uspostavljeno Carstvo Božje blagodati, dok se iz dana u dan srca, koja su nekad bila puna grijeha i buntovništva, pokoravaju vrhovnoj vladavini Njegove ljubavi. Ali potpuno uspostavljanje Carstva Njegove slave neće se dogoditi sve do drugog Hristovog dolaska na ovaj svijet“ (EGW, Hvn 22.3).

„Kao što je vijest o prvom Hristovom dolasku objavljivala carstvo Njegove blagodati, tako će i vijest o Njegovom drugom dolasku objavljivati carstvo Njegove slave“ (EGW, DA, p234).

*„Kad je Isus objasnio da je Njegov zadatak na Zemlji da uspostavi duhovno, a ne svjetovno carstvo, Njegov slušalac se uzne-
mirio“ (EGW, DA, p173).*

„Prije no što je ostavio svoje učenike, Hrist je jasno prikazao prirodu svog carstva. Podsjetio ih je na ono što im je ranije govorio o njemu. Izjavio je da Njegova namjera nije bila da na ovom svijetu uspostavi zemaljsko, već duhovno carstvo“ (EGW, DA, p820).

„Od Hrista su iznova i iznova tražili da odgovori na pravna i politička pitanja. Ali On je odbio da se miješa u svjetovne stvari. Hrist je stajao u našem svijetu kao Glava duhovnog carstva koje je došao da uspostavi - carstva pravednosti. Njegovo učenje učinilo je jednostavnim oplemenjujuće, posvećujuće principe vladavine carstva. Pokazao je da su pravda, milost i ljubav sile koje vladaju u Jehovinom carstvu“ (EGW, CCh 314.5).

10. NOVOROĐENJE

(Vjerni primaju Hristov Božansko-ljudski život)

Elen Vajt je vjerovala da je novorođenje primanje Hristovog života, odnosno Hristovog Duha, odnosno Utješitelja, koje se dešava kroz primanje Svetog Duha, i da se vjerni na taj način spašavaju od grijeha i vječne smrti.

Elen Vajt je vjerovala da kroz novorođenje postajemo učesnici u Hristovoj Božansko-ljudskoj prirodi koja je vjernima postala dostupna od Pedesetnice.

„Zbog ovoga sam uznemirena, znajući da se svaki član crkve, kao dijete palog Adama, mora ponovo roditi ili nikada neće vidjeti Boga“ (EGW, 20LtMs, Lt352, 1905, par. 7).

„Pitajmo sami sebe, kako je sa mojom dušom? Da li sam nanovo rođen?“ (EGW, 6LtMs, Ms31, 1889, par. 32).

„Novorođenje je jedno rijetko iskustvo danas u svijetu. Ovo je razlog zašto ima toliko konfuzije u crkvama. Puno njih, zaista puno, koji uzimaju ime Hristovo, su neposvećeni i nesveti. Oni su kršteni ali su sahranjeni živi. Njihovo 'ja' nije umrlo i zato oni nisu ustali u novini života u Hristu“ (EGW, Manuscript 148, 1897) (6BC 1075.7).

„Čovjek se zbog grijeha razdvojio od Boga. Hrist je donio svoju Božansku prirodu na Zemlji prekrivenu ljudskom prirodom, kako bi spasio čovjeka iz njegovog izgubljenog stanja. Ljudska priroda je zla, i čovjekov karakter se mora promijeniti prije nego što se može uskladiti sa čistotom i svetošću u Božjem besmrtnom carstvu. Ova transformacija je novorođenje“ (EGW, 2SP 133.1).

„Oni koji se trude da utole žeđ na provaljenim izvorima, koji ne mogu da zadrže vodu, moraju se ponovo roditi, da bi se Hrist, nada slave formirao u njima“ (EGW, LLM 144.2).

„Oni koji prime Spasitelja postaju sinovi Božji. Oni su Njegova duhovna djeca, nanovo rođeni, obnovljeni u pravednosti i pravoj svetosti“ (EGW, 6BC 1117.13).

„Ponovo rođen znači transformaciju, novorođenje u Hristu Isusu“ (EGW, AH 206.1).

„Kad se rodimo odozgo, isti um, koji je bio u Isusu, biće i u nama“ (EGW, HLv 221.3).

„Ako se neko odozgo ne rodi, ne može vidjeti Božje carstvo.“ (Jovan 3: 3,5) Oni koji se ponovo rode imaju duhovnu silu i duhovno znanje koje razvija karakter sa osobinama Božanske prirode. Život koji žive je novi život, život u skladu sa voljom Božjom. U sve poslovne transakcije u koje hrišćanin ulazi, treba

da unese Hristov um i Duh... ...Hrist će prebivati sa Svojim vjerujućim narodom“ (EGW, 20LtMs, Ms 78, 1905, par. 1).

„Da li su nanovo rođeni? Da li su učesnici Božanske prirode?“ (EGW, 1SM 71.3).

„Stara priroda, rođena od krvi i voljom tijela, ne može naslijediti carstvo Božje. Moramo se odreći starih puteva, naslijeđenih sklonosti, nekadašnjih navika; jer blagodat nije nasledna. Novo rođenje sastoji se od novih motiva, novih ukusa, novih sklonosti. Oni koji su rođeni u novi život kroz Svetog Duha, postali su učesnici Božanske prirode i u svim svojim navikama i postupcima svjedočiće o svom odnosu sa Hristom. Kada ljudi koji tvrde da su hrišćani zadržavaju sve svoje prirodne nedostatke karaktera i sklonosti, u čemu se njihov položaj razlikuje od stanja svijeta? Istinu ne cijene kao posvećenje, očišćenje. Oni se nisu ponovo rodili“ (EGW, RH, April 12, 1892, par. 9).

„Svaka pojedinačna duša sada treba da se ponizi pred Bogom, tražeći oprostjenje za svoje prestupe i grijehe, i prihvati opravdavajuću Hristovu blagodat, posvećenje duše djelovanjem Svetog Duha, usađivanje nove prirode i oblačenje Hristove pravednosti; tako se tjelesna priroda transformiše, obnavlja u svetosti prema slici Hristove pravednosti i istinske svetosti“ (EGW, Lt22-1892.11).

„Hrist je došao da stane na čelo čovječanstva i da u naše ime izgradi savršeni karakter. Oni koji prime Njega nanovo su rođeni“ (EGW 9T, p22, 1909).

„Hrist nas poziva da imamo udjela u Njegovom Božanskom životu, da budemo radnici zajedno sa Bogom, pozvani od Boga i izabrani da zauzmemo mjesto u ovom Božanskom životu i učestvujemo u Njegovom djelu. Tako pravi duhovni život počinje novim rođenjem“ (EGW, 13LtMs, Ms 201, 1898, par. 7).

„Isus je volio ljude i omogućio je u potpunosti da krvlju otkupljena duša ima novo rođenje, novi život proizašao iz Hristovog sopstvenog života, kao što grana crpi svoj život iz roditeljskog stabla. „Ko ima Sina, ima život; a ko nema Sina Božjeg nema života.“ Oni koji vjeruju u Hrista, crpe svoju pokretačku snagu i izraz svojih karaktera od onoga u koga vjeruju. „Sami sebe ispitajte jeste li u vjeri, sami sebe provjerite. Ili ne poznajete sebe da je Isus Hrist u vama? Osim ako niste otpadnici.“ „Zar ne znate da su vaša tijela Hristovi udovi? ...Zar ne znate da je vaše tijelo hram Svetog Duha, koji je u vama, koji imate od Boga, i da niste svoji? Jer ste skupo kupljeni. Zato proslavite Boga u svojim tijelima, i u duhu vašem što je Božje.“ Hristova izjava data je jezikom koji ne može biti pogrešno shvaćen: „Zaista, zaista, kažem vam, ako ne jedete telo Sina čovječijeg i ne pijete njegovu krv, nemate života u sebi“ (EGW, YI, 10. januara 1895, par. 6-7).

„Gledajte u Isusa, posmatrajte Njegov karakter besprekorne čistote i posmatrajući ga, preobrazite se. Staro sebično “ja”, neposlušna priroda - umire, a Hrist živi u srcu. Čovjek se ponovo rađa sa novom prirodom... Svakodnevnim gledanjem na Isusa i nastojanjem da vježba Njegove vrline, njegova duhovna opažanja postaju jasnija i jača. Bog kaže: „Daću vam novo srce.“ (Ezekijel 36:26) Svaki učenik se može obnoviti u znanju i istinskoj svestosti. Otkup porobljene rase bio je Hristov razlog dolaska na ovu Zemlju. Šteta je što ljudska bića ne mogu uočiti sopstvenu slabost. Za žaljenje je što porobljavaju svoje duše samouzdanjem do ispraznosti. Samo Hrist nas može osloboditi. A kad nas On oslobodi, zaista smo slobodni. Njegova moć razbija jaram ropstva koji veže čovjeka s velikim prevarantom, začetnikom grijeha. Ali koliko je onih koji ne žele da dozvole Hristu da razlomi njihove okove. Koliko ima onih koji ipak biraju da se drže ropstva grijeha. U Hristovo jevanđelje se istinski vjeruje samo kada se ono praktikuje. Vjera je opravdana djelima. Sebično “ja” se mora ukloniti; Hrist se mora pojaviti kao najveličanstveniji među deset hiljada, Onaj koji je sasvim ljubak. Kada se bezrezervno predaju moći tijela, uma i duše Spasitelju, “ja” više ne teži za vladavinom. Ono što je čovjeku danas potrebno jeste razapinjanje njegovog sebičnog “ja” i otkrivenje Hristovog života u njemu, nada slave. Tada će se ispuniti reči: „Vi ste svjetlost svijeta.“ (Matej 5:14) Tada će se odgovoriti na molitvu: „Da svi jedno budu, kao ti, Oče, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu“ (Jovan 17:21) (EGW, 17 LtM, Ms 102, 1902, par. 9).

„Nikada ne počivajte dok izvan svake sumnje ne budete uvjereni da ste preobraženi Hristovim Duhom; dok ne budete imali jasne dokaze da ste se ponovo rodili. Nikada se ne zaustavljajte dok ne saznate da Hrist prebiva u vama. Uzalud ćete se nadati da ćete naići na Božje odobravanje sve dok ne proniknete do biblijskog standarda“ (EGW, RH 7. novembra 1882, par. 7).

„U početku je čovjek stvoren prema Božjem obličju. Bio je u savršenoj harmoniji s prirodom i Božjim zakonom; principi pravednosti bili su upisani u njegovo srce. Ali grijeh ga je otuđio od njegovog Tvorca. Čovjek više nije odražavao Božanski lik. Njegovo srce je bilo u sukobu sa načelima Božjeg zakona... Ali, „Bog je toliko volio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina“, da bi se čovjek mogao pomiriti sa Bogom. Hristovim zaslugama on se može vratiti u harmoniju sa svojim Stvoriteljem. Njegovo srce mora biti obnovljeno Božanskom milošću; mora da ima novi život odozgo. Ova promjena je novo rođenje...“ (EGW, AG 20.3).

„Neprestano gledajući Isusa očima vjere, od jutra do večeri, mi ćemo biti ojačani. Bog će svome gladnom, žednom narodu otkriti najdragocjenija otkrivenja. Ljudi će otkriti da je Hrist lični Spasitelj. Oni se hrane njegovom Riječju; jer su Duh i život. Ova Riječ ubija tjelesnu, zemaljsku prirodu a stvoren je novi život u Hristu Isusu. Sveti Duh im dolazi kao Utješitelj. Ljubav zauzima mjesto mržnje, a srce prima kalup Božanske sličnosti. Hristov lik se reprodukuje u ljudskom predstavniku, i preobražujućom silom blagodatni Hristove, čovjek postaje novo stvorenje. „A onima

koji su ga primili dao je pravo da postanu djeca Božja, jer vjeruju u njegovo ime, koji nisu od krvi ni od tjelesne volje ni od čovečije volje, nego začeti od Boga.“ (Jovan 1:12,13) Ovo je novo rođenje“ (EGW, EA, 330.1).

„Kada istina postane čvrsto načelo u životu, duša se „ponovo rađa, ne od raspadljivog sjemena, već od neraspadljivog, Božjom riječju, koja živi i ostaje zauvijek.“ Ovo novo rođenje rezultat je primanja Hrista kao Riječi Božje. Kada se Svetim Duhom utisnu Božanske istine u srce, stvaraju se nova shvatanja, i energije do sada uspavane počinju da sarađuju sa Bogom“ (EGW, AA, 520.1).

„Kakva god loša osobina ili strast da je naslijeđena tjelesnim nasleđstvom, može se prevazići vjerom i pripisanom Hristovom pravednošću, što je novo rođenje“ (EGW, 8LtM, Ms 78, 1893, par. 17).

„Prirodnim razvojem tjelesnog čovjeka ne može razviti ispravan karakter. Čovjek mora da se nanovo rodi. „A onima koji su ga primili dao je pravo da postanu djeca Božja, jer vjeruju u njegovo ime, koji nijesu od krvi ni od tjelesne volje ni od čovečije volje, nego začeti od Boga.“ (Jovan 1:12,13) „ Što je rođeno od tijela, tijelo je, a što je rođeno od Duha, duh je. Ne čudi se što sam ti rekao: ‘Morate da se rodite odozgo.“ (Jovan 3: 6,7). Duša koja vjeruje ovdje je predstavljena Hristovim riječima. „A vi ga

poznajete, jer stoji i biće u vama." A obećanje Njegovom sljedbeniku glasi: „Neću vas ostaviti neutješene“ (Jovan 14:17,18) (EGW, 12LtMs, Ms 49, 1897, stav 4)

„Jer nijeste ponovo rođeni iz raspadljivog nego iz neraspadljivog sjemena, riječju živog i vječnog Boga." (1 Pet. 1:23) Svaki ljudski predstavnik koji će biti pobjednik u Hristu, mora da doživi odlučnu promjenu koja je predstavljena kao „nanovo rađanje, ne od raspadljivog sjemena, već od neraspadljivog.“ Ovo novo rođenje je djelo primanja Isusa Hrista, Riječi Božje, koja živi i ostaje zauvijek. Kada je Božji Duh donio natprirodne istine i utisnuo ih na ljudsko srce, one blistaju sjajnim zracima nove svjetlosti i novih shvatanja u odajama uma, čovjekova čula se bude da sarađuju s Bogom u Božanskom djelu“ (EGW, 15 LtMs, Ms 63, 1900, par. 8).

„Hrist nam je obezbijedio sve da budemo djeca Božja. Oh, moje srce kaže: Hvalite njegovo sveto ime da iz njegove punine možemo primiti obilje milosti. Čeznimo da primanjem Njegove Riječi, dostignemo visoki nivo savršenstva. Sigurni smo samo kada tražimo odlike koje nas čine Božjom djecom, vlasnicima posvećene plemenitosti. Mi smo nanovo rođeni, rođeni od Boga. Ovo novo rođenje čini nas čovjekom u Hristu. Novo stvarenje predstavlja Hristov karakter. Postoji biblijski karakter u kojem je duša predstavljena kao biće koje je sin oslobodio, da bi primila oblik novog čovjeka, Hrista Isusa. Ako smo rođeni od Duha, u našem novom životu ne smije imati oboljelih udova. Od

nas se zahtijeva da živimo od Boga. Svi naši duhovni organi i sposobnosti treba da predstavljaju novi život. Duhovni život se mora preporoditi i obnoviti u svim njegovim oblastima. To je neophodno kako bi se novi život u Hristu mogao živjeti. Nije ostavljen nijedan dio oboljelog života. Mi smo nova bića u Hristu“ (EGW, 17 LtMs, Lt 155, 1902, par. 22-23).

„A ja, kad budem podignut sa zemlje, privući ću sve ljude k sebi.“ Jovan 12:32. Vjera u Hrista, Spasitelja uzdignutog na krstu čini čovjeka spremnim da žrtvuje i svoj život. On ima novo rođenje. Ne može više da živi sam sebi. On nije stvoren nanovo u Hristu Isusu zbog sebičnog uživanja“ (EGW, 17LtMs, Lt259, 1902, par. 13).

„Ljubav prema ljudima dovela je Hrista u naš svijet. Bez novorođenja ne možete se smatrati onim za koga Bog može reći: “Vi ste kompletni u Njemu” (Kološanima 2:10) Bez potpunog preobražaja karaktera nikada nećete vidjeti Boga, i istinski vjerski život za vas je nedostižan“ (EGW, 20LtMs, Ms 127, 1905, par. 19).

„Moli se za novorođenje. Ako budeš nanovo rođen, radovaćeš se veoma, ali ne iskvarenim putevima sopstvenih želja, već u Gospodu. Željećeš da budeš pod Njegovom vlašću. Nprestano ćeš se truditi da dostigneš viši standard. Ne budi samo čitalac Biblije, već je i ozbiljno proučavaj, kako bi znao šta Bog zahtijeva

od tebe. Potrebno ti je praktično znanje kako da izvršiš Njegovu volju. Hrist je naš Učitelj“ (EGW, 6T 161.1).

„Hrist u nama susrešće Hrista u našoj braći, a Sveti Duh će dati ono jedinstvo srca i djela koja svijetu svjedoče da smo djeca Božja. Neka nam Gospod pomogne da umremo sebi i da se ponovo rodimo, da bi Hrist živio u nama, živo, aktivno načelo, snaga koja će nas održati svetim“ (EGW, 3TT 385.3).

„Oni koji vjeruju u Isusa Hrista preobraženi su iz pobunjenika protiv Božjeg zakona u poslušne slugе i podanike Njegovog carstva. Oni su ponovo rođeni, preporođeni, posvećeni kroz istinu“ (EGW, SD 112.2).

„Najsnažniji dokaz koji čovjek može da kaže da je ponovo rođen i novi čovjek u Hristu Isusu, je manifestacija ljubavi prema svojoj braći, činjenje Hristovih djela. Ovo je najdivniji svjedok koji se može podnijeti u korist hrišćanstva i koji će privući duše istini... Hrist dovodi sve istinske vjernike u potpuno jedinstvo sa Sobom, čak i u jedinstvo koje postoji između Njega i Oca. Prava Božja deca povezana su i međusobno i sa svojim Spasiteljem. Oni su jedno s Hristom u Bogu“ (EGW, SD 293.5).

„Predmet naše vjere, nade i ljubavi, trebalo bi da bude Isus - uvijek Isus, samo Isus. Samo ispovijedanje vjere neće nas spasiti; moramo imati pravu vjeru u Hrista. Tada će se srce obnoviti; mi ćemo se ponovo roditi. Hrist preuzima naše grijehе na sebe i

prenosi nam svoju pravednost“ (EGW, GCDB 13. aprila 1891, par. 31).

„Kada prvi put doživimo novorođenje, mi smo bebe u Hristu, ali mi ne moramo zauvijek da ostanemo bebe, već se hranimo istinskim mlijekom Njegove Riječi“ (EGW, 8LtMs, Lt12, 1893, par. 17).

„Njegovo vaskrsenje iz vodenog groba bilo je simbolično novo rođenje koje se ostvarilo u vrijeme njegovog obraćenja“ (EGW, 18LtMs, Ms68, 1903, par. 119).

10.1. HRISTOVO UTJELOVLJENJE, POBJEDNIČKI ŽIVOT I PROSLAVLJENJE, OMOGUĆILO NOVOROĐENJE VJERNIH

(Hrist od Pedesetnice dodjeljuje Svoj život vjernima
- nanovo ih rađa u Carstvu)

Elen Vajt je vjerovala da je Hrist, kao čovjekova Zamjena, sa Svojom Božansko-ljudskom prirodom prošao kroz pobjednička iskustva nadvladajući grijeh i Sotonu, da bi ih vjernima prenio kako bi i vjerni imali pobjednička iskustva kada postanu učesnici u Njegovoj Božansko-ljudskoj prirodi novorođenjem.

„Iako nije imao mrlju grijeha u svom karakteru, On se ipak ponizio da bi povezao našu palu ljudsku prirodu sa Njegovim Božanstvom. Tako uzimajući ljudskost On je počastvovao čovječanstvo. Uzevši našu palu prirodu, On je pokazao šta može postati, prihvatajući obimnu pomoć koju je za nju ostvario, i postati učesnik Božanske prirode“ (EGW, Special Instruction Relating to the Review and Herald Office, and the Work in Battle Creek, 13 (May 26, 1896) (7ABC 453.6).

„Pošto se u svojoj ljudskoj sili čovjek nije mogao oduprijeti Sotoninim iskušenjima, Isus se dobrovoljno prihvatio posla, nosio teret za čovjeka i u svom imenu nadvladao snagu apetita. U ime čovjeka, on je morao pokazati samoodricanje, istrajnost i

čvrstinu vrhovnih principa uprkos mukama gladi. Morao je pokazati moć kontrole jaču od gladi, pa čak i smrti“ (EGW, Con 37.1).

„Iskušenje je pobijeđeno onda kada čovjek, iako snažno podstican da učini grijeh, znajući da ga može učiniti, vjerom pruža otpor, oslanjajući se na Božansku prirodu. To je bila proba kroz koju je Hrist prošao“ (EGW, YI, July 20, 1899, par. 10).

„On će napustiti svu svoju slavu na Nebu, pojaviti se na Zemlji kao čovjek, poniziti sebe kao čovjek, upoznati se Svojim sopstvenim iskustvom sa raznim iskušenjima kojima će čovjek biti iskušavan, kako bi znao kako da pomogne one koji će biti iskušani (Jev 2:18)“ (EGW, PP, p 48, 1890).

„Mogao je da spase čovjeka jedino dajući mu svoju pravednost. Njegova bezgrešna Božanska priroda ujedinila ga je sa Bogom, dok ga je Njegova ljudska priroda dovela u saosjećanje sa slabostima i patnjama čovječanstva... „Jer nemamo Poglavaru svešteničkog koji nije dirnut osećanjima naših slabosti; već je u svemu iskušan kao i mi, osim grijeha“ Poglavar našeg spasenja učinjen je savršenim kroz patnju i tako postao kvalifikovan da pomogne palom čoveku kada mu je potrebna pomoć“ (EGW, YI January 1, 1874, par. 10).

„Ne možemo objasniti veliku tajnu plana otkupljenja. Isus je uzeo na Sebe ljudskost da bi mogao dosegnuti čovječanstvo; ali

ne možemo objasniti kako je Božanstvo obučeno u čovječanstvo. Anđeo ne bi znao kako da saosjeća s palim čovjekom, ali je Hrist došao na svijet i pretrpio sva naša iskušenja i ponio sve naše tuge. Zar vam nije drago što je bio iskušán u svim stvarima kao što smo mi sami, a opet je bio bez grijeha? Naša srca bi trebalo da budu ispunjena zahvalnošću prema njemu. Trebali bismo biti u stanju Bogu neprestano prinositi zahvalnost na žrtvu zbog njegove divne ljubavi. Isus može biti dirnut osećajem naših slabosti. Kada smo u žalosti, nevoljama i iskušenju, ne moramo misliti da to niko ne zna, da nas niko ne može razumjeti. O, ne; Isus je prešao svaki korak tla ispred vas i on sve zna o njemu“ (EGW, RH, October 1, 1889, par. 9).

„Oduprijeti se Sotoninim zavođenjima nije lak zadatak. On zahtijeva čvrsto stajanje Božanske prirode od početka do kraja, ili se, u suprotnom, ne može oduprijeti. Hrist je, u svojoj pobjedi svojom smrću na krstu Golgote, jasno otvorio put za čovjeka, i tako mu omogućio da može da drži Zakon Božji kroz Put, Istinu i Život. Ne postoji drugi put“ (EGW, 1SM 342.3).

„Ma koliku žrtvu jedno ljudsko biće može da izdrži koju je Hrist izdržao, pored svega toga Sotona je uložio svaki napor da zavede Hrista iskušenjima; ali što je bilo veće iskušenje, to je žrtva bila savršenija. Sve što je bilo moguće da čovjek izdrži u sukobu sa Sotonom, Hrist je izdržao u svojoj kombinovanoj ljudskoj i Božanskoj prirodi. Poslušan, bez grijeha do kraja, umro je za čovjeka, kao njegova zamjena i sigurnost, izdržavši sve što su

Ljudi ikada mogli da izdrže od zavodljivog kušača, ono što čovjek može nadvladati kada je učesnik u Božanskoj prirodi“ (EGW, 1SM 342.2).

„U Hristu, Božanstvo i ljudskost su bili spojeni. Božanstvo nije degradirano ljudskošću; Božanstvo je zadržalo svoje mjesto, ali je ljudskost, ujedinjena sa Božanstvom, izdržala najžešći test kušanja u pustinji. Knez ovog svijeta je došao Hristu poslije njegovog dugog posta, kada je bio izgladnio i predložio mu da naredi da kamenje postane hljeb. Ali Božji plan, osmišljen za spasenje čovjeka, previdio je da Hrist upozna glad i siromaštvo, i svaku fazu ljudskog iskustva“ (EGW, RH, February 18, 1890) (7ABC 445.1).

„Hrist je pristao da primi na Sebe ljudsku prirodu i bio izložen istim iskušenjima. Samo je tako mogao da pomogne onima koji će biti kušani“ (EGW, 2T, p183, 1871).

„On je na svoju bezgrešnu prirodu uzeo našu grešnu prirodu, da bi mogao da zna kako da pomogne onima koji su u iskušenju“ (EGW, Medical Ministry, 181) (7ABC 450.5).

„Da bi ljudska bića mogla biti učesnici Božanske prirode, On je došao na ovu Zemlju i živio životom savršene poslušnosti“ (EGW, RH, June 15, 1905, par. 12)

„Grieh je odvratan. On je osakatio moralnu ljepotu mnogih anđela, i prodrijevši u naš svijet, izopačio je skoro potpuno moralni lik Božji u čovjeku. Međutim, Bog je u svojoj velikoj ljubavi predvidio put kojim čovjek može ponovo zadobiti položaj s kojeg je pao popuštajući iskušenju. Hrist je došao da stane na čelo čovječanstva i da u naše ime izgradi savršeni karakter. Oni koji prime Njega nanovo su rođeni. “Koji Ga prime dade im silu da budu sinovi Božji”“ (EGW 9T, p22, 1909).

„Ljudska priroda Sina Božjega nama znači sve. Ona predstavlja zlatni lanac koji našu dušu spaja sa Hristom, a preko Njega sa Bogom“ (EGW, YI, October 13, 1898, par. 6).

„Hrist je postao jedno tijelo s nama, da bismo mi mogli postati jedan duh s Njim“ (EGW, DA, p388).

„On je uzeo našu prirodu i pobijedio, da bismo i mi, uzimajući Njegovu prirodu, mogli pobijediti“ (EGW, DA p311-312).

„Poglavar našeg spasenja učinjen je savršenim kroz patnju i tako postao kvalifikovan da pomogne palom čoveku kada mu je potrebna pomoć“ (EGW, YI January 1, 1874, par. 10).

„On će napustiti svu svoju slavu na Nebu, pojaviti se na Zemlji kao čovjek, poniziti sebe kao čovjek, upoznati se Svojim sopstve-

nim iskustvom sa raznim iskušenjima kojima će čovjek biti iskušavan, kako bi znao kako da pomogne one koji će biti iskušani (Jev 2:18)“ (EGW, PP, p 48, 1890).

„Koliko je dragocjena misao da zaista možemo postati učesnici u Božanskoj prirodi, kojom možemo pobijediti kao što je Hrist pobijedio“ (EGW, RH, August 26, 1890, par 12).

„Hrist je umro da bi se ljudski život mogao povezati sa Njegovim životom u sjedinjenju Božanskog sa ljudskim. On je došao na naš svijet i živio Božansko-ljudskim životom, da bi ljudi i žene svoj život mogli da usklade sa onim što je Božja namjera za njih“ (EGW, 7T, p49, 1902).

Sve što je Hrist obezbijedio kroz zemaljsku misiju, dodjeljuje vjernima kroz novorođenje

Sve ono što je Hrist obezbijedio kroz Svoj život na Zemlji, prema Elen Vajt, treba da dodijeli vjernima kroz novorođenje, odnosno davanje Duha, prilikom čega vjerni postaju učesnici u Njegovoj Božansko-ljudskoj prirodi.

Iz spisa Elen Vajt je lako utvrditi da je novorođenje direktno povezano sa Hristovim utjelovljenjem i proslavljenjem, kada je On kroz utjelovljenje postao Božansko-ljudsko biće koje će u iskustvu nadvladati grijeh i Sotonu i da onda vjernima, nakon proslavljenja na Pedesetnici, dodijeli taj pobjednički život.

„Na dan Pedesetnice Hrist je dao Svojim učenicima Svetog Duha kao njihovog Utješitelja. Tokom cijele jevrejske vladavine uticaj ovog Duha je često bio otkriven na upadljiv način, ali ne u potpunosti. Duh je čekao na raspeće, vaskrsenje i vaznesenje Hristovo. Vjekovima su molitve prinošene za ispunjenje obećanja, za dodjeljivanje Duha... Sada su deset dana učenici uzdizali svoje molbe, i Hrist je na Nebu dodao svoje posredovanje“ (EGW, Ms44, 1898.12).

„Obilnije davanje Duha uslijedilo je tek nakon Hristovog vaznesenja. ...Sveti Duh je dah duhovnog života u duši. Davanje Duha je davanje Hristovog života. On ispunjava primaoca Hristovim osobinama“ (EGW, DA, p 805).

„Hristovo carstvo nije uspostavljeno odlukama sudova, savjeta, zakonodavnih skupština ni pokroviteljstvom velikih ljudi ovoga svijeta, već usađivanjem Hristove prirode u ljudsku prirodu djelovanjem Svetoga Duha“ (EGW, DA, p509).

„Kroz vjeru u Hrista, čovjek postaje učesnik u Božanskoj prirodi, i kompletan je u Njemu, dok god hoda u svjetlosti“ (EGW, ST June 18, 1894, par. 4).

„Posredstvom Duha vjernik postaje učesnikom u Božanskoj prirodi...“ (EGW, DA 671.2).

„Ali oni koji su rođeni od Duha jesu podanici Njegovog Carstva“ (EGW, YRP, 40.2 - 40.4).

„Hrist je u stvarnosti ujedinio čovjekovu oštećenu prirodu sa svojom bezgrešnom prirodom, i ovim činom učinio mogućim izlivanje svojih blagoslova ljudskoj paloj rasi. Tako nam je omogućio da budemo učesnici u Njegovoj prirodi. Učinivši Sebe prinosom za grijeh, otvorio je put da ljudska bića mogu postati jedno sa Njim“ (EGW, RH, July 17, 1900, par. 8).

„Sveti Duh, koji proizilazi od jedinorođenog Sina Božjeg, vezuje ljudske odlike, tijelo, i duh, sa savršenom Božansko-ljudskom Hristovom prirodom. Ovo jedinstvo je predstavljeno jedinstvom vinove loze i grana. ...Kroz vjeru ljudska priroda je stopljena sa Hristovom prirodom. Mi smo učinjeni jedno sa Bogom u Hristu“ (EGW, RH, April 5, 1906, par. 16).

„Isus je volio ljude i omogućio je u potpunosti da krvlju otkupljena duša ima novo rođenje, novi život proizašao iz Hristovog sopstvenog života, kao što grana crpi svoj život iz roditeljskog stabla“ (EGW, YI, January 10, 1895, par. 6).

„Ja sam čokot a vi loze, rekao je Hrist svojim učenicima. Iako se uskoro trebao uzeti od njih, njihovo duhovno jedinstvo s Njim trebalo je ostati nepromijenjeno. Veza između loze i čokota, rekao je, predstavlja vezu koju treba da održavate sa Mnom. Ka-

lem se pricepljuje na živu lozu i vlakno po vlakno, žila po žila u-rasta u čokot. Život čokota postaje život loze. Tako i duša mrtva u prestupima i grijesima dobija život preko veze sa Hristom. Ta veza uspostavlja se vjerom u Njega kao ličnog Spasitelja. Grešnik sjedinjuje svoju slabost sa Hristovom snagom, svoju prazninu sa Hristovom puninom, svoju nepostojanost sa Hristovom postojanom moći. Tada on ima Hristov um. Hristova ljudska priroda je dotakla našu ljudsku prirodu, a naša ljudska priroda je dotakla Božansku. Tako posredstvom Svetog Duha čovjek postaje učesnikom u Božanskoj prirodi. On je prihvaćen u Voljenome“ (EGW, DA, p675).

„U Hristu je sjedinjeno čovječansko i Božansko. Njegov zadatak je bio da izmiri čovjeka s Bogom, da ujedini ograničeno sa beskonačnim. To je bio jedini put kojim se pali čovek mogao uzdići, da se pomoću krvi Hristove udostoji da učestvuje u Božanskoj prirodi“ (EGW, 2T, p83, 1871).

„Iskušanje je pobijeđeno onda kada čovek, iako snažno podstican da učini grijeh, znajući da ga može učiniti, vjerom pruža otpor, oslanjajući se na Božansku prirodu. To je bila proba kroz koju je Hrist prošao“ (EGW, YI, July 20, 1899, par. 10).

„Ali Hrist, došavši na Zemlju kao čovjek, živio je svetim životom i razvio savršen karakter. On ovo kao besplatan dar nudi svima koji Ga žele prihvatiti. Njegov život je zamjena za ljudski život. Ljudi tako Božjim trpljenjem dobijaju oproštenje prošlih

grijeha. Više od toga, Hrist ispunjava ljude Božjim osobinama. On izgrađuje ljudski karakter prema uzoru na Božanski karakter, usklađujući duhovnu snagu i ljepotu“ (EGW, DA, p762).

„Kvasac istine ostvaruje promjenu u cijelom čovjeku. On grube i neuljudne čini plemenitima i ljubaznima, a sebične darežljivima. Nečisti bivaju očišćeni, oprani u krvi Jagnjetovoj. Svojom životvornom silom on sve snage duha, duše i tijela dovodi u sklad sa Božanskim životom. Čovjek sa svojom ljudskom prirodom postaje učesnik u Božanskoj prirodi“ (EGW, COL 102.3).

„Hrist ih sjedinjuje sa svojom Božansko-ljudskom prirodom“ (EGW, DA, p568).

Novorođenjem se, od Pedesetnice, ulazi u Božje duhovno carstvo

Elen Vajt je vjerovala da kroz novorođenje, ili Hrista u nama, ulazimo u Božje duhovno carstvo, odnosno Hristovo carstvo ili Carstvo blagodati, koje je vjernima došlo kroz dar Duha, a sve je to počelo nakon što je Hrist na Pedesetnici proslavljen na Nebu.

„Izlivanje na Pedesetnicu bila je nebeska objava da je Otkupiteljeva inauguracija izvršena. Prema svom obećanju, poslao je Svetog Duha sa Neba Svojim sljedbenicima u znak da je On, kao

Sveštenik i Car, primio svu vlast na Nebu i na Zemlji i da je Pomazanik svog naroda“ (EGW, AA, p39, 1911).

„Nakon Hristovog vaznesenja na Nebo, Njegovo ustoličenje u Njegovom posredničkom Carstvu bilo je obilježeno izlivanjem Svetoga Duha. Na dan Pedesetnice Duh je dat. ...Hrist je bio uzdizan i proslavljen silom Svetog Duha koji je počivao na ljudima“ (EGW, COL 118.3).

„Hristovo carstvo nije uspostavljeno odlukama sudova, savjeta, zakonodavnih skupština ni pokroviteljstvom velikih ljudi ovoga svijeta, već usađivanjem Hristove prirode u ljudsku prirodu djelovanjem Svetoga Duha“ (EGW, DA, p509).

„...Ulazak u Njegovo carstvo ne zavisi od bogatstva ili superiornog nasleđa. Ali oni koji su rođeni od Duha jesu podanici Njegovog Carstva. ...Njegovo Carstvo nije od ovoga svijeta. Njegovi podanici su oni koji učestvuju u Božanskoj prirodi, koji se sklanjaju od pokvarenosti požude koja je u svijetu. I ova blagodat im je data od Boga“ (EGW, YRP, 40.2 - 40.4).

„Da li je carstvo Božje ustoličeno u tvom srcu kroz Hristovo prebivanje tamo“ (EGW. 2MR 33.1).

„Svakoj duši rođenoj u Hristovom carstvu data je svečana obaveza“ (EGW, OFC 127.2).

„...Od trenutka kada smo nanovo rođeni u carstvu nebeskom, mi smo u Božjoj službi“ (EGW, SpM 240.5).

„Svaki pravi učenik rođen je u carstvu Božjem kao misionar. Onaj koji pije živu vodu postaje izvor života. Primalac postaje davalac. Hristova blagodat u duši je poput izvora u pustinji, koji osvežava sve i čini one koji su blizu propasti željnim da piju vodu života“ (EGW, ChS 9.6).

„Oni uključuju sve one koji su nedavno došli do vjere, koji su mala djeca u iskustvu, novorođeni u carstvu Božjem“ (EGW, RH, May 17, 1898, par. 3).

„Hrist je svjetlost svijeta. Sve koji su rođeni u Božjem Carstvu, Hrist usvaja u porodicu vjere“ (EGW, 11MR 334.3).

Nikodim nije razumio šta je novorođenje jer ga prije Hrista nije bilo u iskustvu Izraela

Elen Vajt je vjerovala da jevrejski učitelj Nikodim nije razumio šta je novorođenje. Iz opisa razgovora Isusa i Nikodima koji je objavila Elen Vajt očigledno je da novorođenje nije postojalo u iskustvu Izraela, kao i da je Nikodim o novorođenju trebao znati iz proročanstava. Prema Elen Vajt, ni Jovan Krstitelj nije razumio ovu istinu.

„...Ovo novo rođenje djeluje tajanstveno Nikodimu. ...Isus ga je ukorio, pitajući da li on, vođa i učitelj u Izraelu, tumač proročanstava, može da ne bude upoznat sa ovim stvarima. ...Isus je uputio Nikodima na Davidova i Ezekijelova proročanstva... ...Učeni Nikodim je čitao ova istaknuta proročanstva zamagljenim umom, ali je sada počeo da shvata njihovo pravo značenje i da razumije da čak i pravedan i poštovan čovek poput njega mora iskusiti novo rođenje kroz Isusa Hrista, kao jedini uslov po kom se može spasiti i obezbijediti ulazak u carstvo Božje...” (EGW 2SP, 126.2 - 133.2).

„Slikoviti prikaz novorođenja, koji je Isus koristio, nije bio sasvim nepoznat Nikodimu. Obraćeni iz neznaboštva koji su prihvatili izraelsku vjeru često su upoređivani s tek rođenom djecom” (EGW, DA, p171).

„Isus je jasno govorio da ako se čovjek ponovo ne rodi ne može prepoznati carstvo koje je Hrist došao da uspostavi na Zemlju” (EGW 2SP, 132.1).

„Kao ni Spasiteljevi učenici, ni Jovan Krstitelj nije razumio prirodu Hristovog carstva. Očekivao je da će Isus zauzeti Davidov presto, ali kako je vrijeme prolazilo, a Spasitelj nije zahtijevao nikakvu carsku vlast, Jovan je postao zbunjen i uznemiren. On je objavljivao narodu da se Isaijino proročanstvo mora ispuniti da bi se pripremio put pred Gospodom; planine i brijegovi moraju

se slegnuti, što je krivo ispraviti i neravna mjesta poravniti. Tražio je da visoka mjesta ljudske oholosti i moći budu oborena. Ukazivao je na Mesiju kao na onoga kome je lopata u ruci i koji će temeljito očistiti svoje gumno, koji će skupiti žito u svoje žitnice i koji će spaliti pljevu neugasivim ognjem. Kao i prorok Ilija, u čijem duhu i sili je došao Izraelu, očekivao je da se Gospod otkrije kao Bog koji odgovara vatrom“ (EGW DA 215.2)

„Čak ni Jovan nije u potpunosti shvatio budućnost, besmrtni život kroz Spasitelja“ (EGW DA 220.2).

11. HRIST NAŠ PRVOSVEŠTENIK

(Prvosveštenik onih koji su nanovorođeni,
kojima služi Svoj život)

Elen Vajt je vjerovala da je Hrist Prvosveštenik Svog naroda - onih koji Ga prihvate vjerom, onih koji su nanovorođeni, onih koji Mu se predaju da bi živio u njima, da bi im služio Svoj život, da bi ih sačuvao od grijeha, a koji treba da Ga predstavljaju na ovom svijetu.

Prema Elen Vajt, nakon Hristovog vaznesenja na Nebu se odigrala ceremonija Hristovog ustoličenja i proslavljenja, nakon čega je izlio Duh na vjerne i postao Prvosveštenik Svog naroda.

Iz spisa Elen Vajt se jasno zaključuje da je Hrist je nakon vaznesenja započeo Prvosveštenučku službu u Nebeskom hramu čija je kopija ili tip bilo zemaljsko sveštenstvo i zemaljska Svetinja i Hram, ali ono što je najvažnije - započeo je službu u vjernima, Njegovom živom hramu na Zemlji u kojima živi Duhom.

Prvosveštenik Hrist je ništa drugo nego Utješitelj, Onaj koji je iskušan da bi mogao pomoći onima u kojima živi, a koji će biti iskušavani. Hristova služba Prvosveštenika je direktno povezana sa Novim savezom zasnovanim na Njegovom životu koji dodjeljuje vjernima.

„Hristovo vaznesenje na Nebo bio je znak da će Njegovi sledbenici dobiti obećani blagoslov. Upravo su to morali čekati prije nego što bi pristupili djelu. Kada je Hrist prošao kroz nebesku

kapiju bio je ustoličen usred obožavanja anđela. Čim je ova ceremonija bila završena, Sveti Duh je sišao, bogato se izlivši na Njegove sljedbenike i Hrist je zaista bio proslavljen i to onom slavom koju je imao od cijele vječnosti sa Ocem. Izlivanje Duha na učenike na dan Pedesetnice bila je nebeska objava da je Otkupiteljeva inauguracija dovršena. Prema svom obećanju, poslao je Svetog Duha sa Neba kao znak da je On, kao Sveštenik i Car, primio svu vlast na Nebu i na Zemlji i da je Pomazanik“ (EGW, AA 38.3).

„Hrist je, sa anđelima koji su ga pratili do Neba, primljen u nebeske dvorove. Svi nebeski velikodostojnici pridružili su se ceremoniji krunisanja svog Gospodara. Izlivanje na učenike na dan Pedesetnice bila je nebeska objava da je Njegova inauguracija dovršena“ (EGW, RH, April 30, 1908, par. 6).

„Kada je Hrist prošao kroz nebesku kapiju, bio je ustoličen usred pjesama miliona anđela. Čim je ova ceremonija završena, Sveti Duh je bogato izliven na Njegove sljedbenike u skladu sa Hristovim obećanjem, i oni više nijesu bili siročad. Kako je brzo Hrist ispunio Svoje obećanje i poslao iz nebeskih dvorova garanciju svoje ljubavi. Nakon Njegove inauguracije, Duh je došao i Hrist je zaista proslavljen, i to onom slavom koju je imao od cijele vječnosti sa Ocem. Za vrijeme Hristovog poniženja na ovoj Zemlji, Duh nije bio dat u svoj svojoj sili; i Hrist je izjavio da ako On ne ode, to (Duh) neće doći, ali ako On ode, poslaće to (Duha).

Bio je to prikaz Njega samoga, a nakon što je Hrist proslavljen, to (Duh) se pokazalo“ (EGW, ST, May 17, 1899., par. 3).

„Nakon Svog vaznesenja, naš Spasitelj je trebao započeti svoje djelo kao naš Prvosveštenik. Pavle kaže, „Jer Hrist nije ušao u sveto mjesto načinjeno rukama, koje je kopija onog stvarnog, već u samo Nebo, da se sada pojavi pred Božjim licem za nas.“ (Jevrejima 9:24). Kako je Hristovo djelo službe trebalo da se sastoji od dva različita dijela, od kojih je svaki zauzimao neko vremensko razdoblje i imao posebno mjesto u nebeskoj Svetinji, tako se i tipska služba sastojala od dva odeljenja, dnevne i godišnje službe, kojima je svako odeljenje Svetinje bilo posvećeno“ (EGW, CCh 347.6).

„Posmatrajte apostola koji propovijeda u sinagogi u Korintu, i kroz Mojsijeve i proročke spise ukazuje svojim slušaocima na dolazak obećanog Mesije. Slušajte kako on objašnjava djelo Otkupitelja kao velikog Prvosveštenika čovječanstva - Onoga koji je žrtvovanjem Svog sopstvenog života trebao jednom zauvijek da ostvari otkupljenje za grijeh, a zatim da preuzme svoju službu u nebeskoj Svetinji. Pavlovi slušaoci shvatili su da je Mesija, za čijim su dolaskom čeznuli, već došao; da je Njegova smrt bila antitip svih žrtvenih prinosa a da je Njegova služba u Svetinji na Nebu bila veliko djelo koje je zasjenjujući prošlost, razjasnilo službu jevrejskog sveštenstva“ (EGW, AA 246.2).

„Hristovo posredovanje za čovjeka u nebeskoj Svetinji je od suštinske važnosti za plan spasenja kao što je bila i njegova smrt na krstu. Svojom smrću On je započeo to djelo za koje se nakon Njegovog vaskrsenja vaznio da ga dovrši na Nebu. Mi moramo vjerom ući iza zavjese, „gde je za nas kao prethodnik ušao Isus“. (Jevrejima 6:20). Tamo se reflektuje svjetlost sa krsta Golgote. Tamo možemo steći jasniji uvid u tajnu otkupljenja“ (EGW, 7ABC, 478.2).

„Hristova smrt i vaskrsenje ispunili su Njegov savez. Prije ovog vremena, to je bilo otkriveno kroz tipove i sjenke, koje su ukazivale na veliku žrtvu Otkupitelja svijeta, žrtvu obećanu za grijeh sveta. Drevni vjernici su bili spašavani od istog Spasitelja kao i danas, ali to je bio prikriveni Bog. Vidjeli su Božju milost u tipovima. Obećanje dato Adamu i Evi u Edenu bilo je jevanđelje paloj rasi. Obećanje je bilo da će ženino Sjeme smrskati zmijinu glavu, a da će Mu ona raniti petu. Hristova žrtva je slavno ispunjenje čitavog jevrejskog sistema. Sunce Pravednosti se rodilo. Hrist, naša Pravednost, sjaji na nas. ...Kad je kao bezgrešna žrtva Hrist spustio glavu i umro, kada je nevidljivom rukom Sve-mogućeg zavjesa hrama razderana na dva dijela, novi i živi put je bio otvoren. Sada se svi mogu približiti Bogu zahvaljujući Hristovim zaslugama. Zato što je veo uklonjen, ljudi mogu pristupiti lično Bogu. Ne moraju da zavise od sveštenika ili obredne žrtve. Svima je data sloboda da direktno dolaze Bogu kroz ličnog Spasitelja“ (EGW, 1MR 111.3-4).

„Hrist je služitelj istinske svetinje, Prvosveštenik svih koji vjeruju u Njega kao ličnog Spasitelja i njegovu službu niko drugi ne može preuzeti. On je Prvosveštenik crkve i ima djelo koji niko drugi ne može obaviti. Svojom blagodaću On je u stanju da svakog čovjeka sačuva od prestupa. Njegovi predstavnici, oni koji ga primaju, nanovo su rođeni i stoga spremni da ga predstavljaju“ (EGW, 14LtMs, Ms 142, 1899, par. 3).

„Čišćenjem Hrama Isus je objavio narodu svoju mesijansku službu i početak svoga rada. Taj Hram, podignut za prebivanje božanskog Prisustva, bio je uobličen kao očita pouka za Izrael i cio svijet. Od vječnih vremena Božja namjera bila je da svako stvorenje, od sjajnog i svetog serafima do čovjeka, treba da postane hram u kome će prebivati Stvoritelj. Djelovanjem grijeha, ljudski rod je prestao da bude Božji hram. Potamnjeno i zlom obeščašćeno ljudsko srce nije više otkrivalo Božansku slavu. Međutim, utjelovljenjem Sina Božjeg, ispunjen je cilj Neba. Bog prebiva u ljudskom srcu i posredstvom spasonosne blagodati čovjekovo srce ponovo postaje Njegov hram. Bog je odredio da Jerusalimski hram bude stalno svjedočanstvo o uzvišenoj sudbini svakoga čovjeka. Međutim, Jevreji nisu razumijevali značenje građevine koju su gledali s toliko ponosa. Nisu htjeli predati sebe i postati sveti hram Božjega Duha“ (EGW, DA p126).

„U Hristu je trebalo da se ostvari namjera koju je predstavljala Svetinja - to slavno zdanje, sa zidovima od blistavog zlata

na kojima su se u duginim bojama odražavale zavjese izvezene heruvimima, sa mirisima kada koji je stalno gorio i koji je sve prožimao, sveštenicima odjevenim u čistu bjelinu, i slavom Najsvetijega u dubokoj tajanstvenosti Svetinje nad svetinjama, iznad prestola milosti, između likova pognutih anđela koji služe. Bog je želio da njegov narod iz svega toga čita o Njegovoj namjeri prema ljudskoj duši. Bila je to ista namjera koju je mnogo kasnije, nadahnut Svetim Duhom, izrazio apostol Pavle: „Zar ne znate da ste vi Božji hram i da Božji Duh prebiva u vama? Ako neko uništi Božji hram, Bog će uništiti njega. Jer Božji hram je svet, a taj hram ste vi“ (1. Korinćanima 3,16.17) (EGW, Ed 36.2-3).

*„Služba sveštenika tokom cijele godine u prvom dijelu Svetinje, "iza zavjese" koja je predstavljala vrata i odvajala sveto mjesto od spoljašnjeg dvorišta, predstavlja djelo službe u koju je Hrist ušao prilikom svog vaznesenja. To je bilo djelo sveštenika u svakodnevnoj službi da pred Boga prinose krv žrtve za grijeh i tamjan koji se uzdizao sa molitvama Izraela. Tako je i Hrist pri-
nio svoju krv pred Ocem u ime grešnika, i pred Njega predstavlja, uz dragocjeni miris Njegove sopstvene pravednosti, molitve pokajanih vjernika. To je bila služba u prvom dijelu Svetinje na Nebu“ (EGW, CIHS 145.2).*

„Djelo Hrista kao čovjekovog posrednika predstavljeno je u tom prelijepom Zaharijinom proročanstvu o Njemu „čije je ime

Izdanak.“ Kaže prorok: „On će sagraditi Gospodnji hram i krasice ga slava. Sjedeće i vladace na svom prestolu i biće sveštenik na svom (Očevom) prestolu, i savjet mira biće između obojice.“ (Zaharija 6:12,13) „Sagradiće Gospodnji hram.“ Svojom žrtvom i posredovanjem Hrist je i temelj i graditelj crkve Božje. Apostol Pavle ukazuje na Njega kao na "ugaoni kamen temeljac; u kome je cijela građevina skladno povezana i izrasta u sveti Gospodnji hram: u Hristu se i vi, "kaže," ugrađujete u građevinu u kojoj Bog prebiva Duhom.“ Efescima (2:20-22) „Krasice Ga slava.“ Hristu pripada slava za otkupljenje palog roda. Kroz vječnost pjesma otkupljenih biće: „Onome koji nas voli i koji nas je svojom krvlju oprao od naših greha... Njemu neka je slava i moć u vijekove vjekova.“ (Otkrivenje 1: 5,6). On će „sjedjeti i vladace na svom prestolu; i biće sveštenik na svom prestolu.“ Ali On nije sada "na prestolu svoje slave"; jer Carstvo slave još nije započelo. Tek kada Njegovo djelo posrednika bude okončano, Bog će mu „dati presto Davida, Njegovog oca, i Njegovom carstvu neće biti kraja.“ (Luka 1:32,33). Kao sveštenik, Hrist je sjeo sa svojim Ocem na Njegov presto. (Otkrivenje 3:21) Na prestolu sa Ocem, vječnim, samopostojećim, je Onaj koji je „bolesti naše nosio i patnje naše uzeo na sebe“, „koji je poput nas bio iskušavan u svemu, ali nije zgriješio“, da bi mogao priteći u pomoć "onima koji su u kušnjama.“ „Ako ako neko i počini grijeh, kod Oca i-mamo zastupnika.“ (Isaija 53:4; Jevrejima 4:15; 2:18; 1. Jovanova 2:1) On posreduje svojim probodenim i slomljenim tijelom,

besprekornim životom. Ranjene ruke, probodena slabina, izmučena stopala, zalažu se za palog čovjeka čije je otkupljenje kupljeno po tako beskonačnoj cijeni“ (EGW, CIHS 138.1 - 138.4).

„Svetinja načinjena ljudskim rukama trebala je da bude “kopija istinite”, “slika onoga što je na Nebu” (Jevrejima 9:24,23) - minijaturni prikaz nebeskog Hrama u kojem Hrist, naš veliki prvosveštenik, poslije prinošenja sopstvenog života na žrtvu, treba da zastupa grešnike. Bog je Mojsiju na gori predstavio prikaz nebeske Svetinje i naredio mu da sve napravi po obrascu koji je vidio. Mojsije je sva ova uputstva pažljivo zapisao i prenio ih starješinama naroda“ (EGW, PP 343.2) (CIHS 34.2).

„Ovdje je otkrivena Svetinja Novog saveza. Svetinju prvog saveza postavio je čovek, izgradio ju je Mojsije; ovu postavlja Gospod, ne čovjek. U onoj Svetinji zemaljski sveštenici su obavljali svoju službu; u ovoj, Hrist, naš veliki Prvosveštenik, služi sa desne strane Bogu. Jedna Svetinja bila je na Zemlji, druga je na Nebu“ (EGW GC 413.2).

„Pravi „šator“ na Nebu je u Svetinji Novog saveza“ (EGW, GC 417.1).

„Žrtvena služba koja je ukazivala na Hrista je završena; ali oči čovječanstva sada su gledale istinsku žrtvu za grijeha svijeta. Zemaljsko sveštenstvo je prestalo; ali gledamo Isusa, službenika Novog saveza, i „na krv škropljenja koja govori bolje od Abelove

krvi.“ „Put u sveto mjesto se još nije bio otvorio dok je stajao prvi šator: ... Ali kad je došao Hrist kao Prvosveštenik koji je omogućio blagoslove koji su došli, ušao je u veći i savršeniji šator koji nije načinjen rukama, ...sa svojom krvlju, i tako nam pribavio trajno izbavljenje“ (Jevrejima 12:24; 9:8-12) (EGW, CIHS 66.1).

„Žrtve i prinosi Mojsijevog zakona su upućivali na bolju, uzvišeniju nebesku službu. Zemaljska Svetinja je bila “slika za sadašnje vrijeme”, u kojem su prinošeni i darovi i žrtve; njene dvije svete prostorije bile su „slika nebeskih stvari;“ jer je Hrist, naš prvosveštenik, danas „sluga na svetom mjestu i u pravom hramu koji je podigao Gospod, a ne čovjek“ (Jevrejima 9: 9,23; 8:2) (EGW, Hvn 20.1).

„Kad je kao bezgrešna žrtva Hrist spustio glavu i umro, kada je nevidljivom rukom Svemogućeg zavjesa hrama razderana na dva dijela, novi i živi put je bio otvoren. Sada se svi mogu približiti Bogu zahvaljujući Hristovim zaslugama. Zato što je veo uklonjen, ljudi mogu pristupiti lično Bogu. Ne moraju da zavise od sveštenika ili obredne žrtve. Svima je data sloboda da direktno dolaze Bogu kroz ličnog Spasitelja“ (EGW, 1MR 111.4).

12. RAZLIKE IZMEĐU STAROG I NOVOG SAVEZA

(Nije isto prije i poslije Hrista)

Elen Vajt je pravila razliku između Starog i Novog saveza (ili zavjeta), prvog koji je uspostavljen sa Jevrejima na Sinaju, i drugog koji je uspostavljen sa onima koji prime Hrista (duhovni Jevreji), koji je nazivala „bolji Savez“.

Ona je bila jasna i da dva Saveza ne mogu postojati istovremeno, i da je samo jedan na snazi - Novi savez, koji se još naziva Vječni savez i Savez blagodatni, a da je Stari savez bio privremen.

„Kao što Biblija opisuje dva zakona, jedan vječni i nepromjenjiv, a drugi privremen i prolazan, tako postoje i dva saveza“ (EGW, PP 370.2).

Elen Vajt je vjerovala da je spasenje bilo podjednako dostupno ljudima svih generacijama, blagodaću kroz vjeru, ali da je u Starom savezu spasenje bilo na nivou obećanja, a u Novom savezu je obećanje ispunjeno kroz dodjeljivanje Hristovog života vjernima. Novi ili Vječni savez je u Starom savezu postojao u obećanju.

„Savez blagodatni je prvo sklopljen s čovjekom u Edenu kada je nakon pada u grijeh primio Božansko obećanje da će ženino sjeme satirati zmijinu glavu. Ovaj Savez je svim ljudima nudio

oproštenje i pomoć blagodatni Božje da u budućnosti budu poslušni vjerom u Hrista. On im je takođe obećavao vječni život uz uslov vjernosti Božjem zakonu. Tako su patrijarsi primili nadu u spasenje“ (EGW, PP 370.2).

„Premda je ovaj Savez sklopljen sa Adamom i obnovljen s Abrahamom, on nije mogao biti potvrđenim sve do Hristove smrti. On je postojao na temelju Božjeg obećanja od prvog nagovještaja otkupljenja, a prihvatan je vjerom. Ipak, kad ga je Hrist potvrdio, nazvan je novim Savezom“ (EGW, PP 370.4).

„Carstvo blagodatni osnovano je odmah posle čovjekovog pada u grijeh... Ipak, ono je stvarno uspostavljeno tek prilikom Hristove smrti. Čak i posle početka svoje zemaljske misije, Spasitelj... je mogao odustati od svoje žrtve na Golgoti... ...Ali, kada je Spasitelj dao svoj život, i pošto je posljednjim dahom uzviknuo: „Svršeno je“, tada je ispunjenje plana spasenja bilo osigurano. Obećanje o spasenju, upućeno grešnom paru u Edenu, bilo je potvrđeno. Carstvo blagodatni, koje je prije toga postojalo u Božjem obećanju, sada je bilo uspostavljeno“ (EGW, GC, p297, 1911).

„Taj isti Savez obnovljen je Abrahamu u obećanju: „Preko tvog potomstva blagosloviće se svi narodi na Zemlji.“ (1. Mojsijeva 22:18). Ovo obećanje ukazivalo je na Hrista. Avram je to razumio i vjerovao u Hrista za oprostjenje grijeha. Upravo mu je ta vjera uračunata u pravednost“ (EGW, AG 133.3).

Novi savez je zasnovan na Hristovom životu - oni koji prime Hrista ulaze u Novi savez postajući Božja djeca

Prema Elen Vajt, Novi savez je zasnovan na Hristovoj krvi, odnosno životu, i svi oni koji, primajući Hristov život, uđu u Novi savez, postaju Božja djeca.

„Učestvujući sa svojim učenicima u obredu hljeba i vina, Hrist im se zavjetovao kao njihov Otkupitelj. Posvetio im je Novi savez, po kojem svi koji ga primaju postaju Božja djeca i sunaslednici sa Hristom. Kroz ovaj savez dobili su svaki blagoslov koje je Nebo moglo pružiti za ovaj život i život koji dolazi. Ovo zavjetno djelo trebalo je potvrditi Hristovom krvlju. A uloga ovog svetog obreda je bila da se učenicima prikaže beskonačna žrtva za svakog od njih pojedinačno, kao djela velike cjeline pa-log čovječanstva” (EGW, FLB 301.2).

„Žrtva pomirenja je potpuna i dovoljna. To je Novi savez, za-pečaćen njegovom krvlju, koja je prolivena za mnoge za oproštenje grijeha. Ovo je Hrist izjavio na poslednjoj večeri. U ovoj čaši, za one koji je piju verom, postižu se mir i čišćenje duše. To je balsam iz Gileada, koji je Bog obezbedio da obnovi zdravlje i čvrstinu duši pogođenoj grehom“ (EGW, Letter 108, 1899) (5BC 1102.6).

„Hristovo pomirenje zauvijek je zapečatilo vječni Savez blagodati. To je bilo ispunjenje svih uslova po kojima je Bog omogućio slobodnu komunikaciju blagodati prema ljudskoj porodici. Svaka barijera je tada bila razbijena, što je omogućilo najslobodnije ispunjenje blagodati, milosti, mira i ljubavi prema najvećem krivcu iz Adamove rase“ (EGW, MS 92, 1899) (7BC 933.6).

„Hristova smrt i vaskrsenje ispunili su Njegov savez. Prije ovog vremena, to je bilo otkriveno kroz tipove i sjenke, koje su ukazivale na veliku žrtvu Otkupitelja svijeta, žrtvu obećanu za grijeh sveta“ (EGW, 1MR 111.3).

„Žrtvena služba koja je ukazivala na Hrista je završena; ali oči čovječanstva sada su gledale istinsku žrtvu za grijeh svijeta. Zemaljsko sveštenstvo je prestalo; ali gledamo Isusa, službenika Novog saveza, i „na krv škropljenja koja govori bolje od Ablove krvi.“ „Put u sveto mjesto se još nije bio otvorio dok je stajao prvi šator: ... Ali kad je došao Hrist kao Prvosveštenik koji je omogućio blagoslove koji su došli, ušao je u veći i savršeniji šator koji nije načinjen rukama, ...sa svojom krvlju, i tako nam pribavio trajno izbavljenje“ (Jevrejima 12:24; 9:8-12) (EGW, CIHS 66.1).

U Novom savezu, Bog obezbjeđuje čovjeku da može biti poslušan Zakonu kroz Hrista

Elen Vajt je vjerovala da je u Starom savezu čovjek trebao biti

poslušan Zakonu, a u Novom savezu Bog obezbjeđuje čovjeku poslušnost Zakonu tako što stavlja Zakon u čovjekovo srce, a to je ništa drugo nego ispunjenje obećanja - primanje Svetog Duha, odnosno Hristovog Božansko-ljudskog života kroz novo-rođenje.

„Uslovi Starog saveza su bili, poslušaj i živi: „Onaj ko ih izvršava, u njima će naći život” (Ezekijel 20,11; 3. Mojsijeva 18,5); ali, „neka je proklet onaj koji ne izvršava riječi ovoga Zakona i ne postupa po njima.” (5. Mojsijeva 27,26) Novi savez je bio utemeljen na „boljim obećanjima“ - na obećanju o oproštenju grijeha i blagodati Božjoj koja obnavlja srce i dovodi ga u sklad sa načelima Božjeg zakona. „A ovo je savez koji ću sklopiti s Izraelovim domom poslije tih dana, govori Gospod. Svoj Zakon staviti u njih i upisaću ga u njihova srca... Oprostiti ću im njihov prestup i više se neću sjećati njihovog grijeha.” (Jeremija 31,33.34) Isti Zakon koji je bio napisan na kamenim pločama Sveti Duh je napisao na pločama srca. Umjesto da pokušavamo postići svoju vlastitu pravednost, mi prihvatamo Hristovu pravednost. Njegova krv čisti naše grijeha. Njegova se poslušnost pripisuje nama. Tada će srce obnovljeno Svetim Duhom donijeti plodove Duha. Mi ćemo Hristovom blagodaću živjeti životom poslušnosti Božjem zakonu koji je napisan na našim srcima. Imajući Hristov Duh, hodićemo kao što je On hodio“ (EGW, PP 372.1-2).

„Kad je Hrist, naš Otkupitelj, došao u naš svijet, Njegova misija je bila da učini ljude učesnicima u svojoj Božanskoj prirodi,

dovodeći sve ljude koji bi primili i vjerovali i sprovodili u djelo Hristovu poslušnost. Oni bi postali jedno sa Hristom i tako bi bili u savršenoj, potpunoj harmoniji sa principima nebeskog zakona. ...Novo-savezno obećanje glasi: „Svoje zakone staviću u njihova srca i upisaću ih u njihov um“ (Jevrejima 10,16) (EGW, 10MR 9.3).

„Božji narod se opravdava pod vladavinom „boljeg saveza“, kroz Hristovu pravednost. Savez je sporazum kojim dvije strane obavežu sebe i jedna drugu u ispunjavanju određenih uslova. Tako ljudski predstavnik ulazi u sporazum sa Bogom da se pridržava uslova određenih u Njegovoj Riječi. Njegovo ponašanje pokazuje da li on poštuje ove uslove ili ne. Držeći se Boga, čovjek postiže sve u Savezu. Božji atributi su dodijeljeni čovjeku, omogućavajući mu da iskazuje milost i saosjećanje. Božji savez nas uvjerava u njegov nepromjenjivi karakter. Zašto su onda oni koji tvrde da veruju u Boga nestabilni, neiskreni, nepouzdana? Zašto ne služe od srca, kao što su se obavezali da ugone Bogu i proslave ga? Nije nam dovoljno da imamo uopštenu predstavu o Božjim zapovjestima. Moramo sami za sebe znati koji su Njegovi zahtjevi i naše obaveze. Uslovi Božjeg saveza su: „Voli Gospoda svog Boga svim svojim srcem i svom svojom dušom i svom svojom snagom i svim svojim umom, i svog bližnjeg kao samog sebe“ (Luka 10:27). Ovo su uslovi za život. Čini to, rekao je Hrist, i živjećeš“ (Luka 10:28) (EGW, 1MR 110.2-111.2).

Vjerni u Novom savezu imaju veću svjetlost i privilegije

Elen Vajt je vjerovala da Božji narod u Novom savezu ima veću svjetlost i privilegije nego u Starom savezu, i to upravo zbog izlivanja Svetog Duha nakon Hristovog proslavljenja na Nebu, na Pedesetnici, kada je Hrist kroz Svetog Duha dodao svoje posredovanje, a to znači ustupio je vjernima svoj Božansko-ljudski život koji je pobijedio grijeh i Sotonu i došao svom narodu kao Utješitelj.¹⁴

„Pod Novim savezom, uslovi pod kojim se može steći vječni život isti su kao i pod Starim - savršena poslušnost. Pod Starim savezom bilo je mnogo prestupa od drskih, buntovničkih karaktera, za koje nije bilo pomirenja određenog po zakonu. U Novom i boljem savezu Hrist je ispunio zakon za prestupnike zakona, ako ga prime vjerom kao ličnog Spasitelja. „ A onima koji su ga primili dao je pravo da postanu djeca Božja.“ Milost i oprostjenje su nagrada za sve koji dolaze Hristu vjerujući u Njegove zasluge koje odnose njihove grijeha. U boljem Savezu očišćeni smo od grijeha Hristovom krvlju“ (EGW, 7BC, 931.10).

„Drevni vjernici su bili spašavani od istog Spasitelja kao i danas, ali to je bio prikriveni Bog. Vidjeli su Božju milost u prili-

¹⁴ Za više informacija o Hristu u nama, Utješitelju, daru Svetog Duha i novorođenju pogledati poglavlja od 5 do 11.

kama (tipovima). Obećanje dato Adamu i Evi u Edenu bilo je jevanđelje paloj rasi. Obećanje je bilo da će ženino Sjeme smrskati zmijinu glavu, a da će Mu ona raniti petu. Hristova žrtva je slavno ispunjenje čitavog jevrejskog sistema. Sunce Pravednosti se rodilo. Hrist, naša Pravednost, sjaji na nas“ (EGW, 1MR 111.3).

„Ako je Božji narod koji je živio u staro-saveznom vremenu svijetlio u svijetu idolopoklonika, Njegov narod koji živi u današnje vrijeme, imajući mnogo više privilegija i mnogo veću svjetlost, trebalo bi da svijetli još blistavije, šireći svjetlo svuda“ (EGW, RH, 7. jul 1903. par. 1).

„Ljudi ovog vremena su favorizovani sa većom svjetlošću i blagoslovima nego što su bili Jevreji; i stoga imaju veću obavezu počastvovanja Boga i da unaprijede djelo“ (EGW, ST, January 10, 1884 par. 19).

„Hristovo pomirenje zauvijek je zapečatilo vječni Savez blagodati. To je bilo ispunjenje svih uslova po kojima je Bog omogućio slobodnu komunikaciju blagodati prema ljudskoj porodici. Svaka barijera je tada bila razbijena, što je omogućilo najslobodnije ispunjenje blagodati, milosti, mira i ljubavi prema najvećem krivcu iz Adamove rase“ (EGW, MS 92, 1899) (7BC 933.6).

*„Tokom doba patrijaraha uticaj Svetog Duha često se otkri-
vao na upadljiv način, ali nikada u svojoj punini“ (EGW, AA
37.3).*

*„U prošlosti sveti ljudi od davnina govorili su pokrenuti Sve-
tim Duhom. U drevna vremena proroci su istraživali šta je Duh
Božji koji je u njima bio značio. Duh tada nije bio dat u punini,
jer Isus još nije bio proslavljen“ (EGW, RH, February 7, 1957 par.
2).*

*„Prije nego što je prinio Sebe kao žrtveno jagnje, uputio je
svoje učenike na najvažniji i najkompletniji dar koji je trebao
dati svojim sljedbenicima - dara koji će im donijeti bezgranične
resurse Njegove blagodati. "I ja ću zamoliti Oca i on će vam dati
drugog utješitelja da bude s vama uvijek, Duha istine, koga svi-
jet ne može primiti, jer ga ne vidi i ne poznaje. A vi ga poznajete,
jer stoji i biće u vama. "Jovan 14:16, 17. Spasitelj je ukazivao na
vrijeme kada će Sveti Duh doći da učini veliko djelo kao Njegov
predstavnik. Zlu koje se nagomilavalo vijekovima trebalo je o-
duprijeti se Božanskom snagom Svetoga Duha“ (EGW, AA, p47-
48, 1911).¹⁵*

¹⁵ Za više informacija o tome šta je Hrist donio čovječanstvu pogledati poglavlja od 5 do 11.

Bog se u punini otkrio kroz Hrista

Prema Elen Vajt, Bog se postepeno otkrivao ljudima, a konačno i u punini kroz Isusa Hrista.

„Kad je kao bezgrešna žrtva Hrist spustio glavu i umro, kada je nevidljivom rukom Svemogućeg zavjesa hrama razderana na dva dijela, novi i živi put je bio otvoren. Sada se svi mogu približiti Bogu zahvaljujući Hristovim zaslugama. Zato što je veo uklonjen, ljudi mogu pristupiti lično Bogu. Ne moraju da zavise od sveštenika ili obredne žrtve. Svima je data sloboda da direktno dolaze Bogu kroz ličnog Spasitelja“ (EGW, 1MR 111.4).

„Drevni vjernici su bili spašavani od istog Spasitelja kao i danas, ali to je bio prikriveni Bog. Vidjeli su Božju milost u prilikama (tipovima). ...Hristova žrtva je slavno ispunjenje čitavog jevrejskog sistema. Sunce Pravednosti se rodilo. Hrist, naša Pravednost, sjaji na nas“ (EGW, 1MR 111.3).

„Božje djelo je isto u svim vremenima, iako postoje različiti stepeni razvoja i različito ispoljavanje Njegove sile, da bi udovoljio potrebama ljudi u različitim vremenima. Počevši sa prvim obećanjem jevanđelja, pa zatim od doba patrijaraha do jevrejskog razdoblja, čak i do današnjih dana, u planu otkupljenja se postepeno otkriva Božja namjera. Spasitelj, slikovito prikazan obredima i propisima jevrejskog zakona, isti je onaj koji se otkrio

u jevanđeljima. Oblaci koji su obavijali njegov Božanski lik su nestali, i Isus se, Otkupitelj svijeta, otkrio“ (EGW, PP 373.2).

„Hrist koji je tipski predstavljen u prethodnoj dispencaciji je Hrist koji je otkriven u dispencaciji jevanđelja“ (EGW, RH, March 2, 1886 par. 3).

„Hrist je suština, ili tijelo, koje baca sjenku nazad u prethodnoj dispencaciji. Kada je Hrist umro, sjenka je prestala“ (EGW, BEcho, July 15, 1893 par. 8).

Subota

Postoji nešto što je Elen Vajt smatrala jednakim u Starom i Novom savezu, a to je svetkovanje Subote.

„Mnogi nastoje da izbjegnu zahtjeve četvrte zapovjesti tvrdeći da je Božji zakon dat isključivo Jevrejima, da je sedmi dan u sedmici za Jevreje, a da je prvi dan hrišćanska subota. Ne postoji takva suprotnost koja se često iznosi da postoji između Starog i Novog saveza, Božjeg zakona i Hristovog jevanđelja, zahtjeva traženih od Jevreja i onih u hrišćanskoj eri. Svaka duša spašena u prošlom periodu spašavala se kroz Hrista isto kao što se mi spašavamo kroz Njega danas. Patrijarsi i proroci su bili hrišćani. Obećanje jevanđelja dato je prvom bračnom paru u Edenu, kada

su se svojim prestupom odvojili od Boga. Jevanđelje je propovjedano Avramu. Jevreji su 'pili od duhovne Stijene' koja je je Hrist" (EGW, ST, September 14, 1882, par. 7).

13. GDJE JE ZAKON AKO JE HRIST U NAMA

(Ispunjenje Zakona moguće isključivo kroz Hrista u nama)

Elen Vajt je vjerovala je da se čovjek ne spašava poslušnošću Zakonu, već da je poslušnost Zakonu plod spasenja - plod sjedinjenosti sa Hristom koji nam daje svoj život prebivanjem u nama Duhom.

„Oduprijeti se Sotoninim zavođenjima nije lak zadatak. On zahtijeva čvrsto stajanje Božanske prirode od početka do kraja, ili se, u suprotnom, ne može oduprijeti. Hrist je, u svojoj pobjedi svojom smrću na krstu Golgote, jasno otvorio put za čovjeka, i tako mu omogućio da može da drži Zakon Božji kroz Put, Istinu i Život. Ne postoji drugi put“ (EGW, 1SM 342.3).

„Zakon traži pravdu - pravedan život, savršen karakter, a ovo čovjek ne može ispuniti. On ne može odgovoriti zahtjevima Božjeg svetog zakona. Ali Hrist, došavši na Zemlju kao čovjek, živio je svetim životom i razvio savršen karakter. On ovo kao besplatan dar nudi svima koji Ga žele prihvatiti. Njegov život je zamjena za ljudski život. Ljudi tako Božjim trpljenjem dobijaju oproštenje prošlih grijeha. Više od toga, Hrist ispunjava ljude Božjim osobinama. On izgrađuje ljudski karakter prema uzoru na Božanski karakter, usklađujući duhovnu snagu i ljepotu“ (EGW, DA, p762).

„Tjelesni um je u neprijateljstvu sa Bogom. Iz srca izlaze zle misli, ubistva, preljube, kurvarstva, krađe, lažna svjedočanstva, huljenja. Rimljanima 8,7; Matej 15,9. Izvor srca mora biti očišćen prije nego što potok postane čist. Onaj ko pokušava da dostigne Nebo svojim djelima držeći Zakon, pokušava nemoguće. Hrišćaninov život nije modifikacija starog, već transformacija prirode, smrt sebi i grijehu i novi život u cjelosti. Ova promjena se može dogoditi jedino pomoću Svetog Duha“ (EGW, HLv 107.4).

„Ima onih koji tvrde da služe Bogu iako žele da sami, u svojoj sili, drže Božji zakon, izgrade pravedan karakter i obezbijede spasenje. Njihova srca nijesu pokrenuta dubokim razumijevanjem Hristove ljubavi, već obaveze hrišćanskog života ispunjavaju kao uslove koje im je Bog postavio da bi mogli da zadbiju Nebo. Takva religija bez ikakve je vrijednosti. Kad Hrist bude boravio u srcu, duša će biti tako ispunjena Njegovom ljubavlju, tako radosna u zajednici sa Njim da će prionuti uz Njega; i gledajući Njega, zaboraviće sebe. Ljubav prema Hristu biće izvor djelovanja“ (EGW, SC, 44.2).

„Onaj koji pokušava da postane svet svojim djelima, držanjem Zakona, pokušava nemoguće. Sve što bi čovjek mogao da učini bez Hrista ukaljano je sebičnošću i grijehom. Samo nas Hristova milost putem vjere može učiniti svetim. ...Ako su naša srca obnovljena po Božjem obličju, ako je Božanska ljubav usađena u našu dušu, neće li se onda i Božji zakon ostvarivati u našem

životu? ...Umjesto da nas oslobodi poslušnosti, upravo nas vjera, i samo vjera, čini učesnicima u Hristovoj milosti, što nas osposobljava da budemo poslušni“ (EGW, SC, 59.4, 60.2).

„Ako budemo u Hristu, ako ljubav Božja bude u nama, naša osjećanja, naše misli, naše namjere, naši postupci, biće u skladu sa Božjom voljom koja je izražena u propisima Njegovog svetog Zakona“ (EGW, SC, 61.1).

„Zato što smo grešni, nesveti, mi ne možemo biti savršeno poslušni svetom Zakonu. Mi nemamo neku svoju pravdu kojom bismo mogli zadovoljiti zahtjeve Božjeg zakona. Međutim Hrist nam je omogućio rješenje problema. On je živio na Zemlji suočen sa istim nevoljama i iskušenjima sa kojim se i mi suočavamo. Živio je zaista bezgrešnim životom. Umro je za nas i sada se nudi da uzme naše grijeha a nama da svoju pravednost. Ako se budete Njemu predali i prihvatili Ga kao svog Spasitelja, bićete, bez obzira na svu grešnost svog predašnjeg života, Njega radi proglašeni pravednim. Hristov karakter staće na mjesto vašeg karaktera i vi ćete biti prihvaćeni pred Bogom kao da nikad niste ni grijeshili“ (EGW, SC 62.2).

Poslušnost Zakonu samo kroz Hrista

Elen Vajt je vjerovala da vjerni trebaju biti vođeni Hristom (Hristovim Duhom), a vođeni Hristom podrazumijeva da su u

saglasnosti sa Zakonom ili preciznije - kroz Hrista mogu držati Zakon, odnosno bez Hrista ne mogu držati Zakon

„Upitana sam u vezi Zakona u Galatima. Koji Zakon je staratelj da nas dovede do Hrista? Ja odgovaram: Oba, ceremonijalni i moralni zakon deset zapovjesti“ (EGW, 1SM 233.1).

„Zakon je naš staratelj da nas dovede do Hrista, da bi mogli biti opravdani vjerom (Galatima 3:24). U ovom stihu, Sveti Duh kroz apostola govori posebno o moralnom zakonu. Zakon nam otkriva grijeh, i čini da osjećamo potrebu za Hristom i da Mu dođemo za oprostjenje i mir kroz pokajanje pred Bogom i vjeru u Gospoda Isusa Hrista“ (EGW, 1SM, 234.5).

„Nevoljnost da se odbace unaprijed stvorena mišljenja i da se prihvati ova istina, ležala je u osnovi velikog dijela protivljenja koje se pokazalo u Mineapolisu protiv Gospodnje poruke preko braće Vagonera i Džonsa. Podstičući to protivljenje Sotona je uspio da otrgne od našeg naroda, u velikoj mjeri, posebnu silu Svetog Duha koju je Bog želio da im prenese. Neprijatelj ih je spriječio u postizanju one efikasnosti koja je mogla biti njihova u prenošenju istine u svijet, onako kako su je apostoli objavili posle dana Pedesetnice. Svijetlo koje je trebalo da osvjetli cijelu Zemlju svojom slavom je odbijeno, i djelovanjem naše vlastite braće u velikoj mjeri je sklonjeno od svijeta“ (EGW, 1SM, 234.6)

„On je vidio da samo kroz Hrista čovjek može da drži moralni zakon“ (EGW, 1SM, 237.3).

„Hrist je došao na Zemlju, uzimajući ljudskost i stojeći kao čovjekov predstavnik, da bi u sukobu sa Sotonom pokazao da čovjek, kao što ga je Bog stvorio, povezan sa Ocem i Sinom, može da poštuje svaki Božanski zahtjev“ (EGW, ST, June 9, 1898) (7ABC 446.3).

„Gospod je u svojoj velikoj milosti poslao najdragocenije poruke svom narodom kroz starješine Vagonera i Džonsa. Ova poruka je trebala pred svijet vidljivije istaknuti podignutog Spasitelja, žrtvu za grijehе čitavog svijeta. Predstavljala je opravdanje kroz vjeru u Jemca; pozvala je ljude da prime Hristovu pravednost koja se manifestovala u poslušnosti svim Božjim zapovjestima. Njima je bilo potrebno da im oči budu usmjerene ka Njegovoj Božanskoj ličnosti, Njegovim zaslugama i Njegovoj nepromenljivoj ljubavi prema ljudskoj porodici. Cjelokupna sila je data u Njegove ruke kako bi On mogao podijeliti bogate darove ljudima, dajući neprocjenjivi dar svoje vlastite pravednosti bespomoćnom ljudskom činiocu. Bog je naredio da ova poruka bude data svijetu. To je poruka trećeg anđela koja treba da bude objavljena glasnom vikom, i praćena izlivanjem Njegovog Duha u velikoj mjeri“ (EGW, TM 91.2).

10 zapovjesti nijesu nevažeće nakon Hrista

Prema Elen Vajt, moralni Zakon 10 zapovjesti nije nevažeći nakon Hrista.

„Dok je Hristova smrt, kao što smo vidjeli, dovela zakon tipova i sjenki, ili ceremonijalni zakon, do kraja, nije ni u najmanjoj mjeri umanjila dostojanstvo moralnog zakona, niti ga učinila nevažećim“ (EGW, ST, July 15, 1880 par. 13).

Zakon ili zapovjesti?

Elen Vajt ne definiše Zakon uvijek sa 10 zapovjesti, već i kao ljubav prema Bogu i bližnjima.

„Božanski zakon od nas traži da volimo Boga iznad svega i svog bližnjega kao sebe“ (EGW, 1SM 218.1).

„Ispitajmo naša srca u svjetlosti velikog načela Božjeg zakona kako je ga je Hrist definisao: Voli Gospoda, svog Boga, svim svojim srcem i svom svojom dušom i svom svojom snagom i svim svojim umom, i svog bližnjeg kao samog sebe (Luka 10:27)“ (EGW, GV92 432.2).

Hrist mora biti centar života a ne Zakon

Elen Vajt je vjerovala da se samo kroz Hristovo vođstvo možemo osloboditi grijeha što znači da naš fokus isključivo mora biti na Hristu kroz koga ćemo i biti poslušni Zakonu, kako god da ga definišemo.

„Na koljenima tražite od Hrista da obilježi vaše srce kroz Njegovog Svetog Duha, i da ne skrenete sa Njegovog zakona“ (EGW, Ev 243.2).

„Darovi Njegove blagodati kroz Hrista besplatni su svima. Niko neće poginuti osim svojim sopstvenim izborom. Bog je postavio u svojoj Riječi uslove po kojima svaka duša može primiti vječni život - poslušnost Njegovim zapovijestima kroz vjeru u Hrista. Bog je izabrao karakter u skladu sa Njegovim zakonom, i svako ko postigne standard ovog zahtjeva imaće pristup u Carstvo slave. Sam Hrist kaže: Ko vjeruje Sina ima život vječni“ (EGW, OFC 16.4).

„Svojom savršenom poslušnošću, On je omogućio svakom ljudskom biću da može držati Božje zapovijesti. Kada sebe potčinimo Hristu, srce se ujedinjuje sa Njegovim srcem, volja je spojena sa Njegovom voljom, um postaje jedno sa Njegovim umom, misli se dovode u pokornost Njemu; mi živimo Njegov život. To znači biti obučen u odjeću Njegove pravednosti. I onda kada Gospod pogleda na nas On vidi, ne odjeću od smokvinog lišća,

ne golotinju i deformaciju grijeha, već Svoju sopstvenu haljinu pravednosti, što je savršena poslušnost Božjem zakonu“ (EGW, COL 311.4).

„Hrist je ogrnuo svoje Božanstvo ljudskom prirodom i podnio test po pitanju apetita, ambicija i ljubavi prema svijetu, omogućavajući tako čovjeku da drži Božje zapovjesti putem svoje pripisane pravednosti. Kroz vjeru u Hrista, čovjek postaje učesnik u Božanskoj prirodi, i kompletan je u Njemu, dok god hoda u svjetlosti“ (EGW, ST June 18, 1894, par. 4).

„Hrist je obezbijedio svima da prime Njegov Duh; jer On čezne da vidi ljudsku prirodu oslobođenu od ropstva grijeha i, silom koju Bog daje, obnovljenu, povraćenu, uzdignutu do svetog nivoa anđela“ (EGW; ST August 7. 1901. par 2).

„I više od toga, Hrist mijenja srce. On vjerom boravi u vašem srcu. Vjerom i stalnim pokoravanjem svoje volje Hristu treba da održavate ovu vezu sa Njim; i dokle god to budete činili, On će djelovati u vama da želite i činite ono što Mu je ugodno. I tako možete reći: „A što sad živim u tijelu, živim vjerom Sina Božjega, kojemu omiljeh, i predade sebe za mene.“ (Galatima 2,20) Tako je Isus i rekao svojim učenicima: „Jer vi nećete govoriti, nego Duh Oca vašega govoriće iz vas!“ (Matej 10,20) I tada, kada Hrist radi u vama, vi ćete pokazati isti duh i činiti ista dela - dela pravičnosti, poslušnosti“ (EGW, SC 62.3).

Prema Elen Vajt, Hrist treba biti centar našeg života, a ne Zakon, jer poslušnost Zakonu je plod sjedinjenosti sa Spasiteljem.

„Hrist bi nam pomogao da shvatimo da Bog voli upravo one koji su prezreni od strane samopravednika. Potrebno nam je da duboko, ozbiljno i temeljito djelo blagodati bude izvršeno u našim srcima. Moramo da živimo Božji zakon, da otvorimo srce Gospodu Isusu. Moramo nadvladati sklonost kritikovanja i potcjenjivanja drugih. Voljela bih da smo imali krštenje Svetim Duhom i to moramo imati prije nego što možemo otkriti savršenstvo života i karaktera“ (EGW, 13LtMs, Lt139, 1898, stav 7).

„Poruka jevanđelja o Njegovoj blagodati trebala je biti data crkvi na jasan i izrazit način, da svijet više ne bi mogao reći da Adventisti sedmog dana govore zakon, zakon, ali ne uče ili ne vjeruju u Hrista“ (EGW, TM 92.1).

„Da li je tačno, mnogi će reći, da si suviše uzbuđena, da pre-više naglašavaš ovu temu a ne misliš dovoljno o zakonu; sada moraš da misliš više o zakonu; nemoj svo vrijeme da sežeš za ovom Hristovom pravednošću, već izgrađuj zakon.“ Neka zakon brine sam o sebi. Bavili smo se zakonom dok nijesmo postali suvi kao gore Gilboe, bez vlage i kiše. Hajde da vjerujemo u zasluge Isusa Hrista iz Nazareta. Neka nam Bog pomogne da naše oči budu pomazane mašću da možemo progledati“ (EGW, 1888 557.1-2).

14. POBJEDNIČKI ŽIVOT U HRISTU - SMRT SEBI, SMRT GRIJEHU, ISPUNJENJE ZAKONA

(Pobjednici danas)

Elen Vajt je vjerovala u pobjednički hrišćanski život danas, i to isključivo kroz Hrista u nama. Ovo iskustvo pobjede uključuje smrt sebi, odnosno smrt grijehu, i ova smrt je iskustvo koje vjerni doživljavaju kroz Hrista koji živi u njima.

Prema Elen Vajt, kroz Hrista svaki grijeh i svaku sklonost treba nadvladati. Kroz Hrista, kako je Elen Vajt vjerovala, izgrađujemo karakter da bude kao Njegov i ispunjavamo Božji zakon.

„Hrist je u Svojoj ljudskoj prirodi razvio savršeni karakter, i taj karakter nudi da nam ga prenese“ (EGW, COL 311.4).

„Svojom ljudskom prirodom Hrist je dodirnuo čovječanstvo; svojom Božanskom prirodom bio je povezan s Božjim prestolom. Kao Sin čovječiji dao nam je primjer poslušnosti; kao Sin Božji daje nam silu da poslušamo“ (EGW, DA, p24).

„Hristov život je pokazao šta ljudska priroda može učiniti kroz učešće u Božanskoj prirodi. Sve što je Hrist primio od Boga i mi takođe možemo imati. Zato tražite i primite“ (EGW, COL 149.2).

„Postoji samo jedna sila koja može preokrenuti grešnika od grijeha u svetost - sila Hristova. Naš Otkupitelj je jedini koji može

uzeti naše grijeh. Jedino On nam može oprostiti grijeh. Jedino On može ljude učiniti postojanim, i održati ih takvima” (EGW, RH, June 2, 1903, Art. A, par. 3).

„Dok je Hrist bio na Zemlji, kroz Svoja čudesa je pokazao da ima silu u potpunosti spasiti. Iscjeljujući bolesti tijela, On je pokazao da je sposoban uzeti grijeh iz srca“ (EGW, SJ 77.9).

„Dopusti Hristovom Duhu da te kontroliše“ (EGW, CCh 128.1).

„Drži oči uperene u Gospoda Isusa Hrista, i gledajući Njega bićeš promijenjen u Njegovu obličje“ (EGW, 19LtMs, Lt377-1904, par. 12).

„Vi ste jedno sa Hristom. On će vam dati blagodat da budete strpljivi, daće vam blagodat da budete vjerni, daće vam blagodat da pobijedite nemir, zagrijaće vaše srce Svojim slatkim Duhom“ (EGW, 2SM 231-232).

„Naš rast u blagodati, naša radost, naša korisnost, sve zavisi od našeg jedinstva sa Hristom i nivoa vjere koju upražnjavamo u Njemu. Ovdje je izvor naše moći u svijetu“ (EGW, 5T 48.1).

„Jedina odbrana od zla je Hrist koji prebiva u srcu vjerom u Njegovu pravednost. Ako ne budemo životno povezani sa Bo-

gom, nikada se ne možemo oduprijeti bezbožnom uticaju samoljublja, samopovlađivanja i iskušanjima grijeha. Možda ćemo moći ostaviti mnoge loše navike, za neko vrijeme možemo se odvojiti od Sotoninog društva; ali bez vitalne veze sa Bogom, predavanja Njemu iz trena u tren, bićemo nadvladani. Bez ličnog poznavanja Hrista i neprekidnog zajedništva sa njime, prepušteni smo neprijatelju i na kraju ćemo prihvatiti njegovu ponudu“ (EGW DA 324.1).

„Hrist će uzdići i oplemeniti čovjekov um, čisteći ga od svake nečistoće, da bi mogao da cijeni ljubav sa kojom se ništa ne može uporediti“ (EGW, OFC 13.2).

„Nema izgovora za zavist, pronalaženje tuđih grešaka, ljubomoru, grijeh i bezakonje, jer je Hrist sve obezbijedio da onaj koji vjeruje u Njega kao svog ličnog Spasitelja bude spašen od grijeha. Hrist je došao da ukloni naše grijeha i da Svojim sljedbenicima u velikom obilju pruži Svoju blagodat da ne bi grijeshili. Mi ne živimo po tijelu, već po Duhu. Oh, kakvo je čudesno Božje sažaljenje, „Jer Bog je toliko volio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina, da niko ko vjeruje u njega ne pogine, nego da ima vječni život.“ Bog je učinio Hrista velikim grijehom žrtvujući ga da spasi palog čovjeka. Svaki muškarac i svaka žena koja daje sebe Isusu da koriste Njegovu povjerenu sposobnost da bude radnik zajedno sa Bogom, svet je srcu Isusa Hrista. Sa njima je na poseban način identifikovao svoj interes. On kaže svima: „Ne

dirajte pomazanike moje, prorocima mojim ne činite zla“ (EGW, 14 MR, 82.1).

„Rezultat jedenja ploda sa drveta poznanja dobra i zla pokazuje se u iskustvu svakog čovjeka. U njegovoj prirodi postoji sklonost ka zlu, sila kojoj se, bez pomoći, ne može oduprijeti. Da bi se odupro ovoj sili, da bi postigao onaj ideal koji u svojoj najdubljoj unutrašnjosti prihvata kao jedini dostojan, može mu pomoći samo jedna sila. Ta sila je Hrist. Saradnja s tom silom najveća je čovjekova potreba. U svim naporima obrazovanja ova saradnja bi trebala biti najveći cilj“ (EGW, Ed 29.1).

„Napredak hrišćanskog iskustva karakteriše sve veća poniznost, kao rezultat sve većeg znanja. Svi koji su ujedinjeni sa Hristom udaljiće se od svakog bezakonja. Kažem vam, u strahu Božjem, pokazano mi je da će mnogi od vas izgubiti vječni život jer gradite svoje nade u Nebo na lažnom temelju. Bog vas prepušta vama samima, „da bi te naučio poniznosti, da bi te iskušao i tako saznao šta ti je u srcu.“ Zanemarili ste Pismo. Prezirete i odbacujete svjedočanstva jer ukoravaju vaše omiljene grijehе i uznemiravaju vašu taštinu. Kada se Hrist njeguje u srcu, njegov karakter će se otkriti u životu. Poniznost će vladati tamo gde je nekad preovladavao ponos. Pokornost, blagost, krotkost, strpljenje, ublažiće hrapave osobine prirodno izopačene, bezobzirne naravi. Ljubav prema Isusu biće iskazana u ljubavi prema Njegovom narodu. Ona nije burna, nije grčevita, već je smirena, duboka i snažna. Život hrišćanina će biti lišen svakog pokušaja

prevare, slobodan od svake izvještačenosti, lukavstva i neistine. Taj život je ozbiljan, istinit, uzvišen. Hrist govori u svakoj riječi. On se vidi u svakom djelu. Život zrači svjetlošću Spasitelja koji prebiva u vama. U razgovoru sa Bogom i u srećnom razmišljanju o nebeskim stvarima, duša se priprema za Nebo i trudi se da okupi druge duše u Hristovo naručje. Naš Spasitelj je u stanju i voljan je učiniti za nas više nego što možemo tražiti ili čak i pomisliti“ (EGW, 5T 49.2).

„Isus je pokazao svojim učenicima da će samo oni koji bi imali udjela u njegovom Duhu, i biti usredsređeni na njegov milosrdni karakter, biti obdareni duhovnom pronicljivošću i čudesnom snagom. Sva njihova snaga i mudrost moraju poticati od Njega“ (EGW, 3SP 246.1).

„Zašto onda nemamo više Svetoga Duha? Jer ne živimo u Hristu; jer ne jedemo njegovo meso i ne pijemo njegovu krv“ (EGW, RH, April 24, 1900. par. 8)

„Jedino Isus ima silu da nas spase od grijeha, da nas oslobodi od sile zla; sumnjati u Njega koji je položio svoj život za nas znači žalostiti i vrijeđati Oca“ (EGW, RH, February 10, par. 5).

„Nijedna nit sebičnosti ne treba da bude uvučena u obrazac naših života. Pri obraćenju, sebično “ja” umire. Pošto je prihvaćena istina, daruje se novi život nebeskog porijekla. Principi novog života treba da se unesu u svakodnevno iskustvo, i svaki

čovjek mora težiti da razumije svoje mjesto u Gospodnjem djelu. Onaj ko je doživio novorođenje mrtav je za svoj stari grešni, samozadovoljavajući karakter. Njegovi životni ciljevi su promijenjeni. Za njega je rečeno: „Ako ste, dakle, vaskrsnuti s Hristom, tražite ono što je na Nebu, gdje Hrist sjedi zdesna Bogu. Mislite na ono što je na Nebu, a ne na ono što je na Zemlji. Jer ste umrli, i vaš je život sakriven s Hristom u Bogu. Kada se pokaže Hrist, naš život, tada ćete se i vi s njim pokazati u slavi. Usmrтите, dakle, ono što je zemaljsko u vašim udovima: blud, nečistotu, polnu požudu, zlu želju i lakomstvo, koje je idolopoklonstvo. Zbog toga dolazi Božji gnjev na decu nepokornosti... Ali sada odbacite sve ovo: srdžbu, gnev, zloću, pogrđan govor, a prostačke riječi neka ne izlaze iz vaših usta. Ne lažite jedan drugoga. Svucite staru ličnost i njena dela, i obucite novu ličnost, koja se obnavlja u spoznaji prema obličju onoga koji ju je stvorio. Tu više nema ni Grka ni Judejca, ni obrezanja ni neobrezanja, ni tuđinca, ni Skita, ni roba, ni slobodnjaka, nego je Hrist sve, i u svima“ (Kološanima 3: 1-6, 8-11) (EGW, 18LtMs, Ms 108, 1903, par. 12-13).

„Stalnom poslušnošću, oni koji su se ponovo rodili, oblikovani su za službu. Cjelokupno biće treba biti stavljeno u Božje ruke koje nas oblikuju, kako bi se moglo postići fizičko, mentalno i duhovno savršenstvo. Hrišćani treba da rastu do punog rasta muškaraca i žena u Hristu“ (EGW, RH January 14, 1902, Art. A, par. 9).

„Oni koji vjeruju u Isusa Hrista preobraženi su iz pobunjenika protiv Božjeg zakona u poslušne slugе i podanike Njegovog carstva. Oni su ponovo rođeni, preporođeni, posvećeni kroz istinu“ (EGW, SD 112.2).

„Jednostavna vjera omogućava vjerniku da sebe smatra zaista mrtvim grijehu a živim Bogu kroz Isusa Hrista našeg Gospoda. Mi smo spašeni blagodaću kroz našu vjeru, a to nije od nas; to je dar Božji. Ako bi pokušali da otkrijemo ta dragocjena obećanja mudrima ovoga svijeta oni bi nas ismjevali; jer „tjelesni čovek ne prihvata ono što je od Božjeg Duha, jer je to za njega ludost, i ne može to spoznati, jer to treba da se prosuđuje na duhovan način“ (1. Korinćanima 2:14) (EGW, FV 91.1).

„Gledajte u Isusa, posmatrajte Njegov karakter besprekorne čistote i posmatrajući ga, preobrazite se. Staro sebično “ja”, neposlušna priroda - umire, a Hrist živi u srcu. Čovjek se ponovo rađa sa novom prirodom... Svakodnevnim gledanjem na Isusa i nastojanjem da vježba Njegove vrline, njegova duhovna opažanja postaju jasnija i jača. Bog kaže: „Daću vam novo srce.“ (Ezekijel 36:26) Svaki učenik se može obnoviti u znanju i istinskoj svetosti. Otkup porobljene rase bio je Hristov razlog dolaska na ovu Zemlju. Šteta je što ljudska bića ne mogu uočiti sopstvenu slabost. Za žaljenje je što porobljavaju svoje duše samouzdanjem do ispraznosti. Samo Hrist nas može osloboditi. A kad nas On oslobodi, zaista smo slobodni. Njegova moć razbija jaram rop-

stva koji veže čovjeka s velikim prevarantom, začetnikom grijeha. Ali koliko je onih koji ne žele da dozvole Hristu da razlomi njihove okove. Koliko ima onih koji ipak biraju da se drže ropstva grijeha. U Hristovo jevanđelje se istinski vjeruje samo kada se ono praktikuje. Vjera je opravdana djelima. Sebično "ja" se mora ukloniti; Hrist se mora pojaviti kao najveličanstveniji među deset hiljada, Onaj koji je sasvim ljubak. Kada se bezrezervno predaju moći tijela, uma i duše Spasitelju, "ja" više ne teži za vladavinom. Ono što je čovjeku danas potrebno jeste razapinjanje njegovog sebičnog "ja" i otkrivenje Hristovog života u njemu, nada slave. Tada će se ispuniti reči: „Vi ste svjetlost sveta.“ (Matej 5:14) Tada će se odgovoriti na molitvu: „Da svi jedno budu, kao ti, Oče, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu“ (Jovan 17:21) (EGW, 17 LtMs, Ms 102, 1902, par. 9).

„Jeste li u Hristu? Ne, ako ne priznate da ste zabludjeli, bespomoćni, osuđeni grešnik. Ne, ako veličate i glorifikujete sebe. Ako u vama ima išta dobro, to se u potpunosti pripisuje milosti saosećajnog Spasitelja. Vaše rođenje, vaš ugled, vaše bogatstvo, vaši talenti, vaše vrline, vaša pobožnost, vaše čovjekoljublje, ili bilo šta drugo u vama ili povezano sa vama, neće formirati vezu jedinstva između vaše duše i Hrista. Vaša povezanost sa crkvom, poštovanje vaše braće prema vama, neće vam biti od koristi ako ne vjerujete u Hrista. Nije dovoljno vjerovati o Njemu; morate vjerovati u Njega. Morate se u potpunosti osloniti na njegovu spasonosnu blagodat“ (EGW, 5T 48.3).

„Kroz učešće u Božanskoj prirodi možemo ostati čisti i sveti i neoskvrnuti“ (EGW, Manuscript 94, 1893) (3SM 131.1).

„Hrist je podario svog Duha kao Božansku silu u savlađivanju svih naslijeđenih i stečenih sklonosti ka zlu i da Crkva primi pečat Njegovog karaktera“ (EGW, DA 671.2).

„Bog seže za rukom vjere u nama, kako bi je usmjerio da se čvrsto uhvati za Hristovo Božanstvo, da bismo mogli doći do savršenstva karaktera“ (EGW, DA p123).

„Svijetu nikada ne treba da pružimo lažan utisak da su hrišćani turobni, nesrećni ljudi. Ako su naše oči usmjerene na I-susa, vidjećemo saosjećajnog Otkupitelja, i svjetlost Njegove pojave obasjaće nas. Gdje god vlada Njegov Duh, tu nastava mir. Tu će biti i radost, jer postoji blago, sveto povjerenje u Boga. Hrist je zadovoljan sa svojim sljedbenicima kad pokazuju, iako su samo ljudska bića, da sudjeluju u Božanskoj prirodi“ (EGW, DA, p152-153).

„Nema sile u vama odvojeno od Hrista, ali je vaša privilegija da Hrist prebiva u vašem srcu vjerom, i On može pobijediti grijeh u vama, kada sarađujete sa Njegovim naporima“ (EGW, OHC, 76.5).

„Koliko njih obeščaćuju Hrista i pogrešno predstavljaju njegov karakter u porodičnom krugu! Koliko njih ne pokazuje strpljenje, toleranciju, oprostaj i pravu ljubav! Mnogi imaju svoje naklonosti i nenaklonosti i osjećaju slobodu da pokažu svoju izopačenu narav pre nego da otkriju volju, djela i karakter Hrista. Isusov život je pun ljubaznost i ljubavi. Da li mi rastemo u njegovoj Božanskoj prirodi?“ (EGW, AH 178.1).

„Postoji smrt koja je neophodna da bi se raslo u blagodati - smrt koju iskusimo kada smo sahranjeni sa Hristom u krštenju i ustajemo da živimo u novini života, ostavljajući po strani sve naslijeđene i stečene sklonosti ka lošem. ...To je smrt sebi - željama i sklonostima koje obeščaćuju Hrista - koja je neohodna za rast u blagodati. Bog želi da imamo ovu smrt; jer to znači vječni život“ (EGW, 19LtMs, Ms50, 1904, par. 3).

„Moraš iskusiti smrt sebi, i moraš živjeti Bogu. „Jer ako smo vaskrsnuti s Hristom, tražite ono što je gore, gdje Hrist sjedi sa desne strane Bogu.“ Naše 'ja' ne treba konsultovati. Ponos, samoljublje, sebičnost, škrtost, pohlepa, ljubav prema svijetu, mržnja, podozrenje, ljubomora, zle pretpostavke moraju biti potčinjene i žrtvovane zauvijek...“ (EGW, 1T 705.1).

„Pravo hodanje u životu je kada naše 'ja' bude odbačeno i kada nastavimo da se potčinjavamo. Pavle je mogao da kaže: Svakog dana umirem. To je svakodnevno umiranje sebi u malim

životnim stvarima, i to nas čini pobjednicima. Treba da zaboravimo sebe u želji da drugima činimo dobro. U mnogima se nalazi nedostatak ljubavi za druge. Umjesto da vjerno ispunjavaju svoju dužnost, oni radije traže sopstveno zadovoljstvo“ (EGW, CCh 80.2).

„Tvoje 'ja' mora umrijeti, i Hrist mora živjeti u tebi i biti u tebi izvor vode koja teče u vječni život“ (EGW, 2T 88.1).

„U svakom glasniku koga Gospod upotrebljava mora biti poniznosti, blagosti i skromnosti uma... Naše 'ja' ne smije da traži uvažavanje. Ne bi smjelo biti stremljenja da se bude prvi. 'Ja' mora biti sakriveno sa Hristom u Bogu. 'Ja' mora umrijeti i Hrist mora živjeti u duši“ (EGW, 1NL 128.3).

„'Ja' mora umrijeti i Hrist mora živjeti u nama. Onda ćemo biti poučeni od Boga da volimo jedan drugog“ (EGW, 17LtMs, Lt175, 1902, par. 16).

„Najveći posao koji može biti urađen u našem svijetu je proslaviti Boga živjeći Hristovim karakterom. Bog će učiniti savršenim samo one koji će umrijeti sebi. Oni koji su voljni da ovo učine mogu reći: Živim; ali ne ja, već Hrist živi u meni“ (EGW, Manuscript 16, 1900) (6BC 1109.2).

„Razlog zašto danas mnogi u svijetu nemaju veći napredak u pobožnom životu je zato što interpretiraju Božju volju da je ona

ono što bi oni željeli da čine. I dok slijede sopstvene želje, laskaju sebi da su u skladu sa Božjom voljom. Oni nemaju borbu sa sobom. Ima i drugih koji su za izvjesno vrijeme uspješni u borbi protiv svojih sebičnih želja za zadovoljstvom i samougađanjem. Oni su iskreni i časni, ali su iscrpljeni dugim naporom svakodnevnne smrti, stalnim nemiro. Lijenost izgleda primamljiva, smrt sebi odbojna; i tako oni zatvaraju svoje dremaljive oči i padaju pod vlast iskušenja umjesto da mu se odupru“ (EGW, AA 565.2).

„Njegova jedina nada je da umre sebi, da razapne sebe“ (EGW, 18MR 246.1).

„Pravo hodanje u životu je kada naše 'ja' bude odbačeno i kada nastavimo da se potčinjavamo. Pavle je mogao da kaže: Svakog dana umirem. To je svakodnevno umiranje sebi u malim životnim stvarima, i to nas čini pobjednicima. Treba da zaboravimo sebe u želji da drugima činimo dobro. U mnogima se nalazi nedostatak ljubavi za druge. Umjesto da vjerno ispunjavaju svoju dužnost, oni radije traže sopstveno zadovoljstvo“ (EGW, CCh 80.2).

„Oh, veliki posao treba da bude urađen za Božji narod, inače neće biti spremni za prelazak na Nebo! Neki moraju proći kroz ognjenu peć kako bi se očistila nečistoća. Svoja volja treba da se razapne. Kada svaki vjernik bude u visokom znanju poslušnošću Gospodu, on, ne tražeći da izbegne protivljenje bližnjih, ne treba

da se plaši posljedica, čak iako bude odveden u zatvor i smrt“ (EGW, 1888, 493.2).

„Moramo se čitavim putem odricati sebe, umirati sebi svakodnevno“ (EGW, EW 67.1).

„Naše 'ja' mora umrijeti i Hrist preuzeti hram duše. Kada ljudi, odbacujući svjetlost koju Bog daje, zloupotrebljavaju i gaze savjest, nalaze se u strašnoj opasnosti. Njihov budući vječni život je ugrožen“ (EGW, Letter 162, 1903) (1MCP 320.2).

15. STAV O ELEN VAJT I SAVJET ONIMA KOJI ČITAJU NJENE SPISE

Nijesam Adventista i ne podržavam Adventističku crkvu na bilo koji način, ali vjerujem da je Adventni pokret iz 19. vijeka bio pokrenut od Boga i da je Elen Vajt bila Božji glasnik u ono vrijeme. To je, vjerujem, bio nastavak reformacije i mi danas gradimo na tom temelju i progresivno nastavljamo dalje.

Međutim, ne smatram da je Elen Vajt bila nepogrešiva, niti da je imala svu svjetlost. Naprotiv. Naročito to ne mislim za druge pionire Adventnog pokreta od kojih mnogi nijesu razumjeli neke važne istine iznesene u ovoj knjizi.

Kao i svaka faza reformacije, i Adventni pokret je imao svoje mane i nedostatke, i stoga se ne trebamo zadržavati na njima nego nastaviti dalje.

Iako se sa Elen Vajt slažem oko suštine jevanđeoske poruke, vjerujem da naše i njeno razumijevanje svih istina spomenutih u ovoj knjizi nije u jednakoj mjeri. Vjerujem da mi danas imamo veću jevanđeosku svjetlost i bolje i šire razumijevanje određenih istina. U knjizi se nijesam time bavio, već sam samo nastojao dokazati da je suština jevanđelja koje danas propovijedamo ustvari isto ono što je Elen Vajt u manjoj ili većoj mjeri razumjela u njeno vrijeme. Dakle, danas gradimo na tim temeljima i popravljamo ih.

Elen Vajt je prenaglašavala Zakon i nije se mogla osloboditi tog prenaglašavanja, što nije u skladu sa jevanđeljem, odnosno

nije u skladu sa pravednošću vjerom. Naravno, mogu da razumijem to pre naglašavanje jer su oni u to vrijeme vratili Zakon na scenu, naročito po pitanju Subote. Prihvatam mišljenje da su oni bili ekvivalent Jevreja u prošlosti, a Elen Vajt ekvivalent Moj-sija. Zato i mogu da razumijem pre naglašavanje Zakona. To je ustvari trebalo da disciplinuje narod i da ga odvede kao određenom cilju, a to je pravednost vjerom ili Hrist u nama. Ali to se nikad nije desilo i zato je Adventizam otišao „u pustinju“, zadržao se na Zakonu, ušao i ostao u Laodikejsko stanje i pridružio se Vavilonu kroz prisvajanje nauke o Trojstvu.

Umjesto da kroz Zakon shvate da su nepopravljivi grešnici i da ne mogu sebi pomoći, i da im treba natprirodno spasenje vjerom kroz sjedinjenje sa Hristom, Adventisti¹⁶ pokušavaju da drže Zakon da bi se spasili i drugima promovišu Zakon, ne shvativši da je ovo prvo prokletstvo, a ovo drugo pogrešno. Zato je mnogima od njih danas teško da razumiju jevanđelje, teško im je da se "oslobode" Zakona i prime blagodat a to je ništa drugo nego Hristov Duh. Ta blagodat je prelazak sa fokusa na Zakon, na lični bliski odnos sa Hristom kroz novorođenje u duhu i život sa Hristom u duhu što je Božja volja za Njegov narod u Novom savezu.

Iako je Elen Vajt dosta govorila o Hristu i blagodati, o toj pravednosti vjerom, što je dokazano i u ovoj knjizi, ipak je paralelno

¹⁶ Kada kažem „Adventisti“ ne mislim na sve Adventiste bukvalno, već generalno, na prosječnog Adventistu, koje sam dosta i lično upoznao.

sa tim Zakon do kraja ostao u njenom bitnom fokusu, što je Adventiste zadržalo da ne pređu potpuno u Novi savez.

Adventizam je, po mom mišljenju, vrsta staro-saveznog hrišćanstva na koji se ne smijete zadržati dugo jer uvodi u Laodikejsko stanje.

Kako ne bih bio pogrešno shvaćen, moram istaknuti da nije problem u Zakonu koji je izraz pravednog ponašanja. Problem je što okretanje ka Zakonu i ostajanjem u tome, starog grešnog čovjeka održava živim kroz navodnu poslušnost Zakonu, a Bog je, prema planu spasenja, zamislio da stari grešni čovjek umre i da Hrist vjerom živi kroz njega i proizvodi poslušnost koja je jedina prihvatljiva pred Bogom. To je Novi savez i služba Hristu vjerom kao zamjena za Stari savez i službu Zakonu.

Ovo nije shvaćeno u Adventizmu, a vjerujem nedovoljno ni u vrijeme Elen Vajt.

Kada se čovjek upozna sa Hristom, kada shvati šta se desilo na Golgoti, kada primi Njegov život, odnosno kada se nanovo rodi, onda shvata da se Hristu ne može ništa dodati, pa ni Zakon. U Njemu smo kompletni.

Zahvaljujući toj vezanosti za Zakon i uopšte za Stari savez, Adventisti su, između ostalog, davaoci desetka i to je u svoje vrijeme podržavala i Elen Vajt,¹⁷ što realno nema uporište u Novom savezu. Naravno, Biblija govori o pomaganju Božjeg djela, onima koji su u djelu i onima kojima je to potrebno, ali u Novom

¹⁷ Tema desetka nije obrađena u ovoj knjizi zato što nije usko jevanđeoska i zato što je ne zastupam. Zastupam davanje kroz dobrovoljne darove u skladu sa podsticajima koje dobijam od Hrista.

savezu ne postoji bilo kakva „zakonska“ direktiva ili određeni procenat koji treba izdvajati na način na koji to Adventisti rade.

Ne sumnjam da su u početku postojali dobri motivi uvođenjem načina finansiranja prema modelu desetka iz Starog saveza, a i zbog tvrdoće srca ljudi, jer mnogi nijesu pomagali djelo dobrovoljno, zbog čega je Bog i dopustio tako nešto. Desetak kod Adventista je kasnije postao kao direktna Božja zapovjest. Vjerujem da davanje treba da bude podstaknuto Hristom u nama, kao i sve drugo u našem životu. Ako je neko podstaknut da nekome ili negdje daje 10 odsto, neka to čini, ali mora znati da ne važi zapovjest koje se mora držati u tom smislu a čije prestupanje bi ga dovelo u nesklad sa Bogom kao što je to bio slučaj u Starom savezu.

Osim prenaglašavanja Zakona i uopšte Starog saveza, kroz spise Elen Vajt je dosta korišćen i Staro-savezni jezik, taj tipološki krivično-pravni, legalistički jezik kome su ljudi potom pridali veći značaj nego što je potrebno shvativši ga bukvalno i doslovno, i zato kao posljedicu među vjerništvo imamo pogrešnu sliku o Bogu, o Bogu koji je navodno ljut i gnjevan, o Bogu koji traži prolivanje krvi... Sa tačke gledišta mnogih Bog je legalista, a to znači da je planom spasenja primarno Božja pravda morala biti zadovoljena a ne čovjek i njegove potrebe, da su krivica i kazna za grijeh ono što je Bogu primarno bilo na umu kada je žrtvovao Sina, a ne privlačenje grešnika kroz čin bezuslovne ljubavi koja prevazilazi razum.

Taj legalistički aspekt jeste postojao tokom Starog saveza, ali on nije realan u smislu da ne otkriva punu sliku ni o Bogu ni o

planu spasenja, jer se radilo o privremenom rješenju. Kada taj koncept primijenite u Novi savez onda dobijate legalizam, fari-sejstvo, ono što je nekad bio judaizam samo je sada obučen u hrišćanstvo.

Elen Vajt je doprinijela da oni koji čitaju njene spise budu vezani za Stari savez, iako je puno pisala o veličanstvenim jevanđeoskim istinama, ali je čovjekova priroda takva da će ga njegove sklonosti odvesti na pogrešnoj strani ako ne primi Hrista i ako ne ostane u Hristu.

Problem sa Elen Vajt jeste i zloupotreba njenih spisa na različite načine kroz izmjene, dodavanja, oduzimanja i pravljenja vještačkih kompilacija, što često onemogućava njihovu pouzdanost. Ona svakako nije kriva za to.

Osim toga, problem je i što se izjave Elen Vajt uglavnom stavljaju u pogrešan kontekst i prilagođavaju Adventističkim doktrinama, a koje dijelom prihvataju i oni koji danas imaju istinu o Bogu. Spisi Elen Vajt su pogodni da budu stavljeni van konteksta zato što je ona, ne samo pisala puno, već je to pisanje trajalo decenijama i u različitim fazama njenog ličnog razumijevanja istine.

U svakom slučaju, svijetu nije potrebna promocija Elen Vajt, već jevanđelje, uzdizanje Hrista kao Spasitelja i upozorenje na Hristov skori dolazak.

Moja zaključna poruka, u kontekstu priče o Elen Vajt, bi bila - Biblija i samo Biblija. I ona sama je izjavljivala da će Sveto Pismo biti jedina zaštita u posljednjim vremenima, kao i mjerilo svih učenja i temelj svih reformi.

Dakle, ne vjerujem da danas treba stavljati bilo kakav fokus na Elen Vajt, jer je praksa pokazala da je to štetno, naročito ako potraje. Rijetko ćete sresti hristocentričnu osobu a da istovremeno bude zaljubljenik u spise Elen Vajt. Njeni poštovaoci su uglavnom legalisti - osobe fokusirane na Stari savez i Zakon, odnosno na neka pravila bilo koje vrste, a to nije u skladu sa Hristovim jevanđeljem. Legalizam predstavlja veliku, možda i najveću opstrukciju razumijevanju Hristovog jevanđelja, odnosno razumijevanju pravednosti vjerom i primjene toga u praktičnom iskustvu.

Za kraj objavljujem izjavu koja je dio iz pisma koje je Eleni Vajt poslao jedan od najvećih adventističkih autoriteta u njihovoj historiji, A.T. Džons, koji je lično poznao Elen Vajt, a sa kojim se slažem u ovom dijelu.

„Poštujem te kao sestru u Hristu i u Božjoj istini. Odajem ti čast za istinu koju si ispričala, napisala i održavala sve ove godine. Ne poričem da imaš Božansko prosvjetljenje. Ne poričem da imaš Duh proroštva. Ali poričem da je sve što si ikada napisala bilo od Božanskog nadahnuća Duha proroštva. Poričem da si nepogrješiva i poričem da je sve što si napisala nepogrješiva riječ Božja“ (Letter to Ellen G. White by A. T. Jones, April 26, 1909).